

סדר קול בני יהודה

כולל תפלות לכל השנה
נוסח אשכנז
עם דיני תפילין וציורים

ווילנא, תרפ"ב
טפוס והצאות
האלמנה והאחים ראם.

Handwritten signature in purple ink.

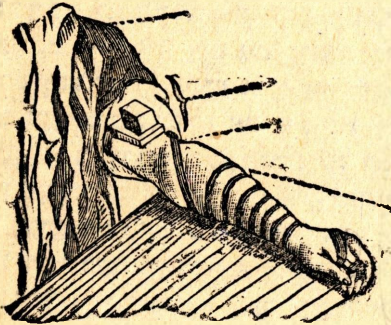
אבבגדה
וזהחטיככ
דלממנזם
עפפףצץ
קרששתת

••	•	•• •	—	ד
—	•• •	•• ••	ו	ו

דינים פון תפילין.

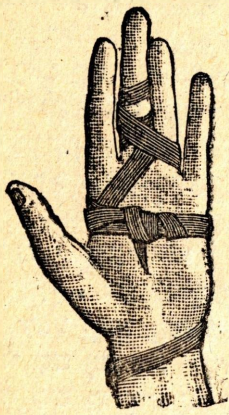
(א) דער זמן פון לייגען תפילין אין פריה מארגען הייבט זיך אן פון דער צייט אז עס איז אזוי ליכטיג דאס מען קען דערקענען איין וועגט בעקאנטען פרישען פאר פוער עללען ווייט. (ב) מען לייגט פריער דעם של יד נאכדעם דעם של ראש. (ג) דעם של יד לייגט מען אויף דער לינקער האנד און ווער עס איז געלינקט לייגט אויף דער רעכטער האנד. (ד) מען לייגט דעם של יד אויף די דיקע פלייש וואס איבער דעם עלנבאנען. און זאל זיין אפיסעל צו געבויגען צום גוף, באופן אז מען פערבויגט העראב דיא האנד זאל אויסקומען דיא תפילין קעגין הארץ. און דער יוד פון קשר זאל קומען צוא דיא וייט פון הארץ, און דיא מעברתא (דאס הייסט דער דאפעלטער ברעג פון דעם דעק פון של יד וואו די רצועה געהט דורך) סוף קומען אויבען. און דער פת (דאס הייסט דער פיערקאנטער של יד) אונטען. (ה) מען לייגט דעם של יד אויף דעם ריכטיגען ארט און איידער מען ציהט אים צו מיט דער רצועה מאכט מען א ברכה להניח תפילין און נאכדעם ציהט מען צו מיט דער רצועה און מען וויקעלט דיא רצועה ארום האנד זיבען פריכות וויא עס ווייזט ציור א נאכדעם לייגט מען מיכף דם של ראש אויף דם מוח איבער דעם שטערן. און איידער מען בעפעסטיגט די רצועה אויפן קאפ מאכט מען א ברכה שטילערהייט, על מצות תפילין און מען בעפעסטיגט באדו דיא רצועה אויפן קאפ און זאגט תיכף ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ציור א

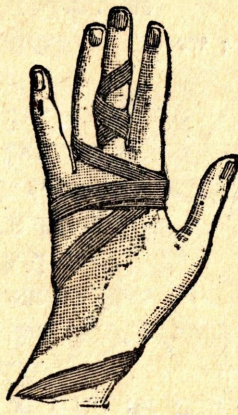

נאכדעם וויקעלט מען די רצועה של יד אויף דם מיטעלסטן פינגר דריי פריכות אייגע אויף דם מיטעלן גליד פון פינגער און צוויי אויף דם אונטערשטן. (ו) פיל מענשן (ביותר אשכנזים) וויקלען דיא זיבען פריכות צו זיך און אויף דר האנד אויבען וויקלען זיי אים אזוי ווי איין ש. ווי עס ווייזט דער ציור ב און אויף דער אינגווייניקסטע זייט פון האנד קומט אים ווי דר ציור ג און אנדערע (ביותר ספרדים) וויקלען דיא פריכות פון זיך.

ציור ג

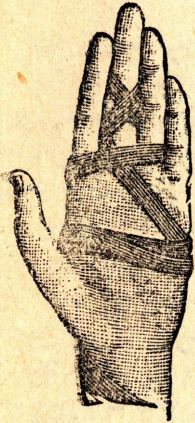
ציור ב

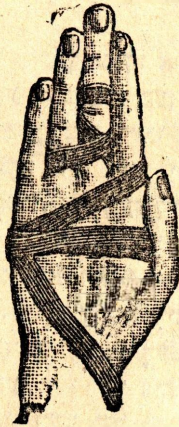
דיא פריכות פון זיך. און אויף דער האנד אויבען און אויף דער אינגווייניקסטע

דינים פון תפילין

ציור ה

ציור ד

זייט פון האַנד קומט אויס וויא דער ציור ד.ה. ז' די תפילין של ראש לייגט מען אויף דעם מוח גענין דם אָרט וואס צווישן פיידע אויגן. און דר אונטערשטר פּרעג פון דיא תפילין מוז זיך ענדיגען וואו דיא ווארצלען פון דיא האר הויבען זיך אן איבער דעם שטערען אזוי ווי עס ווייזט דער ציור ו. ווען אָפּער דער אויג-טערשטער פּרעג פון די תפילין זאל זיין אראב גערוקט אויף דעם שטערן עטוואס גינדיגער פון די ערשטע ווארצלען האר וואס איבערן שטערן אזוי למשל ווי עס ווייזט ציור ז. און מ'פּל שפּן ווי עס ווייזט

דער ציור ח. איז אויף אַלע דיעזע אופנים גלייך ווי גאר גיט געלייגט קיין תפילין.

ציור ו

און דיא פּרָכָה וואס מען האט געמאכט איז א פּרָכָה קב"ט ק"ה. אויך ווען די תפילין זיינען געלייגט אויף איין זייט גיט גראדע געגען דעם אָרט וואס צווישן פיידע אויגן איז אויך גרייך ווי גיט געלייגט קיין תפילין און די פּרָכָה איז אפּרָכָה קב"ט ק"ה. (ח) די רצונה פון תפילין של ראש באַרף זיין שטארק הערויף געדרוקט אויף דעם קאפּ דאס די תפילין זאלן זיך נוט האלטן אויף איין אָרט און דער קשר פון די תפילין. מוז קומן הינטערן קאפּ אויף די האר פון דער גריבעל וואו דער קאפּ ענדיגט זיך איבערן האלו און נאקן גיט גיעדריגער און גיט העכער. (ט) דיא תפילין של יד מוז מען לייגען אויף דר נאקעטע האַנד. און

ציור ח

ציור ז

דס של ראש אויף די האר פון קאפּ. (נוער) עס האט קיין האר אויפן קאפּ מוזען די תפילין ליגען אויף דס היינ'קאפּ) עס טאר גיט זיין קיין חציצה צווישן. ווער עס האט ח"ו איין מבד אויף דר האַנד לייגט ער די תפילין אויף דס פּלאַטש אָפּ אָהן איין פּרָכָה. (י) מען באַרף לייגען די תפילין שטויבעדיג. און צווישען של יד און של ראש טאר מען גיט מ'פּסיק זיין אַפּילו מיט אָמן יחא שמייה רבא אָדער אַפּילו מיט קרושה. ער זאל גאר צו הערין און מ'בונן זיין וואס קהל זאגט און

און מ'בונן זיין וואס קהל זאגט און

דינים פון תפילין

מען טאר ניט ווינקען מיט די אויגען אדער וויזען מיט די פינגער אפער אז מען
 האט מפסיק געוועען אפילו מער ניט מיטען ווינקען מוז מען אן ריהרען דעם של
 יד און מאכען נאך אסאל דיא ברכה להניח תפילין. (יא) פאר נויט ווען מען האט
 נישט מעהר נאר אייגעס פון ביידע תפילין אדער ווען מען קאן דורך איין
 קראנקהייט נישט מעהר לייגן נאר אייגעס פון ביידע. זאל ער לייגן וואס ער
 קאן. לייגט ער דעם של יד אליין. זאגט ער דיא ברכה להניח תפילין. לייגט ער
 אפער נאר דעם של ראש אליין זאגט ער ביידע ברכות. להניח תפילין אונג על
 מצות תפילין. דער נאך זאגט ער ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: (יב) ווען
 מען האט די תפילין אויף זיך טאר מען ניט עסקן אונג ניט שלאפן. אויף טאר
 מען אין וויא ניט אריין גיין אין באד אדער אין איין אנדער ארט וואו עס
 איז ניט ריין. אויף מוז מען שטענדיג און ווען האבן אז דיא תפילין וויגען
 הייליג מען זאל וויא ניט לייגן צוא פוסין אין בעט אדער אין דער זייט אדער
 אויף איין אום ריין ארט: (יג) ווען מען האט אויס געטאן די תפילין ווייל מען מוז
 ארויס גיין דרויסן. וויא מען קומט צוריק אריין אונג לייגט וויא ווידער מוז מען
 ווידער איבער וויא מאכען דיא ברכות. ווען ער האלט אפער דענמאלט אין דיא
 ברכות פון קריאת שמע. דאס הייסט פון יוצר אור אונג ווייטער. טאר ער די ברכות
 פון תפילין ניט מאכין. נאר ער לייגט זיי אזוי. אונג נאך שמונה עשרה רירט ער זיי
 אן אונג מאכט די ברכות: (יד) מען טאר ניט אויס טאן די תפילין ביז מען זאגט אפ
 גאנגי ובא דציון. ראש חודש טוט מען וויא אויס פאר מוסף. חול המועד סוכות
 טוט דער עולם אונג דער חון אויס פאר הלל. אפער חול המועד פסח טוט אויס דער
 עולם פאר הלל אונג דער חון נאך הלל: (טו) מען מוז דיא תפילין אויס טאן שטייענדיג
 מען וויקעלט אפ די רצועה פון דעם פינגער אונג נעמט אראפ דעם של ראש. דער
 נאך טוט מען אויס דעם של יד. אונג עס איז רעכט אראפ צו נעמען דעם של ראש
 מיט דער לינקע האנט. מען טאר ניט אויס טאן דיא תפילין פאר איין ספר תורה
 אדער פאר ויין רביץ נאר מען קערט זיך אין איין אנדער זייט אונג טוט זיי אויס:
 (טז) בייא דער גאכט טאר מען קיין תפילין ניט לייגן: (יז) מען מוז היטען דיא
 רצועות זאלין ויין מיט דעם שווארצען זייט דרויסען: (יח) מען טאר ניט האבען קיין
 היסט הדעת פון דיא תפילין אויסער אין שמונה עשרה אונג לעהרנענדיג. און מען
 מוז דאריבער ועהר אפט אנטאפען דיא תפילין כדי מען זאל זיך אן זיי ניט פערנעסען
 מען טאפט פריהער דעם שש יד נאכהער דעם של ראש: (יט) איבער
 דעם אייזמען זיך נוהג אן צו טאפן דיא תפילין ווען מען זאגט ישמחו השמים ותגל
 הארץ, (ביידע קאל) אונג פותח את ידך, אונג ווען מען זאגט דיא ברכה יוצר אור
 ובורא חשך אונג בייא יוצר המאורות אויף ווען מען זאגט אין קיש וקשרתם לאות
 על ידך ויהיו למטפות בין עיניך אונג בייא גאל ושראל: (כ) דיא מצוה פון תפילין
 איז נוהג נאר אין דיא וואכען מען. אפער ניט שבת אונג ניט יום טוב:

סדר השכמת הבקר

סיכף כשיטור משנתו יתגבר כלאי לעבודת בוראו ויאמר מודה אני ולוין כריך לזכ עטילת ידים :
מודה אני לפניך מלך חי וקים שהתחננת בי נשמתיה בהמלכה רבה אמונתך :

מלכט טטילת קטן ויכדוק טטילת ויכרך :

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות ציצת :**

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתא חשובה מצות ציצת לפניך כאלו קימתיה
בכל פרטייה ודקדוקיה וכונותיה ותריג מצות התלוים בה אמן מלה :

כשעת דיקטט טטילת של פטילת גדול קודט כרכטו יאמר אלו טטוקוט :

**ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת : עזמה אוד
בשלמה נזמה שמים ביריעה :**

קודט טטילת טטילת גדול יאמר ט :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדתילו ורחימו ליחד שם יה ביה ביחודא
שלמים בשם כל ישראל . תריגו מתעטף גופי בציצת פן תתעטף נשמתיה ורמח
אברי ושסיה גידי באור תציצת העולה תריג וכשם שאני מתכסה בפטילת בעולם הזה
כך אזכה להלוקא דרבנן ולטילת נאה לעולם הבא כגן עדן . ועל ידי מצות ציצת תנצל
נפשי ורוחי ונשמתיה ותפלתיה מן החיצונים והפטילת יפרוש כנפשו עליהם ויצילם כגשר
יעיר קנו על נזיליו ירחף ותתא חשובה מצות ציצת לפני הקדוש ברוך הוא כאלו קימתיה
בכל פרטייה ודקדוקיה וכונותיה ותריג מצות התלוים בה אמן מלה :

קודט טטילת טטילת גדול יכרך :

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להתעטף בציצת :**

ויכסס ראשו בטטילת ויאמר ד' טטוקוט אלו :

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיין : ירוין מדשן ביתך ונגל עיניך משקם :
כי עמד מקור חיים באורך נראה אור : משך חסדך לידעיה וצדקתך לישרי לב :

קודט טטילת טטילת יאמר זט :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדתילו ורחימו ליחד שם יה ביה ביחודא
שלמים בשם כל ישראל . הנני מבון בהנחת תפלין לקיים מצות
בוראי שצונו להניח תפלין בכתוב בתורתו וקשרתם לאות על ידה והיו
למספת בין עיניך ותם ארבע פרשיות אלו שמע . והיה אם שמוע . קדש .
והיה כי יביאה . שיש בהם יחודו ואחדותו ותברך שמו בעולם וישנכור נסים
ונפלאות שעשה עמנו בהוצאתנו ממצרים . ואשר לו הכח והכחמ'שלה
בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו . וצונו להניח על תך לזכרון וזרע
הנמויה ושהיא נגד הלב לשעבד בזה תאצת ומחשבות לבנו לעבודתו ותברך
שמו . ועל הראש נגד הכוח שהנשמה שבמוחי עם שאר חושי וכחותיה כולם
יהיו משעבדים לעבודתו ותברך שמו . ומשפע מצות תפלין יתמשך עלי

סדר הנחת תפלין

להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש ומחשבות קדושות בלי הרהור הטא ועון כלל ושלא יפתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע ויניחנו לעבוד את יי באשר עם לבבנו ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשובה מצות הנחת תפלין לפני הקדוש ברוך הוא כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותריג מצות התלויים בה אמן סלה :

וימת תחלה על יד שמאל על צד כבוד שזרועו וקודם הקשר יברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפלין :

וסיקף יכרוך ו' כריכות על הכוץ ואח"כ יניח תפלין של ראש וקודם שמהק יברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין :

וסיקף יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ומסק בראשו ויאמר

ומחכתמתך אר עדין תאציל עלי ומפינתך תביניני . ובחסדך תגדיל עלי . ובגבורתך תצמית איבי וקמי . ושמן הטוב תריק על שבעה קני המנורה . להשפיע טובך לבריותיך : פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון :

ואחר כך יכרוך שלש כריכות על אצבע כאלו ויאמר ז :

וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים : וארשתיך לי באמונה וידעת את יי :

קודם תליט תפלין יאמר ז :

יודבר יי אל משה לאמר : קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא : ויאמר משה אל העם וכזר את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל חמץ : היום אתם יצאים בחדש האביב : והיה כי יביאך יי אל ארץ הפנימי והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר לשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה : שבעת ימים תאכל מצת וביים השביעי חג לי : מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך : והגדת לבנך ביים ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים : והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יי בפניך כי ביד חזקה הוציאך יי ממצרים : ושמת את החקה הזאת למועדה מימים למימה : והיה כי יביאך יי אל ארץ הפנימי אשר לשבע לך ולאבתיך ונתנה לך : והעברת כל פטר רחם לי וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לי : וכל פטר חמר תפדה בשוה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה : והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים : והיה כי תקשה פרעה לשלחנו ויהרג יי כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על פני אני זכה לי כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה : והיה לאות על ידך ולמוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יי ממצרים :

מה פָּבוּ אֱהֲלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל :
 וְאֲנִי בֶרֶב חֶסֶדְךָ אָבִא בֵּיתְךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה
 אֶל הַיִּכַּל קִדְשְׁךָ בִּירְאֲתֶךָ : יי אֶהְבְּתִי מֵעוֹן
 בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וְאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה
 וְאֶכְרַעַה אֲבָרְכָה לְפָנָי יי עֲשֵׂי : וְאֲנִי תַפְלַתִּי
 לְךָ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בֶּרֶב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
 בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

אֲרוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרִם כָּל יַצִּיר נִבְרָא : לְעַת
 נַעֲשֶׂה בְּחַפְצֹךָ כָּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא : וְאַחֲרֵי
 כְּכֹלֹת הַכָּל • לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִרְאָה : וְהוּא הִיָּה וְהוּא הוּוּה
 וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה : וְהוּא אַחַד וְאֵין שְׁנַי • לְהַמְשִׁיל לּוֹ
 לְהַתְּבַרְרָה : בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִיתִי וְלֹא הַעוֹז וְהַמְשַׁרְה :
 וְהוּא אֱלֹי וְחֵי גֵאֲלִי • וְצוֹר חֲבָלֵי בָּעַת צָרָה : וְהוּא נְפִי
 וּמְנוּס לִי • מִנֶּת כּוֹסֵי בַיּוֹם אֶקְרָא : בִּידּוֹ אֶפְקִיד רוּחִי •
 בָּעַת אִישׁוֹן וְאַעֲיֹרָה : וְעַם רוּחִי גְוִיתִי יְהוּוּה לִי וְלֹא אִוְרָא :
 יִגְדֵל אֱלֹהִים חֵי וְיִשְׁתַּבַּח וְיִמְצָא וְאֵין עַת אֶל מְצִיאָתוֹ : אַחַד וְאֵין יַחִיד בְּיַחֲוּדוֹ
 נַעֲלָם וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוֹתוֹ : אֵין לּוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף • לֹא נַעֲרֹךְ
 אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ : קִדְמוֹן לְכָל דְבַר אֲשֶׁר נִבְרָא וְרֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ : הַנּוֹ
 אֲרוֹן עוֹלָם לְכָר נּוֹצֵר יִזְרָה גְדֻלָּתוֹ וּמְלֻכוֹתוֹ : אֶשְׁפַּע נְבוֹאָתוֹ נְתַנּוּ אֶל אֲנָשֵׁי סְגֻלָּתוֹ
 וְתַפְאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁה עוֹדִי נְבִיא וּמְפִישׁ אֶת תְּמוֹנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת
 נָתַן לְעַמּוֹ אֵלֵעֶל יָד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ : לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ : לְעוֹלָמִים
 לְוּוֹלָתוֹ : צוּפָה וְיודַע סְתָרֵינוּ • מְפִישׁ לְסוּף דְבַר בְּקִדְמָתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד
 כְּמִפְעֵלוֹ • נוֹתֵן לְרִשְׁעֵי רַע כְּרִשְׁעָתוֹ : יִשְׁלַח לְקַץ הַיּוֹמִין מְשִׁיחֵנוּ לְפָדוּת מַחְבֵּי
 קִץ יִשְׁעָתוֹ : מַתִּים יַחִיָּה אֶל בֶּרֶב חֶסֶדוֹ • בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהַדְרָתוֹ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל נְמִילַת יָדַיִם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבְרָא בּוֹ
 נִקְבִים

שחרית

נִקְבִים נִקְבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כְּבוֹדָהּ שָׂאם יִפְתַּח
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַים וְלַעֲמֹד לְפָנֶיהָ : בְּרוּךְ
אַתָּה יי רופא כל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה :

וְהַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דַּבְּרֵי הַתּוֹרָה בְּפִינוּ וּבְפִי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה
אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׂמֵךְ

וְלֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּתֵּר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים

וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :
יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֶיךָ וַיְחַנֶּךָ : יֵשֵׁא יי שְׁפִנוּ אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

אֵלֶּיךָ דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֶה וְהַבְּכוֹרִים
וְהַרְאִינֵנוּ וּגְמִילוֹת חֲסָדִים וְתִלְמוּד תּוֹרָה :

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְהַקָּרֵן קִיָּמָה לְעוֹלָם הַבָּא וְאֵלֹהֵינוּ הֵן כְּבוֹד אָב

וְאֵם וּגְמִילוֹת חֲסָדִים וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמְּדֻרָשׁ
שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהַכְּנָסַת אֲרָחִים וּבִקּוּר הוֹלָדִים

וְהַכְּנָסַת כֶּלֶה וְלוֹיֹת הַמֵּת וְעִיּוֹן הַתְּפִלָּה וְהַבְּאֵת
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם :

אֱלֹהֵי . גְּשִׁמָּה שְׁנַתָּה בִּי מִחֻזְרָה הִיא אַתָּה בְּרֵאתָ אַתָּה יִצְרָתָה
אַתָּה גִּפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְפַלֵּא

מִמְּנֵי וּלְהַחְזוֹרָה בִּי לְעֲתִיד לְבֹא כָּל זְמַן עַתְּהָ שְׁמוֹת בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת :

בְּרוּךְ אַתָּה יי תַּמְחֻזֵּר גְּשִׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁבּוֹי בִּינָה לְהַבְּחִין בֵּין

זֶם וּבֵין לַיְלָה .

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹא עָשִׂי נִי גֹי :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹא עָשִׂי עֶבֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹא עָשִׂי אִשָּׁה :

הַנְּשִׂימ אומרות בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂי בְּרִצּוֹנוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בְּיָמֶיךָ עוֹרִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מִלְּבִישׁ עֲרָמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מִתִּיר אֲסוּרִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
זוֹקֵף כְּפֹפִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה לִי כֹל צָרָתִי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
המכין מצעדי גבר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אוזר ישראל בגבורה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
עוזר ישראל בתפארה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
הנותן לי עף כח :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני
ותנומה מעפעפי : והי רצון מלפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך
ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עברה ושון ולא לידי
נפיון ולא לידי ביוזן ואל תשלט בנו יצר הרע ותרתיקנו
מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר הטוב ובמעשים
טובים וכוף את יצרנו להשתעבד לך ותגנו היום ובכל
יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו
ותגמלנו חסדים טובים : ברוך אתה יי גומל חסדים
טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתצילני היום ובכל יום מעוי פנים ומעזות
פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכנר רע ומפגער רע
ומשגמן המשחות מדין קשה ומבעל דין קשה בין
שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית :

אלהינו ואלהי אבותינו וברנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת
ישועה ורחמים שמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו
אבות

תפלה שהרית

אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת
החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בחר הברית ואת
העקדה שעקר את יצחק בנו על גפי המזבח בפתוב פתורתך:
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את
בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
המריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר
אלך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמו ויקח את
שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עזי עלה ויקם וילך
אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישם
אברהם את עניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמר ועזי ותנער גלכה עד
כה ונשתחוה ונשוכה אליכם: ויקח אברהם את עזי
העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת
המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם
אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השנה לעולה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השנה
לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר
לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וישך את העצים
ועקר את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממשל לעצים:
וישלה אברהם את ידו ויקח את המזבח לשחת את בנו:
ויקרא אליו מלאך י מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני: ויאמר אל תשלה ידך אל הנער ולא תעשלו
מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא השנת
את בנה את יחידך מפני: וישא אברהם את עניו וירא
והנה צל אחר נאחז בסכך בקרניו וילך אברהם ויקח את
הצל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום
הזה י יראה אשר יאמר היום בחר י יראה: ויקרא מלאך
י אל אברהם שנית מן השמים ויאמר כי נשבעתי נאם י
כי יעו אשר עשית את הדבר הזה ולא השנת את בנה את

יְהִיָּה: כִּי בָרַךְ אֲבִירָכָה וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת זְרַעָה כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וּכְחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּרַשׁ זְרַעָה אֶת שְׂעֵר
אֵיבֹיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזְרַעָה כָּל גֹּיֵי הָאָרֶץ עֵקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
בְּקִלִּי: וַיֵּשֶׁב אֲבֹתָהֶם אֶל גְּעֵרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל
בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבֹתָהֶם בְּבְאֵר שֶׁבַע:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹפֵד
לָנוּ בְרִית אֲבוֹתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבֹתָהֶם אֲבֵינוּ אֶת רְתִמּוֹ מִפֶּן
יַחֲדוּ וְרָצָה לִשְׁחוֹט אוֹתוֹ כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת
כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיָנוּ וַיְגַלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ וְתִפְנֹס אֶתְנוּ לִפְנֵים מְשׁוֹרֵת
דִּינָךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וּבְמִדַּת
הַגְּדוּל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירָה וּמֵאֲרָצָה וּמִתְלַתֶּךָ וְקִים לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. כְּאֲמֹר וּזְכַרְתִּי
אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת אֶת בְּרִיתִי אֲבֹתָהֶם
אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסִתְרָה וּבְגִלּוֹי וּמִזֵּדָה עַל
הָאֱמֶת וְהוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבָּנוּ וַיִּשְׁבַּח וַיֹּאמֶר:

רְבוּן כֹּף הָעוֹלָמִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִבְּלִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ
מָה תִּינֵנוּ מָה תַסְדֵּנוּ מָה צְדָקוֹתֵינוּ מָה יִשׁוּעַתָנוּ מָה כַחֲנוּ
מָה גְבוּרַתָנוּ מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כֹּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשֵּׁי הַשָּׁם כֹּלֹא הָיוּ
וְחַכְמַיִם כְּבִלֵי מַדְעָה וְנַבְוִנִים כְּבִלֵי הַשִּׁבְלָה כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם
תָּהוּ וַיְמִי תִיָּהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ. וּמִזֵּדָה הָאָדָם מִן תִּבְהַמָּה

אֵין כִּי הִבֵּל הִבֵּל:

אֲבֵל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אֲבֹתָהֶם
אֲהַבְּךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּיַד הַמְּרִיָּה. זְרַע
יִצְחָק יַחֲדוּ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גְּבֵי הַמְּזוּבָח עֲרַת יַעֲקֹב
בְּנֶה בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךָ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ
וּמֵשִׁמְחַתְּךָ שֶׁשִּׁמְחַתָּ בּוֹ קִרְאתָ אֶת שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן:

לפניך אנחנו תיבים להודות לך ולשבחך ולפארה
ולברך ולקדש ולתת שבה והודיה לשמך :
אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה
ירשתנו. אשרינו שאנחנו משכימים ומעריבים ערב
ובקר ואומרים פעמים בכל יום :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אתה הוא עד שלא נברא העולם

אתה הוא משנברא העולם

אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא

לעולם הבא. קדש את שמך על

מקדישי שמך וקדש את שמך

בעולםך ובישועתך תרים ותגביה

קרננו: ברוך אתה יי מקדש את

שמך ברבים :

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים
העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא

אחרון ומבלעדיך אין אלהים: קבץ קנין מארבע כנפות

הארץ. יפירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האלהים

לברך לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים ואת

הארץ את תים ואת כל אשר בהם ומי בכל מעשה ידך
בעליונים או בתחתונים שאמר לך מה תעשה. אבינו

ששמים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול שנקרא

תפלת שחרית

עלינו וקיים לנו יי אלהינו מה שכתוב בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשווי את שבותיכם לעיניכם אמר יי וידבר יי אל משה לאמר: ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת לרהצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליי: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורתם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיערם עלינו ותמחל לנו על כל פל השאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותסלח לכל פשעינו ותבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמר:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לחמי ריח ניחחי תשמרו לתקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה קלת למנחה בלילה בשמן פתית רביעת ההין: עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח ניחח אשה ליי: ונכסו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסף נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים במנחת הבקר ונכסו תעשה אשה ריח ניחח ליי:

ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

תפלת שחרית

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא אמידה זו חשובה
ומקבלת ומרצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן תמיד במועד
ובמקומו וזכרבתו :

אתה הוא יי אלהינו שהקמיתו אבותינו לפניך את קמרת הפנים
בזמן שפית המקדש היה קיים כאשר צוית אותם על יד משה
נביאך בכתוב פתורתך :

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה
סמים ולבנה ופה בר בבר יהיה : ועשית אתה

קמרת ריח מעשה ריח מנחה טהור קדש : ושחלת
מנחה הדק ונתתה מנחה לפני העדת באהל מועד
אשר איעד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם : ויאמר
והקמיר עליו אהרן קמרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו
את הנרות יקמירנה : ובהעלת אהרן את הנרות בין
הערבים יקמירנה קמרת תמיד לפני יי לדרתיכם :

תנו רבין פנים הקמרת כיצד . שלש מאות וששים
ושמונה מנים היו בה . שלש מאות וששים וחמשה

במנין ימות החמה . מנה לכל יום פרס בשחרית ופרס
בין הערבים ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן
גדול מלא חפניו ביום הכפורים . ומחזירם למכתשת
בערב יום הכפורים . ושחקן יפה יפה כדי שתהא דקה
מן הדקה . ואחר עשר סמנים היו בה . ואלו הן הצרי
והצפרן החלבנה והלבנה משקל שבעים שבעים מנה .
מזר וקציעה שבלת נרה וברכס משקל ששה עשר ששה
עשר מנה . הקשט שנים עשר וקלופה שלשה וקמרון
תשעה ברית ברשינה תשעה קבין . יין קפריסין סאין
תלתא וקבין תלתא . ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר
תורין עתיק . מלח סחומית רובע הקב מעלה עשן כל
שחוא . רבי נתן אומר אף כפת הנרתין כל שחוא ואם נתן
בה רבש פסלה ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה :
רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנטף

תפלת שחדיית

מַעֲצֵי הַקֶּמֶף בְּרִית כְּרִשְׁנָה לָמָּה הִיא בָּאָה כִּדְרֵי לִיפּוֹת בָּהּ
 אֶת הַצִּפּוֹרֵן כִּדְרֵי שְׁתֵּהָא נָאֵה. יִין קַפְרִיסִין לָמָּה הִיא בָּא כִּדְרֵי
 לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֵן כִּדְרֵי שְׁתֵּהָא עֲזָה וְהִלָּא מִיִּרְגָלִים
 יִפְּיֹן לָהּ אֵלֶּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רְגָלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי
 הַכְּבוֹד: תִּנְיָא רַבִּי גֵתָן אָמַר בְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק אָמַר הֲדַק
 הֵיטֵב הֵיטֵב הֲדַק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפְּהָ לְבָשָׂמִים. פְּטָמָה
 לְהַצְאִין בְּשֵׁרָה לְשִׁישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ: אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם כְּמִדְתָּהּ בְּשֵׁרָה לְהַצְאִין וְאִם חִסֵּר
 אַחַת מִכָּל סְמֵינָיָה חֵיב מִיָּתָהּ: תִּנְיָא בַר קַפְרָא אָמַר אַחַת
 לְשִׁשִּׁים אֵו לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְהַצְאִין:
 וְעוֹד תִּנְיָ בַר קַפְרָא אֵלוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ
 אֵין אָדָם יָכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ
 דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כֹל שֶׁאֵר נִקְרָא דְּבִשׁ לֹא
 תִקְמִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִי:

ג"פ יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 ג"פ יי צבאות אשרי אדם בטח בך: ג"פ יי
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתר
 לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:
 וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם
 וכשנים קדמוניות:

אב"י תזה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא
 דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה
 שניה של קמרת. ומערכה שניה של קמרת קודמת
 לסדור שני גורי עצים וסדור שני גורי עצים קודם לדשון
 מזבח הפנימי ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש
 גרות והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד ודם
 התמיד קודם להטבת שתי גרות והטבת שתי גרות
 קודמת לקמרת וקמרת קודמת לאברים ואברים

תפלת שחרית

למנחה ומנחה לחבתין וחבתין לנסכין ונסכין למוספין
ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים
שנאמר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי
השלמים עליה השלם כל הקרבנות כלם :

אנא בכח גדלת ימינה פתיר צדודה: קבל רנת עמך
שגבנו מהרנו נורא: נא גבור דורשי יחודה כבבת

שמרים: ברכם מהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם: חסין
קדוש ברוב טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך

פניה. זוכרי קדשך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו
יודע תעלמות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות
כהנים בעבודתם. ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה

בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו.
ולא לוי בדוכנו. ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים

שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שית
שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך פאלו הקרבנו קרבן התמיד
במועדו. ועמדנו על מעמדו:

לשבת

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת

שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליי פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה

תמימים: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן

לאיל האחד: ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
לכבש האחד עליה רית נחת אשה ליי: ונסכיהם חצי

החין יתיה לפר ושלישת החין לאיל ורביעת החין לכבש
יי ואת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים

אחד לחמאת ליי על עלת התמיד יעשה ונסכו:

איותו מקומן של זבחים קדש

קְדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פָּרֹשְׁעִיר שֶׁל
 יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל
 דָּמָן בְּבִלֵי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן מְעוֹן הַזֵּיהָ
 עַל בֵּין הַכַּפְדִּים וְעַל הַפְּרָכֶת וְעַל מִזְבַּח
 הַזֹּהֵב מִתְנַהֵּאת מֵהֵן מְעַכְבֶּת: שִׁירֵי
 הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל
 מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֵיב:
 פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשִׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
 שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּבִלֵי
 שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן מְעוֹן הַזֵּיהָ עַל
 הַפְּרָכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְנַהֵּאת
 מֵהֵן מְעַכְבֶּת: שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ
 עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם
 לֹא נָתַן לֹא עֵיב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין
 בְּבֵית הַדָּשֵׁן: חֲמַאת הַצְּבוֹר וְהַיְחִיד
 אֱלוֹ הֵן חֲמַאת הַצְּבוֹר שְׁעִירֵי רְאִשֵׁי
 הַדָּשִׁים וְשֶׁל מְעַדּוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
 וְקָבֹל דָּמָן בְּבִלֵי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן
 מְעוֹן אֶרְבַּע מִתְנֹת עַל אֶרְבַּע קַרְנוֹת:

כִּי צַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֹא
 לֹו לְקָרֵן דְּרוּמִית מְזַרְחִית. מְזַרְחִית
 צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית
 דְּרוּמִית. שְׂרִי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל
 יְסוּד דְּרוּמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן
 הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּהֻנָּה בְּכָל מֵאֲכָל
 לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת :

הָעוֹלָה קָדֵשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דְּמָהּ בְּכָלִי
 שְׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדְמָה טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וּמְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וּבְנִתוּחַ וְכִלִּיל לְאֲשִׁים: וְזָבַחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר
 וְאֲשֵׁמוֹת. אֱלוֹ הֵן אֲשֵׁמוֹת אֲשֵׁם גְּזוּלוֹת אֲשֵׁם מְעִילוֹת
 אֲשֵׁם נְזִיר אֲשֵׁם מְזוֹרַע אֲשֵׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן
 וְקַבּוּל דְּמָן בְּכָלִי שְׂרֵת בְּצִפּוֹן. וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת
 שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּהֻנָּה בְּכָל
 מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת :

הַתּוֹרָה וְאֵיל נְזִיר קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם
 בְּעֹרָה וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
 וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה
 עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרֵם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֱלֹהֵי שְׁחֵמוֹרֵם
 נֶאֱכָל לְכַהֲנָיִם לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:
 שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מְקוֹם בְּעֹרָה
 וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין
 בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה
 אַחַד: הַמּוֹרֵם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֱלֹהֵי שְׁחֵמוֹרֵם נֶאֱכָל
 לְכַהֲנָיִם לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

הַבְּכוֹר וְהַמְעַשֵּׂר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל
מָקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמֵן טְעוּן מִתְנֶה אַחַת וּבְלֶבֶד
שְׂוִיתָן כְּנֹגֵד הַיָּסוֹד. שְׁנֵה בְּאֵכִילָתָן הַבְּכוֹר נֹאכֵל לַכֹּהֲנִים
וְהַמְעַשֵּׂר לְכָל אָדָם. וְנֹאכְלִין בְּכָר הָעִיר בְּכָל מֵאֵל
לְשָׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכֵל אֱלֹא בְּלֵילָה
וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֱלֹא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֹאכֵר אֱלֹא לְמִנּוּיָו וְאֵינוֹ
נֹאכֵל אֱלֹא צָרִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת: מִקַּל וְחִמֵּר וּמְגֻזְרָה
שׁוּה. מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב אֶחָד. וּמִבְּנִין אָב
מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכֻּלָּל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל.
כֻּלָּל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֱלֹא כְּעֵין הַפְּרָט.
מִכֻּלָּל שֶׁהוּא צָרִיךְ לַפְּרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ
לְכֻלָּל: כָּל דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכֻלָּל וַיֵּצֵא מִן הַכֻּלָּל
לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצֻמוֹ יֵצֵא אֱלֹא לְלַמֵּד עַל
הַכֻּלָּל כִּלּוֹ יֵצֵא: כָּל דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכֻלָּל וַיֵּצֵא
לְטַעוֹן טְעוּן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא לְהִקָּל וְלֹא
לְהַחְמִיר: כָּל דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכֻלָּל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן
טְעוּן אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעֵנֵינוּ יֵצֵא לְהִקָּל וְלְהַחְמִיר.
כָּל דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכֻלָּל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ
אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכֻלָּלוֹ עַד שִׁחְזָרְנוּ
הַכְּתוּב לְכֻלָּלוֹ בְּפִרוּשׁ. דְּבַר הַלְּמֵד מֵעֵנֵינוּ.
וְדָבָר הַלְּמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים
הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שְׂבִיבָה הַכְּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

זֶהוּ רֵצוֹן מִלְּפָנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָהּ: וְשֵׁם גְּעֻבְדָּהּ בְּיָרְאָהּ בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְרַמְזוּנוֹת:

מִזְמוֹר שִׁיר תְּנַכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוּמֶמְךָ יי
 כִּי דָלִיתְנִי וְלֹא שִׁמַּחַת אִיבִי לִי: יי אֱלֹהֵי
 שׁוּעַתִּי אֱלֹהֵי וְתַרְפָּאֵנִי: יי הַעֲלִית מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי
 חַיִּיתְנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר: זְמַרוּ לַיי חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכֵּר
 קִדְשׁוֹ: כִּי רָנַע בְּאֶפְסוֹ חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעֶרְבַּ יַלִּין
 בְּכִי וּלְבַקֵּר רִנָּה: וְאֲנִי אֶמְרַתִּי בְּשִׁלּוֹי בֶּל אֲמוֹט
 לְעוֹלָם: יי בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עַז
 הַסְתַּרְתָּ פְּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהַל: אֱלֹהֵי יי אֶקְרָא וְאֵל
 אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת
 הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר הַיַּגִּיד אֲמַתְךָ: שִׁמַּע יי וְחַנּוּנֵי יי הִיָּה
 עֲזֹר לִי: הַפְּכַת מִסְפְּרֵי לְמַחֲוֹל לִי פִתְחַת שִׁקִּין
 וְתֹאזְרֵנִי שְׂמֹחָה: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יי
 אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ:

תְּרִינִי מִזְמוֹן אֵת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֵת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם יְהוָה קוֹדֵשׁ
 בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנְתִּיָּה עַל יְדֵי הַתּוֹא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה חֵעוֹלָם . בָּרוּךְ

הוּא . בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית .

בָּרוּךְ אֹמֵר וְעֹשֶׂה . בָּרוּךְ גּוֹזֵר

וּמְקַיֵּם . בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ .

בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת . בָּרוּךְ

מְשַׁלֵּם שָׂבֵר מִזֵּב לִירְאָיו . בָּרוּךְ

חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח . בְּרוּךְ פּוֹדֵה
 וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָאֵב
 הַדְּחָמָן הַמְּהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח
 וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו .
 וּבְשִׁירֵי יְהוּד עַבְדֶּךָ נְהַלְלֶךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחֹת וּבְזִמְרוֹת נְגִידֶךָ
 וּנְשִׁיבֶךָ וּנְפָאֵרֶךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ
 וְנַמְלִיכֶךָ מִלְּפָנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ . יְחִיד חַי
 הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר
 עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל : בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבְּחֹת :

הַזֹּהר לִי קָרְאוּ בְשִׁמּוֹ הַזֹּהֲרֵנוּ בְּעַמִּים
 עַל־לִרְתִּי : שִׁירֵנוּ לֹא זָמְרוּ לֹא שִׁיחוּ
 בְּכָל נַפְלְאֹתָיו : הִתְהַלְּלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
 יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יי : דַּרְשׁוּ יי וְעוּ

בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֹד : זְכֹרוּ נִפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ : זָרַע
 יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ בְּכֹל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זְכֹרוּ
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְּה לְאַלְפָּה דְּזוּר :
 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
 לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן
 חֶבְלֵנָה לְתַכְּם : בְּהִיּוֹתְכֶם מֵתֵי מִסְפָּר
 כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל
 גּוֹי וּמִמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : לֹא הִנִּיחַ
 לְאִישׁ לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים :
 אֶל תִּנְעוּ בְּמַשִּׁיחֵי וּבְנָבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ :
 שִׁירוּ לַיְי כֹּל הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם
 יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכֹל
 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל
 מְאֹד וְנֹרָא הוּא עַל כֹּל אֱלֹהִים : כִּי
 כֹּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְי שָׁמַיִם
 עָשָׂה : הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עוֹז וְהַדָּנָה

במקמו: הִבּוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ
לִי כְבוֹד וְעוֹז: הִבּוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ
מִנְהַח וּבֵאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוּוּ לִי
בְּהַרְרַת קֹדֶשׁ: חִירוֹ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ
אֵף תִּכּוֹן תִּבְרַל בַּר תִּמְזוֹט: יִשְׁמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יִי
מִלֶּךְ: יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְּאוּ יַעֲלֶץ הַשְּׂדֵה
וּבְרַ אֲשֶׁר בּוֹ: אֹז יִרְנְנוּ עֵצֵי הַיַּעַר
מִלְּפָנָיו יִי כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ:
הוֹדוּ לִי כִּי מִזֹּב כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ:
וְאֹמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קֹדֶשׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִיתֶךָ: בְּרוּךְ יִי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְיֹאמְרוּ כָּל הָעַם אֱמֵן וְהִלֵּל לִי: רוֹמְמוֹ
יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא: רוֹמְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר
קֹדֶשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם
יְבַר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבַּח לְהַשִּׁיב

אָפּוּ וְלֹא יַעִיר כָּל הַמָּתוֹ: אַתָּה יי לֹא
תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֶסְדְּךָ וְאַמְתֶּךָ
תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: הֲנִנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל
יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹתָו וְעֵזוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמְּקוֹדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוֹאֲנוּתָן
עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל
נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא
שִׁבְט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל גֹּאֲוִים: לִיי
הִישׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סִלָּה: יי
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בִּטַּח בְּךָ:
יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרֹאֵנוּ:
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלֹתֶיךָ
וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
חֲבַתָּה לִיי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ
יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קְדוֹשׁוֹ בִּטַּחֲנוּ:
יְהִי חֶסְדְּךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
קְרֹאֵנוּ יי חֶסְדְּךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָת

עזרתה לנו ופרנו למען חסדך : אנכי
 יי אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב
 פיך ואמלאהו : אשרי העם שכבה
 לו אשרי העם שיי אלהיו : ואני
 בחסדך במחתי יגר לבי בישועתך
 אשירה ליי כי גמל עלי :

א"א מזמור לתודה לא בערב פסח ולא בחידו"ם של פסח ולא בערב יו"כ :

מזמור לתודה תריעו ליי כל הארץ : עבדו את יי
 בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי יי הוא
 אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו : באו
 שפיעו בתודה תצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו :
 כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו :

בדושענא רבא אמרים כגון למנצח השמים מספרים תמצא בשחרית לשבת :

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי
 במעשיו : יהי שם יי מברך מעתה
 ועד עולם : ממזרח שמש עד
 מבואו מהלל שם יי : רם על כל
 גוים יי על השמים כבודו : יי שמך
 לעולם יי וברך לדר ודר : יי בשמים
 הבין כסאו ומלכותו בכל משלה :

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
 וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ: יי
 מֶלֶךְ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מֶלֶךְ:
 עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ: יי
 הַפִּיר עֲצַת גוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
 עַמִּים: רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ
 וְעֲצַת יי הִיא תִקּוּם: עֲצַת יי לְעוֹלָם
 תִּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדָר וָדָר:
 כִּי הוּא אֶמְרֵי יְהוָה הוּא צוּהוּ וַיִּעֲמֹד:
 כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אֲוֶה לְמוֹשָׁב לִי:
 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לִי יְהוָה יִשְׂרָאֵל
 לְסֻגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִמָּנֵשׁ יי עַמּוֹ
 וּבִחְלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר
 עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעֲיִר כָּל חַמְתּוֹ: יי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ:

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ פְּלֵה: אֲשֶׁר־
הָעַם שָׁכְכָה לָּו אֲשֶׁר־י הָעַם שְׂוֵי אֱלֹהִיו:
תִּהְלֶה לְדוֹד אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאִבְרַכְהָ
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכֹל יוֹם אִבְרַכְךָ וְאִחְלֶלְהָ
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוֹלֵי יי וּמֵהֶלֶל מֵאֵד וּלְגִדְלָתוֹ
אִין תִּקְרָ: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מֵעֲשִׂיךָ וּגְבוּרָתִיךָ
תִּגְדוֹ: תִּדְר כְּבוֹד הוֹרָךָ וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: וְעוֹזֵי נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדִלְתֶךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זְכַר רַב מִזִּבְךָ יִבְיַעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ:
תִּנּוֹן וְרַחוּם יי אֶרְךָ אִפְסִים וְתִדְלֶחֶסֶד: מִזֵּב יי לְכֹל
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מֵעֲשָׂיו: יִדְוֶךָ יי כָּל מֵעֲשִׂיךָ
יִחְסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ
וּכְבֹּד הַדְר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל
עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכֹל הַר וְדָר: סוֹמֵךְ יי לְכֹל
הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵיךָ
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח
אֶת יַדָּי וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן: צַדִּיק יי בְּכֹל
הַדְּכִיו וְחֶסֶד בְּכֹל מֵעֲשָׂיו: קְרוֹב יי לְכֹל קְרָאִיו
לְכֹל אִישׁ יִקְרָאֵהוּ בְּאַמְתּוֹ: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל
אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלֶת יי
יִדְבַר פּ וַיְבָרֶךְ: כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד:
נִאֲמַתְנוּ נְבָרֶךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ נַפְשֵׁי אֶת יי: אֵת הַלְלוּ
 יי בְּחַי אֶזְמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: אֵל
 תִּבְטְחוּ בְנֵדִיבִים בְּכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ
 תִּשְׁוֶעַה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֶׁב לְאֲדָמָתוֹ
 בַּיּוֹם הַחַוּא אָבְרוּ עֲשֵׂתִנְתִּיו: אֲשֶׁר־
 שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרוֹ שִׁבְרוּ עַל יי אֱלֹהֵיו:
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
 אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה
 מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לָהֶם לְרַעֲבִים
 יי מִתֵּיר אֲסוּרִים: יי פִּקַּח עוֹרִים יי זִקֵּף
 כְּפֹפִים יי אֲהַב צְדִיקִים: יי שִׁמְר
 אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזוּד וְדָרָן:
 רְשָׁעִים יַעֲוֹת: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ:
 צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נֶאֱוָה
 תִּהְלָה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי גִּדְחֵי
 יִשְׂרָאֵל יִבְנֵם: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ
 לְעֵצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִים לְכֹלָם שְׁמוֹת
 יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדָנֵינוּ וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
 מְעוֹדֵד עַנּוּיִם יי מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עַנּוּ

לִי בְתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכִסָּה
 שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִיז לָאָרֶץ מִטֶּר הַמְצַמִּיחַ
 הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהְמָה לְחֵמָה לְבִנֵי עָרֵב
 אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא בְגִבּוֹרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ לֹא בְשׁוֹקֵי
 הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֵה יְיָ אֶת יִרְאוּ אֶת הַמִּיחָלִים
 לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ הֵלְלֵי אֶלְהֵיךָ צִיּוֹן:
 כִּי חוֹק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ בֵּרֶךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם
 גְּבוּרֶךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חַטִּיִּם יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ
 אֶרֶץ עַד מִתְרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הִנֵּתֵן שְׁלֹג כְּצִמֹר
 כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כִּפְתִּים לְפָנָי
 קָרְתוֹ מִיַּעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יִשְׁבֵּ רֹחוֹ וַיִּלּוּ
 מַיִם: מִגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:
 לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוּס הֵלְלוּיָהּ:
 הֵלְלוּיָהּ הֵלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם
 הֵלְלוּהוּ בְּמְרוֹמִים: הֵלְלוּהוּ כָּל
 מַלְאָכָיו הֵלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הֵלְלוּהוּ
 שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח הֵלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אֹר:
 הֵלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
 מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יֵהְלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא
 צִוָּה וַנִּבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶסֶד
 נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הֵלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ
 הַנְּיָנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֹג

וְקִימוֹת רוּחַ סְעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַחֲרִים
 וְכֹל גְּבַעוֹת עֵץ פָּרִי וְכֹל אַרְזִים: הַחִיתָה
 וְכֹל בְּהֵמָה רָמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מִלְכֵי
 אֶרֶץ וְכֹל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכֹל שׂוֹפְטֵי
 אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת זְקָנִים עִם
 נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ
 לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרֵן
 לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכֹל חֲסִידָיו לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְּקֹהֶל
 חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ בְנֵי
 צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתַף
 וּבְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה יי בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיָם
 בַּיְשׁוּעָה: יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל
 מִשְׁכַּבּוֹתָם: רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפּוֹת
 בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים:
 לְאַסֵּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי
 בְרוֹזַל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוּב הַדָּר הוּא
 לְכֹל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּיָהּ בְּרִקִיעַ עִזּוֹ:
 הַלְלוּיָהּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּיָהּ כְּרַב גְּדֹלוֹ: הַלְלוּיָהּ
 בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּיָהּ בְּנִבְל וּבְנֹר: הַלְלוּיָהּ בְּתַף וּבְמַחֲוֹל

הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעַבְדֵי הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהוּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהוּ:

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהוּ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:
וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יי לְעֵינָי כָּל הַיּוֹמִים וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יי הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְּחָה וְהַהוֹד כִּי כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יי הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכָּל וּבִיָּדְךָ פֶּתַח וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגִדּוֹל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם

תִּפְאַרְתְּךָ : אֶתָּה הוּא יי לְבַהֶךָ
 אֶתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמִי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל עֲבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל
 אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאֶתָּה מְחִיָּה אֶת כָּל־
 וְעָבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים :
 אֶתָּה הוּא יי הֵאלֹהִים אֲשֶׁר בְּתַרְתָּ
 בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים
 וְשָׁמַת שְׁמוֹ אַבְרָהָם . וּמָצְאתָ
 אֶת לְבָבוֹ נְאֻמָּן לְפָנֶיךָ

וְכָרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 הַחֲתִי הָאֹמְרֵי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִי
 לָתֵת לְזֹרְעוֹ וּתְקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צָדִיק אַתָּה :
 וְתֵרָא אֶת עֲנִי אֲבוֹתַיִנוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת זַעֲקָתָם
 שָׁמַעַת עַל יַם סוּף : וְתִתֵּן אֶתֵּת וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה
 וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ כִּי יָדַעַת כִּי הִזְדַּוּ
 עֲלֵיהֶם וּפְתַעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה : וְהָיָה בְּקִעַת
 לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי בִּשְׁהוּ אֶת רַדְפֵיהֶם
 הַשְׁלַכְתָּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ אֲבֵן בְּמַיִם עֲזוּם :

תפלת שחרית

וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא
 יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שַׁפַּת הַיָּם׃ וַיִּרְא
 יִשְׂרָאֵל אֶת תֵּיַד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי בְּמִצְרַיִם וַיִּירָא׃
 הָעַם אֶת יי וַיֹּאמְרוּ בְּיַי וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ׃

אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
 אֲשִׁירָה לַיי כִּי גָאֵה גָאֵה סוֹם וּרְכָבוֹ
 רָמָה בַיָּם׃ עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
 וְאֶרְמָמְנָהוּ׃ יי אִישׁ מִלְחָמָה יי שְׁמוֹ׃
 מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וְחִילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְּחַר
 שָׁלְשִׁיו טָבַעוּ בַיָּם סוּף׃ תְּהַמַּת יְכַסִּימוּ
 יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת כָּמוֹ אָבִן׃ יְמִינֶךָ יי
 גָאֵדְרִי בַבַּח יְמִינֶךָ יי תִרְעַץ אֹיֵב׃
 וּבָרַב גָּאֹנֶךָ תִּתְחַרֵּם קָמִיךָ תִּשְׁלַח
 חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ פִּקְשׁ׃ וּבָרוּחַ אַפִּיךָ
 גָּעַרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כָמוֹ נֵד נִזְלָיִם קָפְאוּ׃
 תְּהַמּוֹת בְּלָב יָם׃ אָמַר אֹיֵב אֶרְדֶּף
 אֲנִישֵׁיג׃ אֶחְלַק שָׁלַל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי
 אֶרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדֵי׃ נִשְׁפָּת

בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ כִּעֲזוֹפָרַת בְּמַיִם
 אֲדִירִים : מִי כְּמַכָּה | בְּאֵלֶם יי מִי
 כְּמַכָּה נְאֻדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא תְהִלָּת
 עֲשֵׂה פֶלְאָ : נְטִיֹת יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ
 אֶרֶץ : נְהִיֹת בְּחֶסֶדְךָ עִם זֶוּנָאֲלֹת נְהִלָּת
 בְּעֶזְךָ אֵל נִוָה קֶדְשְׁךָ : שְׁמְעוּ עַמִּים
 יְדִנְזוֹן חֵיל אַחֲזִי שְׁבִי פְלִשְׁתִּים : אֲזִנְבְּהֵלוּ
 אֱלֹפֵי אֲדוּם אִירֵי מוֹאָב יֵאֲחֻזּוּ רַעַד
 נִמְגּוּ כֹל יֹשְׁבֵי כְּנָעַן : תִּפְרַל עֲלֵיהֶם
 אֵימָתָהוּ פָחַד בְּגֵד לְזֹרְעֶךָ יְדִמוּ כְּאֲבָן
 עַד יַעֲבֹר עִמָּךָ יי עַד יַעֲבֹר עִם זֶוּקְנֵיֹת :
 תִּבְאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּחַר נְחִלְתְּךָ מְכוּן
 לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּת יי מִקֶּדֶשׁ אֲדֹנָי כֹּזְנֵנוּ
 יִדְיָךָ : יי יִמְלֹךְ לְעֵלְמָ וְעַד : יי יִמְלֹךְ
 לְעֵלְמָ וְעַד : יי מְלֻכּוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְמָ וּלְעֵלְמֵי
 עֲלֵמֵי (א) : כִּי בָא סוּס פְּרָעָה בְּרִכְבוֹ וּבְפָרְשָׁיו בַּיּוֹם וַיֵּשֶׁב יי
 עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֻשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם :
 כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּחַר צִיּוֹן
 לְשַׁפֵּט אֶת חַר עֲשׂוּ וְהִיֹתָה לִי הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם תְּהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מַלְכֵנוּ הָאֵל
 הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נִאֲמָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יְהִי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה
 עִזוּ וּמְמִשְׁלָה נִצַּח גְּדָלָה וּגְבוּרָה
 תִּהְיֶה וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת.
 בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
 בַּתְּשֻׁבָחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי וְזִמְרָה
 מֶלֶךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים:

ח"ק

בשעה שהחזן אומר ברבו אומרים הקהל יתברך

בְּרָבוֹ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

יתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרומם ויתנשא שמו
 של מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא שהוא
 ראשון והוא אחרון

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד:

ומבלעדיו אין אלהים. סלו לרכב בערבות בנה שמו ועלו לפניו. ושמו
 מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי
 שם יי מברך מעתה ועד עולם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֶשֶׁךְ עֹשֶׂה
שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל :

הַמְאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים.
וּבַמּוֹנוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה

בְּרֵאשִׁית: מִהֲרַבּוֹ מַעֲשֶׂיךָ יי. כָּלֵם בַּחֲכָמָה
עֲשִׂית מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיֶנְךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם
לְבַדּוֹ מֵאֵל. הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיּוֹמֹת

עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ
אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ מִן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁנֵב בְּעַדְנוּ:

אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל דָּעָה. הַכֵּין וּפְעַל זִהְרֵי חֶמְהָ. טוֹב
יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאֹרֹת נִתְּן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת

צַבָּאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי. תָּמִיד מִסְּפָרִים כְּבוֹד
אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְּבָרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שִׁבְחַת מַעֲשֶׂה

יְדִיךָ. וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שְׁעֲשִׂית יִפְאָרוּךְ פְּלָה:
תִּתְּבָרֵךְ צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וּגְוָאֲלָנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח

שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וְאֲשֶׁר
מְשָׁרְתִיו בְּכֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמְעִים בִּירְאָה

יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלֵם אֱהוּיָבִים
כָּלֵם בְּרוּרִים כָּלֵם גְּבוּרִים וְכָלֵם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה

רְצוֹן קוֹנֵם וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֵרִים
וּמְעַרְצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים :

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא

עמך

תפלת שחרית

קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם על מלכות
שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה להקדיש
ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה
קדשה כקם כאחד עונים ואומרים ביראה:

**קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו:**

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול
מתנשאים לעמת שרפים
לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד
" ממקומו:

**לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקיים
זמרות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי
הוא לבדו פועל גבורות עשה חדשות בעל
מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא
רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות. המחדש
בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית:
כאמור לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו:
אור חדש על ציון תאיר ונזכה כקנו מהרה
לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:**

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה
חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו
שבתחו בה ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו.
אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין
ולחשביל לשמוע ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים
את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו

בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה שְׂמֵחַ וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד: כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ
הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנוּ נְגִידָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ
וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמֵינֵנוּ לְאַרְצֵנוּ כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּהָ וּבִנּוּ בְּחַרְתָּ
מִכָּל עַם וְלִשְׁוֹן וְקִרְבָּתֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סִלָּה בְּאַמֶּת.
לְחֹזְרוֹת לָךְ וּלְיַחְדְּךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר
בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אוֹמֵר אֵל מְקַדֵּשׁ נַאֲמֵן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד:

**וְאַהֲבַת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ:
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ
וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבָתָם
עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:**

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֵת יי אֱהִיכֶם
 וְלַעֲבֹדוֹ בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר
 אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דִגְנֶךָ
 וְתִירְשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
 וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֹרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתַּח לְבַבְכֶם
 וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף יי בְּכֶם וְעִצֹר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא
 יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
 וְאִבְדַּתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵה אֲשֶׁר יי נָתַן
 לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבַרִי אֲדָה עַל לְבַבְכֶם וְעַל
 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם
 לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם
 כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ: X

וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
 צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ
 עַל צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת

כָּל מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּוּרוּ
 אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר
 אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיזֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
 אֱמֶת וַיְצִיב וְנִכּוֹן וְקַיָּם וַיִּשְׂר וַיִּנְאֲמֵן וְאֶהוּב
 וְחָבִיב וְנִחְמָד וְנִעִים וְנִזְרָא וְאֲדִיר וּמִתְקַן
 וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּפְּהֵה הַדְּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד:
 אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מִיְּשַׁעֵנוּ.
 לְדֶר וְדֶר הוּא קַיָּם וְשִׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמִלְכוּתוֹ
 וְאֱמוּנָתוֹ לְעַד קַיָּמָת: וְדַבְּרֵנוּ חַיִּים וְקַיָּמִים
 נְאֻמִּים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל
 אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל הַזְּרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל
 הַזְּרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאֲחֵרִים דְּבַר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וְעַד
 אֱמֶת וְאֱמוּנָה חֹזֵק וְלֹא יַעֲבֹר: אֱמֶת שְׂאֵתָה הוּא
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גִּבּוֹרֵנוּ גִּבּוֹרֵנוּ גִּבּוֹרֵנוּ
 אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתֵנוּ פוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֵךְ
 אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתֶךָ:

עֲזֹרָת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִיְּמֵי וּמוֹשִׁיעַ
 לְבִנְיָהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל הַזֶּר וְדוֹר: בְּרוּם

עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי
 ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך
 ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא ארון
 לעמך ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה היא
 ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין לנו
 מלך גואל ומושיע. ממצרים גאלתנו יי אלהינו
 ומבית עבדים פדיתנו: כל בכוריהם הרגת
 ובכורך גאלת וים סוף בקעת וזדים טבעת
 וידידים העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם
 לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו אל
 ונתנו ידידים זמרות שירות ותשבחות ברכות
 והודאות למלך אל חי ומים: רם ונשא גדול
 ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא
 אסירים ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו
 בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך
 הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלם יי
 מי כמכה נאדר בקדשנוראתהלת עשה פלא:
 שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד
 כלם הודו והמליכו ואמרו: יי ימלוך לעולם ועד:
 צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה
 כנאמך יהודה וישראל. גאלנו יי
 צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יי
 גאל ישראל:

למנחה כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ ואלהי
אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון גומל
חסדים מזבים וקונה הכל וזכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני
בניהם למען שמו באהבה :

בעשיית זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר
החיים למענה אלהים חיים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בָּרוּךְ
אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם :

מְבַלֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ

נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיַשְׁנֵי
עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹדָה בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחְיֶה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי"ת מי כְמוֹדָה אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים: אמן

בחזרת הש"ץ אומרים כאן קדושה *

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ סֵלָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי"ת הַמְלִיךְ) הַקָּדוֹשׁ:

* קדושה לש"ץ בחזרת התפלה:

נִקְדָּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּשִׁים אוֹתוֹ
בְּשֵׁמי מְרוֹם כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וּקְרָא זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר: קו"ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְרַא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעַמּוֹתֵם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד
יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ בְּתוֹב לֵאמֹר: קו"ח יְמִלְךָ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וּדָר תִּלְלוּנָה:

חזן
לְדָר דָּר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצֻחִים קִדְשֶׁךָ נִקְדָּשׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד כִּי אֵל מְלִיךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בעשי"ת הַמְלִיךְ הַקָּדוֹשׁ):

אתה חונן לאדם קצת ומלמד לאנוש בינה :

כמוצאי שבת וכמוצאי יום כיפור מיום ליום (מנל) כמוצאי ראשונים ז' :

אתה חוננתנו למדע תורתך והלמדנו לעשות (בהם) חקי רצונך ותבדיל יי
אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך • בין ישראל לעמים בין יום
השביעי לששת ימי המעשה • אבינו מלכנו החל עלינו הימים הפאים
לקראתנו לשלום • חשובים מכל חמא ומנקים מכל עון ומדבקים ביראתך :
(ו) חננו מאתך דעה בינה והשכל : ברוך אתה
י חונן הקצת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו
מלכנו לעבודתך והחזירנו
בתשובה שלמה לפניך : ברוך
אתה יי הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל
לנו מלכנו כי פשענו • כי מוחל
וסולח אתה : ברוך אתה יי חפון
המרבח לסלוח :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו
וגאלנו מהרה למען שמך כי
גואל חזק אתה : ברוך אתה יי
גואל ישראל :

תפלת שחרית

בתענית לצד לאומר בס"ך כאן ענבו תמלא ארץ שמע קולנו :

רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו
וְנַשְׁעֵנו כִּי תִהְיֶה אֶתְּךָ וְהַעֲלֵה
רַפּוּאָה שְׂלָמָה לְכָל מַבּוֹתֵינוּ.
כִּי אֵל מֶלֶךְ רֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן
אֶתְּךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא חוֹלֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עַלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה
הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִיְּנֵי תְבוּאֹתֶיהָ
לְטוֹבָה. וְתֵן בְּקִי"ז בְּרָכָה (בחורף טל וּמָטָר
לְבָרָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ
מִטוֹבָה וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ כִּשְׁנֵים
הַטוֹבוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְאַחֲרֵיתָנוּ
וְשֵׂא נַם לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ

יְיָהוָה מֵאֲרֻבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מִקְדֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
 הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאֵנוּ
 וְיִזְעַצְעֵנוּ כְּבַתְחִלָּה וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ
 יְגֹז וְאֲנַחָה וּמְלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ
 לְבָדֶךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ
 בַּמִּשְׁפָּט׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אֱהִב
 צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט׃ (בעשׂוֹת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט)
 וְלַמְּלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכֹל
 הַרְשָׁעָה כְּרָגַע תֵּאבֵד׃ וְכֹל אֱלֹהֵי
 עַמֶּךָ מִהָרָה יִכָּרְתוּ׃ וְהַיּוֹדִים
 מִהָרָה תֵּעַקֵּר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר
 וְתִבְנֶיעַ בַּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ שִׁבְרֵי אֵיבִים וּמְבַנֵּי עֲוֹנוֹת׃
 עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחַסִּידִים
 וְעַל זְקֵנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל

פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק
 וְעַל־יְנוּ יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכֹל הַבְּטָחִים
 בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת . וְשִׁים חֶלְקֵנוּ
 עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ
 בְּטַחְנוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעַן
 וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים :

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב
 וְתִשְׁבּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 וּבָנִה אֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן
 עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
 תָּבִין : בתשעה באב במנחה נחם * בָּרוּךְ אַתָּה יי
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :

(* בתשעה באב במנחה אומרים זה :

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים. ואת העיר האבלה והחרבה
 ותקויה והשוממה. האבלה מפלי בגיה. והחרבה מפעונוקיה. ותקויה
 מקבורה. והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה הפוי פאשה עקרה שלא
 ילדה. ובלענה לגיונות. וירשנה עובדי כוכבים. וימילו את עמך ישראל
 קהרב. ויחרגו כדון חסדי עליין. על כן ציון כמר תכפה. וירושלים תתן קולה.

את צמח דוד עבדך מהרה
 תצמיח וקרנו תרום בישועתך •
 כי לישועתך קוינו כל היום: ברוך
 אתה יי מצמיח קרן ישועה:
 שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם
 עלינו וקבל ברחמים וברצון את
 תפלתנו. כי אל שומע תפלות
 ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו
 ריקם א תשיבנו*: כי אתה שומע

בתשעה באב במנחה

לפי לפי על חלליהם. מעי מעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצפה. ובאש
 אפה עתיד לבנותה. כאמור ואני אהנה לה נאם יי חומת אש סביב ולקבוד
 אהנה בתוכה: ברוך אתה יי מלכם ציון ובונה ירושלים:

(* בתענית צבור במנחה אומרים זה :

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו
 אל תפן אל רשענו ואל תסתר פניך ממנו ואל
 תתעלם מתחנונתנו היה נא קרוב לישועתנו יהי נא תסדך
 לנחמנו מרם נקרא אליך עננו. בדבר שנאמר והיה מרם
 יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה
 יי העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה:
 לחדד כי אתה שומע וכו' והש"ץ מסיים ברוך אתה יי העונה בעת צרה:

תַּפְלַת עֵמֶק יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וּ
 בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:
 רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֵמֶק יִשְׂרָאֵל
 וּבַתְּפִלָּתָם. וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
 לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל.
 וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן
 וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חודש ובחל המועד אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲרָה וַיָּבֵא וַיְגַיֵּעַ
 וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר
 זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ
 בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ וְזִכְרוֹן
 כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָרִיטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לחוד"ם טובות

לחוד"ם פסח

לראש חודש

רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ | חַג הַמִּצּוֹת | חַג הַסִּפּוֹת
 הַזֶּה: זְכוּרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדוֹתֵנוּ כּוֹ
 לְבָרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים חַסִּים וְחַנּוּנֵינוּ וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
 אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אַל מַלְךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשֹׁבֶבֶךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר
שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן : אמן

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בְּשָׂר וְיִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית
בְּרָבוֹת וְהוֹרָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל
שְׁתַּחֲוִיתֵנוּ וְקִיּוּמֵנוּ בְּן
תַּחֲנוּנוֹ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסוּף
גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ
לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְּךָ שְׁלָם
עַל שְׂאֵתָנוּ מוֹדִים לְךָ.
בְּרוּךְ אַל תִּהְיֶה אֹתָהּ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ
לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד צוּר חַיֵּינוּ
מִיָּנַיִן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר

נוֹדָה לְךָ וְנִסְפָּר תִּתְחַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל נַפְשֶׁךָ שְׂבִיבָל
יוֹם עֲמָנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שְׂבִיבָל עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצִחְרָם.

הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם
קַוֵּינוּ לָךְ :

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים :

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

לפורים

לחנוכה

בַּיָּמִים מְרַדְּכִי וְאַסְתֵּר
בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה
כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם
הַמֶּן הַרְשָׁע בְּקִשׁ
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ
וְלֹא אָבַד אֶת כָּל
הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד
זְקֵן טַף וְנָשִׁים בָּיּוֹם
אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר
הוּא חֹדֶשׁ אָדָר
וְשִׁלְלָם לָבוֹז : וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הִפְרַת אֶת עֲצַתוֹ
וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ
וְהַשְׁבֹּת לוֹ גְּמוּלוֹ
בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ :

בַּיָּמִים מִתְתִּיחוּ בֶן יוֹחָנָן כַּהֵן גְּדוֹל
חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁבִּיחַם תּוֹרְתֶךָ וְלְהַעֲבִירָם
מִחֲקִיר צוֹנֵנָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבַּת אֶת
רִיבָם הִנַּתְתָּ אֶת דֵּינָם נִקְמַתְתָּ אֶת
נִקְמָתָם מִסָּרֶת גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים
וְרַבִּים בְּיַד מְעַשִּׂים וּמִמָּאִים בְּיַד
מְהוֹרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזוֹדִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶיךָ
יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן
כַּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאָה בְּנִיָּה לְדַבֵּר
בִּיתְּךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וּמָהְרוּ אֶת
מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גֵרוֹת בְּחֲצֵרוֹת
קִדְשֶׁךָ וּקְבָעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה
אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרַומַם שְׁמֶךָ
מִלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

בעשׂוֹת וְכַתוּב לְחַיִּים מְזֻבִּים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ
אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ
וְעִזְרַתְנוּ סֶלָה : בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נָאָה לְהוֹדוֹת :

לְשׁוֹן אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַפְּתוּכָה
עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדֶיךָ . הַאֲמִירָה סָפִי אֲתָרְךָ וּבְנֵי פְתָגִים עִם
קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר : וְבִרְכָה יי וְשִׁמְרָה : יֵאָר יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וַחֲנֻנָה : יִשְׂא
לְשַׁחֲרִית יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּשְׂא לְךָ עֲלֵנוּם :

למנחה

שֵׁים שְׁלוֹם מְזֻבָּה וּבִרְכָה חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ .
בָּרְכֵנוּ אֲבוֹתֵנוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פְּנִיָה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָה נִתְתַּלְּקֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם לְכָל הַשְּׁלוֹם
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ : בְּסֵפֶר בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

בעשׂוֹת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה מְזֻבָּה נִזְכָּר וּנְפֻתָב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְזֻבִּים
וּלְשְׁלוֹם : בָּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם :

תפלת שחרית

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי
 בתורתך ובמצותיך תרהוץ נפשי וכל החושבים עלי
 רעה ממהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען
 שמך. עשה למען ימינה. עשה למען קדשך. עשה
 למען תורתך: למען יחלצון ידיך השועה ימינה וענני:
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
 עשה שלום בקרוביו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בגמנו וכן תלכנו ברוחך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמוניות: וערכה לך כנסת יחדה וידושלים בימי עולם וקשנים קדמוניות:

למענות צבור ולעשרת ימי תשובה

אבינו מלכנו תמאנו לפניך:

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:

אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך:

אבינו מלכנו בך (בעשי"ת ת"ש) עלינו שנה טובה:

אבינו מלכנו בפל מעלינו כל גזרות קשות:

אבינו מלכנו בפל מחשבות שונאנו:

אבינו מלכנו הפר עצת אויבינו:

אבינו מלכנו בלה כל צר ומשטין מעלינו:

אבינו מלכנו סתום פיית משטיננו ומקטריננו:

אבינו מלכנו בלה דבר וחרב ורעב ושבי

ומשחית ועון מבני ברייתך:

אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך:

אבינו מלכנו סלח ומחל לכל עונותינו:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 מִנְּגֵד עֵינֶיךָ :

אִמּוֹ מִחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי הַיּוֹבוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

לנעילה

לעשרת ימי תשובה

לתענית צבור

(חַתְּמָנוּ)	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ
	בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :	לְחַיִּים טוֹבִים :

(חַתְּמָנוּ)	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ
	בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וַיִּשְׁוּעָה :	לְנְאֻלָּה וַיִּשְׁוּעָה :

(חַתְּמָנוּ)	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ
	בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכַלְכָּלָה :	לְפְרִנְסָה וְכַלְכָּלָה :

(חַתְּמָנוּ)	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ
	בְּסֵפֶר זְכוֹת :	לְזְכוֹת :

(חַתְּמָנוּ)	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ	אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ
	בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה :	לְסְלִיחָה וּמְחִילָה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרַן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרַן מְשִׁיחֶךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מָלֵא יָדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מָלֵא אֲסָמִינוּ שִׁבְעַת :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחַם עֲלֵינוּ :

אִמּוֹ קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְּלָתֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אַנְחָנוּ :

תפלת שחרית

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תִהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים
וְעַת רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפְּנֵי :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹהִים עַל יְחִוְךָ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמִּים עַל
קְדוּשׁ שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְּׁפוּךְ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

לשני וחמישי

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר
כָּל חַמָּתוֹ : אֶתָּה יי לֹא תִכְלֵא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֶסֶדְךָ וְאַמְתֶּךָ תָּמִיד

יִצְרָנוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
 מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁךָ
 לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתֶיךָ: אִם עֲוֹנוֹת
 תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי
 עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר: לֹא
 בַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא
 בְעֲוֹנוֹתֵינוּ תִגְמֹל עֲלֵינוּ: אִם עֲוֹנוֹנוּ
 עָנּוּ בָנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ: זְכַר
 רַחֲמֶיךָ יְיָ וְרַחֲסֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
 יַעֲנֵנוּ יְיָ כִּיּוֹם צָרָה יִשָּׁבֵנוּ שֵׁם
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעֵת הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ: אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ
 חָנּוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:
 אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ
 וְזַכַּר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ

וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנָי
 אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְיַעֲשׂ
 לָךְ שֵׁם כְּבוֹד הַיְהוָה חֲטֵאֵנוּ רְשָׁעֵנוּ:
 אֲדֹנָי כְּכֹל צְדָקוֹתֶיךָ יֵשֶׁב נָא אִפְּךָ
 וּבְחַמְתֶּךָ מֵעִירָךְ יְרוּשָׁלַיִם הַר
 קְדֹשְׁךָ: כִּי בַחֲטֵאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת
 אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה
 לְכֹל סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עַבְדֶּךָ וְאֵל
 תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ
 הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַמִּטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשָׁמַע פִּקְחָ עֵינֶיךָ וּרְאָה
 שְׁמֵמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ
 עֲקִיָּה כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אָנְחָנוּ מִפִּילִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי
 שְׁמַע אֲדֹנָי סְלַח אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
 תֵּאֲחָר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי שְׁמָה נִקְרָא עַל עִירָךְ

ועל עמך: אבינו האב תרחמן הראנו אות
לטובה וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ
יכירו וידעו כל הגוים כי אתה יי אלהינו: ועתה
יי אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו
ומעשה ידך כלנו: הושיענו למען שמך צורנו
מלכנו וגואלנו: חוסה יי על עמך ואל תתן
נחלתך להרפה למשל בם גוים לפיה יאמרו
בעמים איה אלהיהם: ידענו כי הטאנו ואין מי
יעמוד בעדנו שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה:
ידענו כי אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו
למען שמך: כרחם אב על בנים כן תרחם יי
עלינו והושיענו למען שמך: המול על עמך רחם
על נחלתך חוסה נא כרוב רחמיק חננו ועננו
כי לך יי הצדקה עשה נפלאות בכל עת:
הקטן נא רחם נא על עמך מתרת
למען שמך ברחמיק הרבים יי
אלהינו חוס ורחם והושיעה צאן
מרעיתך ואל ימשל בנו קצף כי לך
עינינו תלוינות הושיענו למען שמך:
רחם עלינו למען בריתך הכיטתו עננו
בעת צרה כי לך יי הישועה כך
תוחלתנו אלוה סליחות אנא סלח נא

אל טוב וסלה כי אל מלך חנון ורחום אתה :

אנא מלך חנון ורחום זכור והבט לברית בין הבתרים
ותראה לפניך עקדת יחיד למען ישראל : אבינו
מלכנו חנון וענו כי שמך הגדול נקרא עלינו עשה
נפלאות בכל עת : עשה עמנו כחסדך חנון ורחום
הביטה וענו בעת צרה כי לה יי השיועה : אבינו מלכנו
מחסנו אל תעש עמנו כרוע מעללינו זכור רחמך יי
וחסדיך וכרוב טובך הושיענו וחמל נא עלינו כי אין
לנו אלה אחר מבלעדיך צורנו אל תעזבנו יי
אלהינו אל תרחק ממנו כי נפשנו קצרה מחרב ומשבי
ומדבר וממופה ומכל צרה ויגון הצילנו כי לה קיינו ואל
תגלימנו יי אלהינו והאר פניך בנו : וזכר לנו את ברית
אבותינו והושיענו למען שמך : ראה בצרותינו ושמע
קול תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה :

אל רחום וחנון רחם עלינו ועל כל מעשיך כי
אין כמות יי אלהינו אנא שא נא פשענו :
אבינו מלכנו צורנו וגואלנו אל חי וקים החסין
בבחי חסיד וטוב על כל מעשיך : כי אתה הוא
יי אלהינו אל ארך אפים ומלא רחמים עשה
עמנו כרוב רחמך והושיענו למען שמך : שמע
מלכנו תפלתנו ומיד איבינו הצילנו : שמע
מלכנו תפלתנו ומכל צרה ויגון הצילנו : אבינו
מלכנו אתה ושמך עלינו נקרא אל תניחנו . אל
תעזבנו אבינו ואל תפשינו בוראנו ואל
תשכחנו יוצרנו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

אִין כְּמוֹד חֲנוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אִין כְּמוֹד אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם
 וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵרַעַשׁ
 וּמִרְגֵז הַצִּילָנוּ: זְכוֹר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב
 אֵל תִּפְּן אֵל קִשְׁיָנוּ וְאֵל רִשְׁעָנוּ וְאֵל חַטָּאתָנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן
 אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לַעֲמֶיךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמָּוֶת
 כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי בֶן דְּרָכֶיךָ עָשִׂיתָ חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל יוֹר וְדוֹר:
 חוֹסֶה יי עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילָנוּ מִזַּעֲמֶיךָ וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת
 הַמִּגִּפָּה וּנְזִירָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לָךְ אֱדֹנָי
 הַצְדָּקָה וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים: מַה נִּתְאַוֵּן מַה נֹּאמֵר מַה
 נִדְבָר וּמַה נִּצְטַדֵּק. נַחֲפָשָׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֵרָה וְנִשְׁוֹבָה
 אֱלֹהֶיךָ כִּי יִמְיָנֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים: אֲנֵנּוּ יי הוֹשִׁיעָה נָא:
 אֲנֵנּוּ יי הַצִּלִּיתָהּ נָא: אֲנֵנּוּ יי עֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאָנוּ: לָךְ יי חֲכִינוּ.
 לָךְ יי קִוֵּינוּ. לָךְ יי נִיחַל. אֵל תַּחֲשֵׁה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֹאמְנוּ גוֹיִם
 אֲבָדָה תִּקְנֹתֶם כָּל בָּרָךְ וְכָל קוֹמָה לָךְ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפִּזְתָּ יָד בַּת שׁוֹבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים
 וְחַטָּאִים נִבְהָלָה נַפְשֵׁנוּ מְרוֹב
 עֲצָבוֹנֵנוּ אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ נִצַּח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי
 חֲסִינוּ בָּהּ: אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ אִם אִין בָּנוּ צְדָקָה
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זְכוֹר לָנוּ אֵת פְּרִיַת אֲבוֹתֵינוּ
 וְעֲדוּתֵינוּ בְּכָל יוֹם יי אַחַד: * הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ
 כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ. חוֹסֶה יי עָלֵינוּ
 בְּאַרְצֵי שְׁבִינֵנוּ וְאֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנֶךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ
 עַמֶּיךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם
 וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטַמְאֹת הַנְּדָה עַד מָתִי עֲזֹךְ בְּשִׁבִי
 וְתִפְאַרְתֶּךָ בְּיַד צָר. עוֹרְרָה גְבוּרָתֶךָ וְקִנְיָתֶךָ

עַל אֵיבִיךָ . הֵם יְבוֹשׁוּ וַיַּחֲתוּ מִגְבוּרָתָם . וְאֵל
 יִמְעָטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוּתֵינוּ . מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ
 בַּיּוֹם צָרָתָנוּ . וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ פֶּעַל .
 וְאֵל תִּשְׁחִית זִכְרֵךְ שְׂאֵרֵיתָנוּ . וְחֹן אוֹם הַמִּיחָדִים
 שָׁמַךְ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים .
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

אל אומרים פהטון לא כר"ח וכוונתם וסורים קטן וסורים גדול כ' ימים ולא בכל הודם ניסן ולא בל"ג בעומר ולא
 מר"ח סיון עד אחר ל"ח ולא כס"ו כשכס ולא כמנעם כהב ולא כס"ו כהב ולא כער"ס ולא כפי"כ עד אחר ל"ח :
 כְּאִמְדָּךְ דָּוָד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלְאָה גָּא בְיָד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמֵינוּ וְכִיד אָדָם אֵל אֲפֹלָחָה
 רַחֲמוֹם וְחַנּוּן תִּמְאָתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מְלֹא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תְּחִנּוּתֵי
 יְיָ אֵל בְּאַהֲבָה תוֹכִיחֵנִי וְאֵל בְּחַמְדָּךְ תִּיַּסְרֵנִי : חַנּוּנִי יְיָ כִּי אֲמַלֵּל
 אֲנִי רַפְּאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהַלּוּ עַצְמֵי : וְנִפְשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד
 מָתַי : שׁוּבָה יְיָ תִלְצָה נַפְשִׁי תוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ : כִּי אֵין בַּמּוֹת
 זְכָרְךָ בִּשְׂאוֹל מִי יִזְדָּה לָךְ : יַגִּיעֵתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֲהָ בְּכָף לַיְלָה מִמִּטַּתִּי
 בְּדַמְעָתִי עֵרְשִׁי אִמְסָה : עֲשֵׂשָׁה מִפְּעַם עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל צוּרֵרִי :
 סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אָנוּן כִּי שְׁמַע יְיָ קוֹל בְּכֵיִי : שְׁמַע יְיָ תְּחַנְּתֵנִי יְיָ
 תִּפְלְתֵנִי יִקַּח : יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ מְאֹד כָּל אֵיבֵי יֹשְׁבֵי יִבְשׁוּ רַגְעַי :

כשאומרים ותוא רחום אומרים זו :

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ
 תְּבַטֵּ מִשְׁמִים וְרָאָה כִּי הֵינּוּ לְעַגְלוֹקִלִם בְּגוֹיִם . נַחֲשִׁבְנוּ כְּצֹאן לִטְבַח וַיְכַל לְהַרוֹג
 וְלֹא אָבַד וְלִמְכָה וְלִחְרָפָה : וּבְכָל זֹאת שְׁמָךְ לֹא שָׁכַחְנוּ גַּא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ
 עֲרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה . חֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מְקוּהָ . מִהֵר יִשׁוּעַתְנוּ
 קְרָבָה . יַגִּיעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ . רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת פְּעֻסָּךְ מַעֲלֵינוּ :
 אָנָּה שׁוּב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ .

תִּוסָּה יְיָ עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ . וְאֵל תִּתְּנֵנוּ בְיַד אֲבוֹרִים . לְפָנֶיךָ יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אֵיזָה גַּא אֱלֹהֵיהֶם . לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֵל הָאֲחֵר : אָנָּה שׁוּב
 מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ :

קִלְנוּ

תִּשְׁמַע וְתַחֲוֹן וְאֵל תִּפְשִׁנוּ בְיַד אֵיבֵינוּ לְמַחַת אֶת שְׁמֵנוּ . זְכוּר
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרַבָּה אֶת זְרַעְכֶם : וְעַתָּה
 נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהַרְבֵּה . וּבְכָל זֹאת שְׁמָךְ לֹא שָׁכַחְנוּ גַּא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ :

עֲרַב

שחרית

עֲרַנְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וּבִפְרֵי עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִתְרוֹן אַפֶּיךָ וְהַנֶּחֱם עַל חַרְשֵׁי לְעַפְּךָ :

בְּיָמֵינוּ סֵלֵא הוּא רַחוּם וְנִחְיִילֵינוּ כֹּל

שׁוֹמֵר

יִשְׂרָאֵל . שְׁמֹר שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל . וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל . הַאֲמִירִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל :

שׁוֹמֵר

גֹּי אֶחָד . שְׁמֹר שְׂאֲרֵי עִם אֶחָד . וְאֵל יֹאבֵד גֹּי אֶחָד . הַמִּיחֲדִים שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

שׁוֹמֵר

גֹּי קְדוֹשׁ . שְׁמֹר שְׂאֲרֵי עִם קְדוֹשׁ . וְאֵל יֹאבֵד גֹּי קְדוֹשׁ . הַמְשַׁדְּשִׁים בְּשֵׁלֶשׁ קְדָשׁוֹת לְקְדוֹשׁ :

מְתַרְצֶה בְּרַחֲמִים . וּמְתַפִּים בְּתַחֲנוּגִים . הַתְּרַצֶּה וְהַתְּפִים לְחַד עֵינֵי בִי אֵין עוֹזֵר : אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנֻנוּ בִי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עֲפָנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו :

וְאַתָּה לֹא יָדַע מַה בַּעֲשֵׂה בִי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ בִי מַעֲלָם חֶסֶד : יְהִי חַסְדֶךָ יי עֲלֵינוּ בְּאִשֶׁר יִסְלַח לָךְ : אֵל הַזְכֵּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינוּ מִסֵּד יְקַדְּמֵנוּ רַחֲמֶיךָ בִּי רַחֲמֵינוּ מֵאֵד : חַנּוּן יי חַנּוּן בִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בַח : בְּרַחֲמֵי רַחֲמֵי הַזְכֹּר . בִּי הוּא יָדַע וְיָצַק וְזָכַר בִּי עֲפָר אֲנֵנוּ : עוֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וּבִפְרֵי עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : ח"ח

אֵל אֱלֹהֵי אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת אֵל בְּאִפֶּי תוֹכִיכֵנוּ . חֶסֶד יי עַל עַפְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל רָע חַסְדֵנוּ לָךְ אֲדוֹן סֶלַח נָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֵל :

כְּשֶׁמֶתָּחַן כְּאֲדוֹן סְדוּרָה יִסְלַח אֵל

וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָדָם וַיֵּאמֶר מִשָּׁה קוֹסָה יי וַיִּפְצֵו אִיבֹקָה וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאִיקָה מִפְּנֵיךָ : בִּי מִצִּיּוֹן תִּצַּא תוֹרָה וְדָבַר יי מִירוּשָׁלָיִם : בְּרוּךְ שְׁמֹנֶן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתוֹ :

בְּרִיקָה שְׂמֵחָה דְּמֵרָא עֲלֵמָא . בְּרִיקָה בְּתֵרָה וְאַתְרָה . יְהִי רַעוּתָךְ עִם עַפְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵי . וּבְרַחֲמֵינוּ יִמְיָנָה אֲחֵנוּ לְעַפְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ . וְלֹאֲמַסְוֵי לָנוּ מִשּׁוּב גְּהוֹרָה . וְלִקְבֵּל צְלוּתָנוּא בְּרַחֲמֵינוּ . יְהִי רַעוּא קְדָמָךְ דְּתוֹרָה לָנוּ חַיִּין בְּמִיבֹתָא וְלִבְנוֹי אֲנָא מְקַדָּא בְּנוּ צְדִיקָא . לְמַדְרַם עֲלֵי וְלִמְנַטְר יְהִי גִית כִּל דִּי לִי וְדִי לְעַפְּךָ יִשְׂרָאֵל . אֲנָתָּה הוּא וְזֶן לְקִלָּא וּמְפָרְגִים לְקִלָּא אֲנָתָּה הוּא

שחרית

שליט על פלא. אנת הוא רשלים על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנת
עבדא דקודשא בריה הוא דסגידא קמה ומקפא דיקר אוריחה בכל עדן
ועדן לא על אנת רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא רשמיא.
דהוא אלהא קשום. ואוריחה קשום. וגיאותה קשום. ומסגא למעבר טבון
וקשום. בה אנת רחין. ולישמה קדישא יקרא אנת אמר תושבון. יהא
בענא קדמך דתפסח לפי באוריחה. ותשלים משאלין דלבי ולפא דכל
עמך ישראל למב ולחיו ולשלם. אמן :

לשבת וירמ ח"מ שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

ח"מ אחד (הוא) אלהינו גדול אדונינו קדוש (בר"ה י"ג ונראה) שמו :

בחול מתחילין כהן. חו דקרו ליי אתי וגרוכמה שמו יחדו :

חוקל שני לך יי הגדלה ומבורכה ומתפארת ומגדח ותהוד פי כל בשמים ובארץ : לך
יי המפלקה ומתנשא לכל לראש : חסמו יי אלהינו והשפתו להם נקיו
קדוש הוא : חסמו יי אלהינו והשפתו להר קדשו פי קדוש יי אלהינו :

בחול מתחילין כהן אכ כרחמים וכסכת וירמ חומרים ז :

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא : בעולמות שפרא העולם הזה והעולם הבא : פרצונו וברצונו
יראיו וברצונו כל בית ישראל : צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות : היושב
במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם : קדשותו על החיות וקדשותו על פסא תכבוד :
ובנו יתקדש שמו בנו יי אלהינו לעיני כל חי. ונאמר לפניו שיר תדש בכתוב.
שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרזב בערבות ביה שמו ועלו לפניו : ונראה עין בעין
בשוכו אל נהו בכתוב. פי עין בעין יראו בשוכו יי ציון : ונאמר ונגלה כבוד יי וראו
כל בשור יחדו פי פי יי דבר :

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות
הרעות ויגער בגצר הרע מן הנשואים ויחון אותנו לפלימת עולמים. ויפלא
משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים : וקדו בתורה ג' גברי. ח"מ

חו יתקדו את שם יי פי נשגב שמו לברו :

חוקל חומרים הודו על ארץ ושמים. וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני
ישראל עם קרובו הללויה : בחול לדוד מומר וכו' וכסכת מומר לדוד הבו וכו'

כסמכסיון סספר תורס לסיכל חומרים ז :

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל : קומה יי למנותך אתה וארון עונה : בדיקה
ילבשו אדקוחסידך ורננו : בעבור דוד עבדך אל תשוב בני משיתך : פי לבת

פוזב נתתי לכם תורתך אל תעזבו : עץ חיים היא לפתוחקים בה ותומכיה מאשר : דרכית
דרכי געם וכל נתיבותיה שלום : השיבנו יי אלקך ונשובת תדש ימינו בקדם : אשרי וכו'

פ"א למבצח כ"ח וממסה ופזורים קפן כ' ימים ופזורים גדול כ' ימים ולא כפ"ס ולא כמס"ת ולא כמס"ח כג' ולא
כס"ב ולא כעו"ב. אכל כ"ג כעומר וכערכ שכופות וכס"ו כ"ג וכס"ו כסכת חומרים ז

למנצח מזמור לדוד : יענה יי פיום צרה ישגבך שם אלהי יעקב : ישלח

שְׁתֵּרִית

עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ : יִזְכּוּר כָּל מְנַחֲתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדֻשְׁנָה
סֶלָה : יִתֵּן לָהּ כְּלָבֶבְךָ וְכֹל עֲצָתְךָ יִמְלֵא : גְּרַנְגָּה בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגָּל יִמְדָּא יִי כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יִי מִשִּׁיתוֹ יַעֲנֶנּוּ
מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בְּרֻכְבּ וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם
יִי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר : הִפְמָה פָּרְעוֹ וּנְפָלוּ וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וּנְתַעֲוֹרֵד : יִי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ :

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פֹשַׁע בִּיעֲקֹב נֹאם יִי : וְאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבַרִי אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי זִרְעֵה
אָמַר יִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וְאַתָּה קִדּוֹשׁ וְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל : וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר . קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ יִי
צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן דִּין
וְאֹמְרֵי קִדְשׁ בְּשֵׁמֵי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּהּ קִדְשׁ
עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ קִדְשׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא :
יִי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל אֲרַעָא זִיו יִקְרָה : וְהַשְׁאֲנֵי רוּחַ
וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְקוֹמוֹ :
וּנְטַלְתְּנִי רוּחָא וּשְׁמַעַת בְּתֵרֵי קִל זִיע סְנִיָּא דְּמִשְׁבַּחֵי
וְאֹמְרֵי בְּרִיךְ יִקְרָא דִּי מֵאַתְר בֵּית שְׂכִינְתָּהּ : יִי יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וְעַד : יִי מַלְכוּתָּהּ קָאֵם לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא : יִי
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם
לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לִבְבַּ עַמְּךָ וְהִכֵּן לְבָבְם אֱלֹהֵיךָ : וְהוּא רַחוּם
יִכְפֹּר עֵזוֹ וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב כָּל
חַמְתּוֹ : כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֵיךָ :
צְדֻקְתָּהּ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם :
בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמֹם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ סֶלָה :
יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יִי
צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ : יִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ

שחרית

ביום קראנו : ברוך (הוא) אלהינו שבראנו לכבוד
 והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
 נטע בתוכנו הוא יפתח לפנינו בתורתו וישם בלבנו
 אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען
 לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו ששומר חקך בעולם הזה ונוכח
 ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח
 ולחי העולם הבא : למען יזכרך כבוד ולא ידם יי אלהי
 לעולם אודך : ברוך הנבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו :
 בטחו ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים : ויבטחו בך
 יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יי : יי חפץ למען
 צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

חזן ועמה יגדל נא כח אדני כפאשר דברת לאמר : וכוז רחמיה יי וחקיה כי מעולם המה :
 יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעותה וימליך מלכותה בתיכון
 ובימיכון ובחי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמה רבא
 מברך לעלם ולעלמי עלמאי : יתברך וישמבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתקדר ויתעלה
 ויתחלל שמה דקודשא בריך הוא . לעלא (בעשיה כוסליו ולעלא) מן כל ברבא ושירתא
 תושבתא ונחמא דאמירן בעלמא ואמרו אמן : קהל קבל ברחמים וברצון את תפלתנו :
 חזן תתקבל צלותהון ובעתהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די כשמיא ואמרו אמן :

קהל יהי שם יי סברך מעתה ועד עולם :
 חזן יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
 קהל עורי מעם יי עשה שמים וארץ :

חזן עשה שלום במוזמיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
 עלינו לשבח לארזן הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו כגויי הארצות' ולא שמנו כמשפחות
 האדמה . שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם :
 ואנחנו פורעים ומשתתחים ומזדים לפני מלך מלבי
 המלכים הקדוש ברוך הוא . שהוא נוטה שמים ויוסד
 ארץ . וכסא כבודו בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי
 מרומים . הוא אלהינו אין עוד : אמת מלכנו אפם זולתו

שחרית

בכתוב בתורתו. וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על בן נקמה לה יי אלהינו לראות מרה בתפארת ענה להעביר גלולים
מן הארץ והאלילים ברות יפרתון. לתמן עולם במלכות שדי וכל
בגו בשר יקרא בשמחה להפנות אלקה כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי
הכל כי לה תברע כל ברה תשבע כל רשון. לפניה יי אלהינו יכרעו
ויפלו ולקבוד שמחה יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותה ותמלוד עליהם
מנהה לעולם ועד: כי המלכות שלה היא ולעולמי עד תמלוד בקבוד:
בפתוב בתורתה יי ימלוד לעולם ועד: ונאמר ויהי יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קדיש יתום

אל תידי ספוד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא: גזו גצח ותפך דברי דבר ולא יקם כי צפנו אל: ועד זמנא חיי
הוא ועד שריה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול תוסמם:

(בראשון בשבת) היום יום ראשון בשבת שבו רזו הלויים אומרים בבית המקדש:

לךוד מזמור ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה
מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום קדשו: גמי בפנים ובר לבב אשר לא נשא
לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלתי ישעו: זה דוד
הורשיו מבקשי פניה יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך
הקבוד: מי זה מלך הקבוד יי עוזו ונפוד יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם וישאו
פתחי עולם ויבוא מלך הקבוד: מי הוא זה מלך הקבוד יי צבאות הוא מלך הקבוד סלה:

(בשני בשבת) היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

שיר מזמור לבני ברה: גדולי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל
הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למענב: כי
חנה המלכים נועדו עברו יחדו: תמה ראו בן תמרו נבחרו נקמו: לעדה אחוזתם שם
חיל ביולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: באשר שמענו פן ראינו בעיר יי צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה: דימינו אלהים חסדה בקרב הירקלה: קשמו
אלהים בן תהלתה על קצוי ארץ צדק מלאה ומינה: ישמח הר ציון תגלגלה בגות יהודה
למען משפטיה: סבו ציון והקיפות ספרו מצדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה
למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:

(כשליש בשבת) היום יום שלישי בשבת שבו רזו הלויים אומרים בבית המקדש:

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט: עד כתי השפטו עול ופסי
רשעים תשא סלה: שפטו דל ניתוס עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואכזר סוד
רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמתתי
אלהים אתם ובגו עליון בלכם: אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים
שפטו הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

שחרית

(כרכיז בשבת) היום חם ויש בשרת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

אל נקמות יי אל נקמות חוקי: הנשאל שפמ הארץ השב נמול על זאם: עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלוזו: יבעו ידברו עתק יתאמרו כל פועלי און: עמה יי ידבאו ונחלתה יענו: אלמנה וגר ידרגו ויתאמרו ידבחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: כינו בערים בעם וקטלים מתי משקלו: הנמטע און הלא ישמע אם יצד עין תלא יפים: תומר נזים הלא יוכית המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם כי תטה תהל: אשרי הנבר אשר תספרנו יה ומתורתה תלמדנו: להשקים לו מימי רע עד יברה לרשע שחת: כי לא יפוש יי עמו ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל אשרי לב: כי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און: לולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה נגלי חסדה יי יסעדני: ברוב שרעפי בקרבי תנחמיה ישעשעו נפשי: היתה כרה פסא תנות ויצר עמל עלי חזק: יגודו על נפש צדיק נדם נקי ירשעו: נהיה יי לי למשגב ואלהי לצור מסמי: יישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יי אלהינו: לכו גרונה לוי גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בקומות גריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

(כרכיז בשבת) היום חם ויש בשרת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

למנצח על הגמית לאספ: הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: תקעו בתוף שופר בפסח ליום הננו: כי חק לישראל ודא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שקמו כפיז סדוד מעבורנה: בפצה קראת ואחלה אענה בסתר רעם אכנה על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר ולא תשתמנה לאל נבר: אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים תרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחתו בשירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יתלכו: כמעט אויביהם אכנע ועל צריהם אשוב יהי: משנאי יי יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילתו מתלב תפת ויסור דבש אשביעך:

(כרכיז בשבת) היום חם ויש בשרת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש (יי סלך נאות לבש ותי)

(כשבת) היום חם שפת קרש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש (מומר שיר ליום השבת ותי)

מן רח הלול עד אחר שמי פלה אחר סר כל זם וכמעט המר עלינו לומרים זם כמומר:

לדוד יי אזרי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד: בקרוב עלי מרעים לאכול את בשרי צרי ואויבי לי תטה פשלו ונמלו: אם מתנה עלי מתנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בומח: אהת שאלתי מאת יי אותה אבקש שכתה בבית יי כל ימי חיי לחוזת בנעם יי ולבסר בחיבאל: כי יצפנני בסכו ביום רעה יסיתני בסתר אחל בצור ירוסקני: נעתה ירום ראשי על אויבי ככיבותי ואזפתה באהל זכחי תרועה אשירה ואזמרה ליי: שמע יי קולי אקרא ותגני וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פני יי אבקש: אל תסתר פניך מפני אל תמ באף עבדה עזרתי תניח אל תפושני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי ועזבני ויי ואספני: הרנינו יי ודכה ונחני בארח מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חסם: כולא האמנתי לראות כסוב יי בארץ חיים: קנה אל יי חק ויאמץ לבך ונהה אל יי:

שלשה עשר עקרים

- אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועשה ונעשה לכל המעשים :
- אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים והוא לבדו אלתינו הנה הנה ויהיה :
- אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישוגהו משיגי הגוף ואין לו שום דמיון קלל :
- אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון :
- אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין לזולתו ראוי להתפלל :
- אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים אמת :
- אני מאמין באמונה שלמה שנבואת משה רבנו עליו השלום היתה אמיתית ושהוא היה אב לנביאים לקודמים לפניו ולנביאים אחריו :

לישועתך צדיק ... לישועתך צדיק ... לישועתך צדיק ... לישועתך צדיק ... לישועתך צדיק ...

שש זכירות

- א) למען הזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך :
- ב) רק השמר לה ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מקדבך כל ימי חייך והודעתם לבנה ולבני בנה : יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב :
- ג) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים : אשר קרה בדרך וינגב בך כל הנחשלים אחריך ואסה עיף ונגע ולא ירא אלהים : והנה בקניח יי אלהיך לה מפל אויבך מסביב בארץ אשר יי אלהיך נתן לך נחלה רחשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :
- ד) זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יי אלהיך בדרך :
- ה) זכור את אשר עשה יי אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים :
- ו) זכור את יום השבת לקדשו :

שִׁיר הַשִּׁירִים

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה : יִשְׁכְּנֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דְּדִידָה מִיּוֹן :
 לְרִית שְׁמִנְיָה טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרַק שִׁמְךָ עַל־בֶּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוּךָ : מִשְׁכְּנֵי
 אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגְלֶה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ נִזְפִּירָה דְּדִידָה מִיּוֹן
 מִי־שֵׁרִים אֶהְבּוּךָ : שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאדָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי קֶדֶר כִּירִיעוֹר
 שְׁלָמָה : אֶל־הַרְאֵנִי שְׁאֲנִי שְׁחֹרָתִת שִׁשְׁזַפְתֵּנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי נַחֲרוּ־כִי
 שְׁמָנִי נְמַרָה אֶת־הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נְמַרְתִּי : הַגִּידָה לִי שְׁאֶהְבָּה נִפְשִׁי
 אִיכָּה תִרְעָה אִיכָּה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלָמָה אֶהְיָה כַּעֲמִיָּה עַל עֲרֵבִי חֲבֵרְךָ :
 אִם־לֹא תִדְעִי לָךְ הַיָּפָה בְּנִשְׁמִים צְאִי־לָךְ בַּעֲקֵבִי הַצֵּאֵן וְרַעֲי אֶת־גְּדִילְתְּךָ עַל
 מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים : לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פִרְעָה דְּפִיתֶיךָ רַעֲיָתִי : נֶאֱוֹן לְחִיךָ
 בַּתּוֹרִים צְוֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים : תּוֹרִי וְהֵב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקִדּוֹת הַכֶּסֶף : עַד־
 שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְכּוֹ גִרְדִי נִתַן רִיחוֹ : צָרוֹר הַמַּחֲדוּדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יֵלֶיךָ : אֲשַׁבֵּל
 הַכֶּפֶר דוּדִי לִי בְּכַרְמִי עֵין גְּדִי : הַגִּדָה יָפָה רַעֲיָתִי הַגִּדָה יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים :
 הַגִּדָה יָפָה דוּדִי אֶפֶס נַעִים אֶפֶס־עַרְשֵׁנוּ רַעֲנָנָה : קָרוֹת בְּתֵיבֵנו אֲרִזִים רְהִיטְנוּ
 בְּרוֹתִים : אֲנִי חִבְּצַלַת הַשָּׂרֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמְקִים : כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹחִים בֶּן
 רַעֲיָתִי בֵּין הַקְּנוֹת : כַּתְּפוֹת בַּעֲצֵי הַיַּעַר בֶּן דוּדִי בֵּין הַתְּנִים בְּצִלוֹ חֲמֻדָּתִי
 וַיִּשְׁכַּתִּי וּפְרִיו מִתּוֹק לַחֲפִי : הִבִּיאֵנִי אֶל־בֵּית הַיֵּין וְדָגְלוּ עָלַי אֶהְבָּה :
 סִמְכוֹנִי בְּאִשֵּׁי־שׁוֹת רְפֹדוֹנִי בַּתְּפוֹתִים בִּי־חֹלַת אֶהְבָּה אֲנִי : שְׁמֵאלוֹ תַחַת
 לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבַקְנִי : הַשְּׁבַעְתֵּנִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בַּצְּבָאוֹת אוֹ בְּאִילוֹת
 הַשָּׂדֶה אִם־תִּעֲרִוּוּ וְאִם־תִּעֲוֹרוּ אֶת־הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתִּחַפְּץ : קוֹל דוּדִי הִנֵּה־
 זֶה בֶּאֱמֶלֶךְ עַל־הַהָרִים מִקְּפֶץ עַל־הַגְּבְעוֹת : דוֹמָה דוּדִי לַצִּבִי אוֹ לַעֲפָר
 הָאֵיִלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵל אַחַר כְּתֵלְנוּ מִשְׁנֵיחַ מִן־תַּחֲלִלוֹת מִצִּיץ מִן־הַהַרְרָמִים :
 עֵנָה דוּדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפָתִי וְלִכְרִילָךְ : כִּי־הִנֵּה הִסְתִּיו עֲבַר
 הַגִּשְׁם חֲלַף הַלֵּךְ לוֹ : הַנְּצַנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר
 נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ : הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּנִיָּה וְהַגְּפִנִים סְמֻדָּר נִתְּנוּ רִיחַ קוֹמִי לָךְ
 רַעֲיָתִי יָפָתִי וְלִכְרִילָךְ : יוֹנָתִי בַחֲנֹנִי הַפֶּלַע בְּסִתֵּר הַפְּדֻרְגָּה הִרְאִינוּ אֶת־
 מִרְאֵיךָ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמִרְאֵיךָ נֹאדָה : אַחֲזוּ־לָנוּ שְׁעָלִים
 שְׁעָלִים קַמְנִים מַחְבְּלִים כְּרָמִים וְכִרְמֵינוּ סְמֻדָּרִי לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים :
 עַד שִׁפּוֹת הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצִּלְלִים סֹבֵב דְּמַה־לָּךְ דוּדִי לַצִּבִי אוֹ לַעֲפָר הָאֵיִלִים
 עַל־תְּרִי בְּתֵר : עַל־מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׁאֶהְבָּה נִפְשִׁי בַּקְּשָׁתִיו
 וְלֹא מִצְאָתִיו : אֲקוֹמָה נָא וְאִסּוּבָּה בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת
 שְׁאֶהְבָּה נִפְשִׁי בַּקְּשָׁתִיו וְלֹא מִצְאָתִיו : מִצְאוֹנֵי הַשְּׁמָרִים הַסְּכָבִים בְּעִיר
 אֶת שְׁאֶהְבָּה נִפְשִׁי רְאוּתָם : כַּמַּעֲטָה שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְאָתִיו אֶת שְׁאֶהְבָּה
 נִפְשִׁי אַחֲזוּתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאֵתִיו אֶל־בֵּית אֲמִי וְאֶל־חֲדַר הַדֹּרְתִי :

שיר השירים

השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אסתערו וואס
העוררו את האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר פתימרות
עשן מקפורת מר ולבונה מכל אבקת חבל: הגה מפתו של שלמה ששים
גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחוי חרב מלמדי מלחמה איש
תרבו עלירכו מפור בלילות: אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי
הלבנון: עמדיו עשה למסר רפידתו עלב מרכבו ארנמן תוכו רצוף אהבה
מבנות ירושלם: צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעמרה שעמרה
לו אמו ביום התגלתו וביום שמתת לפו: הגה יפה רעיתי הגה יפה עיניך
יונים מבעד לצמתך שערה בעדר העזים שגלשי מחר גלעד: שנה
בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכבה אין בהם
כחוט השני שפתותיה ומדברה גאה בפלח הרמון רקתה מבעד לצמתך
כמגדל דוד צוארה בטי לתלפיות אלף המגן הלוי עליו כל שרטי
הגבורים: שני שרית בשני עפרים תאמי צביה הרעים בשושנים: עד
שיפוח היום נסו הצללים אלה לי אלתר המור ואל גבעת הלבונה: בלה
יפה רעיתי ומס אין בה: אחי מלבנון בלה אחי מלבנון תבואי תשורי
מראש אמנה מראש שגיר ותרטון מפעלות אריות מדררי נמרים: לפכתגי
אתי בלה לפכתגי באתת מעינה באתד ענק מצורניה: מה יפי דנה
אתי בלה מה טבו דנה מין וריח שמנה מכל בשמים: נפת תפפנה
שפתותיה בדה רבש וחלב תחת לשנה וריח שלמתה בריח לבנון: גון נעול
אתי בדה נעול מעין תהום: שלנה פרדם רפונים עם פרי מגדים בפרים
עסגרים: גרד וברכס קנה וקטון עם פלעצי לבונה מר ואהלות עם
קדראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: עדי
צפון ובואי תימן הפיחי גני ידו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מעדיו:
באתי לגני אחתי בלה אריתי מור עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי
יעני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קולו
דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי הפתי שראשי נמלא טל קוצתי
רסיסי לילה: פשמתי את פתגתי איכבה אל בשנה רחצתי את רגלי איכבה
אמנפם: דודי שלח ידו מן החור ומצי המז עליו: קמתי אני לפתח לדודי
ודי נמפור מור ואצבעתי מור עבר על פפות המנעול: פתחתי אני לדודי
ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתי
ולא ענני: מצאני השמרים הסבכים בעיר הפוני פצעני נשאו את דודי
מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אסתמצאו את דודי
מה תגידו לו שחולת אהבה אני: מה דורה מדוד תיפה בפשים מה דורה

שיר השירים

מלוד ששכבה השבעתנו : דודי צח וארום דגול מרבבה : ראשו כתם פז
קוצותיו מלתלים שחרות בעורב : עיניו ביונים על אפיקי מים רחצות
בחלב ישבות על מקצת : לחיו בערונת הפשם מגדלות מרקחים שפתותיו
שושנים נטפות מור עבר : ידיו גלילי זהב ממלאים פתרשיש מעיו עשת
שן מעלפת ספירים : שוקיו עמודי שש מוסדים על אדני פן מראהו
כדבנון בחור פארוזים : חפו ממתקים וכלו מחמדים נה דודי ונה רעי בנות
ירושלם : אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עפה :
דודי רר לגנו לערנות הפשם לרעות בננים ולקט שושנים : אני לדודי
ודודי לי הרועה בשושנים : יפה את רעיתי פתרצה נאה פירושלם אמה
בנדגלות : הסבי עיניך מגדי שהם תרהיבני שערה בעדר העזים שגלשו
מן הגלעד : שניך בעדר הרחלים שערו מן הרחצה שפקם מתאימת
ושכדה אין בהם : בפלח תרמון נסתה מבעד לצפתה : שעיים המה מלכות
ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר : אחת היא יונתי תפתי אחת היא
לאמה ברה היא לזולתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה :
מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כדבנה ברה בחמה אמה בנדגלות :
אלגנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפן הנצו הרמנים
לא ילעתי נפשי שמתני מרבבות עמי נדיב : שובי שובי השלמית שובי
שובי ונחזה בך מה נחוו בשלמית כמחלת המתנים : מה יפן פעמך
בנעלים בת נדיב חפצקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שררך אגן
הסתר אליחסר המנוג בטנה ערמת חפים סוגה בשושנים : שני עדיך
בשני עפרים תאמי צביה : צוארך כמגדל השן עיניך ברכות כחשפון
על שער בת רבים אפה כמגדל הלבנון צופה פני כמשק : ראשה עליך
כפרמל ודלת ראשה בארגמן מלך אסור ברתמים : מה יפיה ומה גלעמת
אתה בפתעונגים : זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות : אמרתי
אעלה בתמר אחוה בסנסניו ויהיו נא שדיך באשכלות הנפן וריח אפה
בתפוחים : ותבך בנין תשוב תולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים :
אני לדודי ועלי תשוקתו : לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים : נשכימה
לכרמים נראה אם פרתה הנפן פתח הפמור הנצו הרמנים שם אמן את
דודי לך : הדידאים נתנודיח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים
דודי צפנתי לך : מי יתנה באח לי יוגק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקה
גם לא יבזו לי : אנהגה אביאך אל בית אמי תלמדני אשקה מיין הרקח
מעסים רמני : שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות
ירושלם מה תעירו ומה תערו את האהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה

שיר השירים

מִן־הַמְדַבֵּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוֹדָהּ תַּחַת הַתְּפֹאֹת עוֹרְתֶיהָ שְׁמָה חֲבֻלָה
אִמָּה שְׁמָה חֲבֻלָה יִלְדֶתָהּ: שִׁימְנֵי כְחוֹתֶם עַל־לִבָּהּ בְּחוֹתֶם עַל־זְרוּעֶיהָ כִּי־
עֲזָה כַפּוֹת אֲהַבָה קָשָׁה כִשְׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִיה רִשְׁפֵי אִשׁ שְׁלֵה־בִתְיָה: מִיָּם
רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְפּוֹת אֶת־הָאֲהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ
אֶת־כַּל־הַזֶּהוּן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יִבוֹז לוֹ: אֲחֹת לֵנוּ קַטְמָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ
מִה־נַעֲשֶׂה לְאֲחֹתֵנוּ בַיּוֹם שִׁיד־בְּרִיָּה: אִם־חֹמֶה הִיא נִבְנָה עֲלֶיהָ מִיָּת
בְּסֶף וְאִם־דִּלְתָהּ הִיא נִצּוֹר עֲלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹ: אֲנִי חֹמֶה וְשָׂדֵי כַמְנַדְלוֹת אֲנִי
הֵיטִי בְעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: בָּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶת־
הַבָּרֶם לְנִטְרִים אִישׁ יִבֵּא בְכַרְוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: בְּרַמִּי שְׁלֵי לִפְנֵי הָאֵלֶף לָךְ
שְׁלֵמָה וּמֵאֲתִים לְנִטְרִים אֶת־פְּרִוֹ: הִיוּ שֶׁבֶת בְּנַגִּים חֲבָרִים מְקֻשָּׁבִים לְקוֹרֶה
הַשְּׂמִיעֵנִי: בָּרַח | דוֹרֵי וְדָמָה לָךְ לְצִבִי אוֹ לַעֲפָר הָאֵילִים עַל הַרֵי בְשָׂמִים:

סדר קבלת שבת

לִבֵּנוּ נִרְנְנָה לֵי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה
פְּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
גָּדוֹל יִי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ
מִחְקְרֵי אֶרֶץ וְתוֹעֵפּוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם
וְהוּא עֲשָׂהוּ וַיִּבְשֵׁת יָדָיו יִצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרַעַה נִבְרַכָה לִפְנֵי יְיָ עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
וְאֲנַחְנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֵאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקִלוֹ
תִשְׁמָעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמַרְיָבָה כִּיּוֹם
מִסָּה בַמְדַבֵּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנוּנֵי
גַם רָאוּ פְעָלַי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְוֶט בְּדוֹר וְאָמַר
עִם תֵּעִי לִבִּב הֵם וְהֵם לֹא יִדְעוּ דַרְכֵי: אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי:

שִׁירָה לֵי שִׁיר תְּדַשׁ שִׁירוֹ לֵי כָל הָאָרֶץ: שִׁירוֹ לֵי בְּרַכּוֹ שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ
מִיּוֹם לַיּוֹם יִשְׁנָעְתוּ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי

סדר קבלת שבת

גדול יי ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים : כי כל אלהי העמים אילים
 כאן צריך להפסיק . ויי שמים עשה : הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו :
 הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז : הבו ליי כבוד שמו שאז מנחה
 ובאו לחצרותיו : השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ : אמרו
 בגוים יי מלך אף תפון תבל כל תמוט ידון עמים במישרים : ישמחו השמים
 ותגל הארץ ירעם הים ומלאו : יערו שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער :
 לפני יי כי בא לא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו :
 יי מקד תגל הארץ ישמחו איים רבים : ענו וערפל סביבו צדק
 ומשפט מכון בסאו : אש לפניו תלק ותלחט סביב צריו : האירו
 ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ : הרים פדונו נמסו מלפני יי מלפני
 ארון כל הארץ : הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו :
 יבשו כל עבדי פסל המתהללים באילים השתחוו לו כל אלהים :
 שמעה ותשמח ציון ותגלגה בנות יהודה למען משפטיה יי : כי
 אתה יי עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים : אהבי יי
 שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים : אור זרע לצדיק
 ולישרי לב שמחה : שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו :
 מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע
 קדשו : הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו
 ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו : הרעו
 ליי כל הארץ פצחו ורננו וזמרו : זמרו ליי בכבוד בכבוד וקול וקרה :
 בחצרות וקול שופר הרעו לפני המלך יי : ירעם הים ומלאו תבל וישבי
 בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו : לפני יי כי בא לשפט הארץ ישפט
 תבל בצדק ועמים במישרים :
 יי מלך ירננו עמים ישב פרוכים תנוט הארץ : יי בציון גדול ורם
 הוא על כל העמים : יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא : ועז מלך
 משפט אהב אתה פוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה
 עשית : רזמנו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא : משה
 ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו קראים אל יי והוא יענם :
 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו וחוק נתן לבו : יי אלהינו
 אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם : רזמנו יי
 אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו :

מזמור לדוד הָבו לַיּוֹם אֱלֹהִים הָבו לַיּוֹם כְּבוֹד

וְעֹז: הָבו לַיּוֹם כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֶה

לַיּוֹם בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַיָּמִים אֵל הַכְּבוֹד

הַרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בִּפְתַח קוֹל יְיָ

בְּהַדָּר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אַרְזִים וַיִּשְׁבֹּר יְיָ אֶת אַרְזֵי

הַלְבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כָּמוֹ עֵגֹל לְבָנוֹן וַיִּשְׂרִיזֵן כָּמוֹ

בֶּן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חִצָּב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ

יָחִיל מִדְּבַר יָחִיל יְיָ מִדְּבַר קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל לְ

אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ כְּלוֹ אִמֵּר כְּבוֹד:

יְיָ לְמַכּוֹל יֵשֵׁב וַיֵּשֵׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ

יִהְיֶה יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: אָנָּה כִּכַח וְכוּ'

לְכָה רוּדֵי לְקַרְאֵת פְּלָה. פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה: לְכָה

שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אַחַד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיֻחָד. יְיָ

אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת וּלְתַהֲלָה: לְכָה

לְקַרְאֵת שַׁבָּת לָכֵן וּנְלַכְהָ. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מִרְאֵשׁ

מִמְקָדֶם נִסְוֹכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה: לְכָה

מִ קֹדֶשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה. רַב

לְךָ שַׁבָּת בְּעַמְּקֵי הַבָּא. וְהוּא יַחְמוּל עֲלֶיךָ תְּמַלָּה: לְכָה

הַ תְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוֹמֵי. לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תַפְאֵרְתֶךָ עִמִּי. עַל

יָד בֶּן יֵשִׁי בֵּית הַלְחָמֵי. קַרְבָּה אֵל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה: לְכָה

הַ תְּעוֹזְרֵי תַתְּעוֹזְרֵי. כִּי בָּא אֹרֶךְ קוֹמֵי אֹזְרֵי. עוֹזְרֵי

עוֹזְרֵי שִׁיר דְּבָרֵי. כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה: לְכָה

לֹא תִבְשֵׂי וְלֹא תִפְלָמֵי. מֵהַ תִּשְׁתַּחֲוֶה וּמֵהַ תִּתְהַמֵּי. כִּי

כִּי יַחֲסוּ עֵינָי עִמִּי. וּנְבַנְתָּה עִיר עַל תְּלָה: לְכָה

סדר קבלת שבת

וְהָיוּ לְמִשְׁפַּחַת שְׂאֵסוּךְ . וְרַחֲקוּ כָּל מִבְּלָעֵיךְ . יְשִׁישׁ
עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ . כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה : לכת

יִמִּין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצֵי . וְאֵת יְיָ תַעֲרִיצֵי . עַל יַד אִישׁ
בֶּן פְּרִצֵי . וְנִשְׁמַחַת וְנִגְיִלָה : לכת

בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם עֲמֻרַת בְּעֵלָה . גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצִהְלָה . תוֹךְ
אֲמוּנֵי עִם סִגְלָה . בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה : לכת

ואומרים מזמור שיר ליום השבת וכו' י' סוף ב"ר י' (במה מדליקין וכו') 8

תפלת ערבית

כתל מחילין כאן

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּד לְהַשִּׁיב אָפָּו וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ :
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַפְּלָה יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ :
בשבת ויום מחילין כאן

חֲזוֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ :

קהל וחזן בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב
עַרְבִים בְּחִכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַבּוֹכִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ פְּרִצוֹנוֹ . בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל
אוֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁשׁ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר . וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא
לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ : אֵל
חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּעֲרִיב עַרְבִים :

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת . תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּת . עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂבְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ
וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי הִם תִּינֵנוּ וְאָרְךָ יָמֵינוּ .
וּבְרָם נִהְגָה יוֹמָם וְלַיְלָה : וְאַהֲבַתְךָ אֵל תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים : בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

יחיד אומר אל מלך נאמן

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

תפלת ערבית

וְאֵלֶּהָבֶתְךָ אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לַבְּקָה וּבְכָל נַפְשָׁהּ וּבְכָל מְאֹרָהּ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל לַבְּקָה : וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹךָ בְּהַרְדֶּךָ וּבִשְׁכַבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל
יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזַת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֹאֲהַבְתָּ אֵת יי אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי כִסֵּר אֲרֻצְכֶם בְּעַמּוֹ יִזְרָה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסְפַּת דְּגָגָה וְתִירְשָׁה וְיִצְתָרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמִירוֹ
לְכֶם כִּן יִפְתָּח לְבַבְכֶם וּפְתָחם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אַף יי
בְּכֶם וְעִצֵּר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה כִסֵּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתְּם מִחַרְתָּ
כַּעַל הָאָרֶץ תִּטְכָּה אֲשֶׁר יי נָתַן לְכֶם : וְשִׁמַּתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִפְתָּח אֹתָם אֶת בְּנֵי־כַבֵּן
לְדַבַּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹךָ בְּהַרְדֶּךָ וּבִשְׁכַבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ : לְקַעַן יָרְפוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתָּיִכֶם
לְתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

יִיאָמַר יי אֵל מִשְׁחָה לֵאמֹר : דַּבַּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל
כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוֹת יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּוּרוּ אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָמִים אֲחֵרֵיהֶם : לְקַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מְצוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם : אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם מִצְרָיִם לְחַיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :

אָמַת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין זוּלָתוֹ וְאֵין חֲנוּ וְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים
מִלְּבָנֵי הַגּוֹיִם אֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעַרְיָצִים . הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִזְרֵינוּ . וְהַמּוֹשִׁיִּים גְּמוּל לְכָל אִיבֵי נַפְשֵׁנוּ . הָעֹשֶׂה
גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נְפִים וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר . הַשֵּׁם
נִפְשֵׁנוּ בְּתַיִם וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ . הַמְּדַרְיָנוּ עַל בְּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ וְיָרַם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ . הָעֹשֶׂה לָנוּ נְפִים
וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם . הַמַּכָּה
בְּעַבְרַתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחַרּוֹת עוֹלָם : הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף אֶת
רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּעוֹר אוּבְנָיו גְּבוּרָתוֹ
שָׁבַתוֹ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ : וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשְׁחָה

תפלת ערבית

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם :
 מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְלֹא : מַלְכוּתָהּ
 רָאוּ בְּנֵיהָ בּוֹקְעִים לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלֵינוּ עָנּוּ וְאָמְרוּ : יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :
 וְנֹאמַר כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב וְנֹאמַר מִיָּד חֹק מִמֶּנּוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל :
 הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים .
 וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמָךְ . וְתַקְּנֵנוּ בְּעֲצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ . וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמִיךָ . וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ .
 וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן וְהַסֵּר שְׂטָן
 מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ . וּבְצִל כְּנֻפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ . כִּי אֵל
 שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה . כִּי אֵל מִלֶּךְ תִּבּוֹן וְרַחוּם אַתָּה .
 וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 וּפְרוֹשׁ בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד :

לשנת וי"ט ופרוש עלינו ספת שלומך : ברוך אתה יי הפרוש ספת
 שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים :

לשבת ושחרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית
 עולם : ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששבת ימים עשה יי את
 השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש : ח"מ

שלוש רגלים	לראש השנה	ליום כפור
יְיָ בָרַךְ מֹשֶׁה אֶת תַּקְעוֹ בַחֲדָשׁ שׁוֹפְרֵי בְּכֹסֶה לְיוֹם כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם	מִזְעֵרֵי יי אֵל בְּנֵי חַגְגּוֹ : כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא	לְמַתָּה אֲתֶכֶם מִכָּל חַטְאוֹתֵיכֶם
יִשְׂרָאֵל : ח"מ	מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : ח"מ	לִפְנֵי יי תִּמְתָּרוּ : ח"מ

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יי מַצִּיּוֹן שְׂכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יי
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן : יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו :
 יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יי אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׂמוֹ
 הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֲתֶכֶם לוֹ לְעַם : וַיֵּרָא כָּל הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים : וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִי יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד : יְהִי חֲסֵדָה יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : הוֹשִׁיעֵנו
 יי אֱלֹהֵינוּ וּמְבַצְּנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֻתָךְ : כָּל
 גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבָאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ : כִּי גָדוֹל אַתָּה
 וְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָרָךְ : וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצִאֵן בְּרַעֲיָתְךָ טוֹרֵה קָה

תפלת ערבית

לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ : בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם . בְּרוּךְ יי בַּלַּיְלָה . בְּרוּךְ יי
 בְּשִׁכְבְּנוּ . בְּרוּךְ יי בְּקוּמְנוּ . כִּי בִידְךָ נִפְשוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיַדוֹ נִפְשׁ
 כֹּל חַי וָרוּחַ כֹּל בֶּשֶׂר אִישׁ . בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְדִיתָהּ אוֹתִי יי אֵל אֲמֵת :
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם יַחַד שָׁמְךָ וְקוֹם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֲמֵת בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מְלֶכֶת
 אֱלֹהֵיךָ : יי מְלֶכֶת יי מְלֶכֶת יי מְלוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא
 וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלוּךְ בְּכַבּוֹד כִּי אֵין לָנוּ מְלֶכֶת אֶלָּא אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֶכֶת
 בְּכַבּוֹדוֹ תָּמִיד יְמַלֹּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו : חֵק שֶׁמֶעַל מֶלַח מִמֶּנּוּ עֵינֵינוּ

תפלת ליל שבת

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הַיָּאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים
 טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְכַנִּי בְּנֵיהֶם לְמַעַן
 שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

בְּשִׁית וְכִרְנוּ לְחַיִּים . מְלֶכֶת חַפְצֵי בְחַיִּים וְכִתְבְּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים . לְמַעַנֶה אֱלֹהִים חַיִּים :
 מְלֶכֶת עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם :
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
 בַּחֲדוּף מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי . מִי
 כְּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה וּמִי הוֹמֵה לְךָ מְלֶכֶת מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :
 בְּשִׁית מִי כְּמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים . זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים :
 אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכֹל יוֹם יְהִלְלוּךָ פְּלֵא : בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַיָּאֵל (בְּשִׁית בַּמְלֶכֶת) הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה קְדֻשָׁתְךָ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 לְשִׁמְךָ . תִּבְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ . וּבִרְכָתוֹ מִכָּל הַיָּמִים .
 וְקְדֻשָׁתוֹ מִכָּל הַיּוֹמִנִים . וְכֵן כְּתוּב
 בְּתוֹרָתְךָ :

תפלת ערבית לשבת

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
 שָׁבַת מְכָל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
 אֲלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחֵינוּ. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבֶךָ וּשְׂמַחֵנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבַת קִדְשֶׁךָ. וַיְנַחֲחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
 שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
 לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל. וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
 בְּרִצּוֹן וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אמרים זה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיְנַיֵּעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֵה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֵּר וַיִּזְכֹּר
 וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר
 עִיר קִדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָנֶיךָ לְמַעַן לְמַעַן לְמַעַן וּלְבַחֲמֵים
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם הַרִאשׁ חוֹדֵשׁ רִאשׁ חוֹדֵשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: לַחֹדֶשׁ פָּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה:
 לַחֹדֶשׁ סוּכּוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זִכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדַבְרֵי יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּנֵינוּ וְרַחֲמֵי עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
 כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְוִיָּה
 שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
 צוּר תַּיִינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפָּר
 תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 נַפְשֵׁךָ שְׂפָכֵל יוֹם עַמְּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂפָכֵל עֵת. עָרַב
 וְבָקַר וְצִחָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ
 חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיְּנוּ לָךְ:

בשבת חנוכה אמרים כאו על הנסים :

וְעַל כָּלֶם יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּשֵׁת וּבְרַחֲמֵי לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

תפלת ערבית לשבת

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ פֶּלֶא וַיִּהְיֶה לָּךְ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ
וְעִזְרַתְנוּ כְּלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמּוֹצֵא שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֹאֵה לְהוֹדוֹת:
שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁימֶה לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
לְכָל הַשְּׁלֹמִים. וְמוֹצֵא בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ: בְּסֵפֶר בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם: אֱלֹהֵי נְצוּר וְיֵרֵא

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִינָסָה מוֹצֵא נֹזֵר וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹצֵאִים וְלְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:
חֹמְרִים וַיְכַלּוּ. וְהוֹמַר כֶּסֶף כֶּכֶס מַעֲוֵן שֶׁנֶּה וְהוֹמַר חֹמֵר בְּלִיל אֵי עַל פֶּסַח:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַנְּבוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

מִנְּךָ אֲבוֹת בְּרָכְרוּ מַחִיָּה מִתִּים בְּמֵאֲמָרוֹ הָאֵל (בְּשֵׁי הַמְּלָךְ) הַקְּדוֹשׁ שְׁאֵין
כְּמוֹתָיו. הַמְּנַיִם לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בִּם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם.
לְפָנֶיךָ נַעֲבֹד בְּיִרְאָה וּפְחָד וְנִזְדָּה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲוֵן הַבְּרָכוֹת.
אֵל הַהוֹרְאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׂבִיעֵי וּמְנַיִם בְּקִדְשָׁה
לְעַם מְדֻשְׁנֵי עֲנַג וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: כֶּסֶף חֹמֵר אֱלֹהֵינוּ וְכוּ' ק"ש

בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְּלֶבֶשׁ וְלֹא
בְּחֹסֶן וְלֹא בְּכֵלֶךְ. וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידֶן. וְלֹא בְּפִתִּילַת
הַמְּדַבֵּר. וְלֹא בִירֻקָּה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. לֹא בְּזֹפֶת. וְלֹא בְּשַׁעוּה.
וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק. וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה. וְלֹא בְּאֵלֶיהָ. וְלֹא בְּחֵלֶב. נְהוּם
הַמְּדִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל. וְחֲכָמִים אֹמְרִים אֶחָד מִבְּשָׁל
וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה
בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעַמְרֹן מִפְּנֵי כְּבוֹד
הַשַּׁבָּת. וְחֲכָמִים מִתְּרִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים בְּשֶׁמֶן שְׂמֵשְׁמִין בְּשֶׁמֶן
אֲנֻזִים בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פִּקְעוֹת בְּעַמְרֹן וּבְנִפְטָה.
רַבִּי טְרַפּוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֵלֶּא בְּשֶׁמֶן זֵית בְּלֶבֶד: כָּל הַיּוֹצֵא
מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בוֹ אֵלֶּא פֶּשֶׁתָן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ
מְטַמֵּא טַמְאֹת אֲחֵלִים אֵלֶּא פֶּשֶׁתָן: פְּתִילַת הַבְּגָד שֶׁקְּפָלָה וְלֹא
הַבְּהֵבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר טַמְאָה הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי
עֲקִיבָא אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: לֹא יִקּוּב אָדָם שְׂפוֹפָרַת
שֶׁל בִּיצָה וַיְמַלְאָנָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָנָה עַל פִּי הַנֵּר. בְּשֶׁבִיל שְׂתֵּתָהּ
מְנַטְפֶּת. וְאֵפִילוֹ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר. אֲבָל אִם הַבְּרָרָה
הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מִתֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה

ערבית לשבת

יָשֵׁן וַיִּתְנַנֶּה בְּצַד הַנֶּגֶר וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בְּשָׁבִיל שְׁתֵּהא
 שׁוֹאֲבֵת . וְרַבִּי יְהוּדָה מֵתִיר : הַמְּכַבֶּה אֶת הַנֶּגֶר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְּיָרָא
 מִפְּנֵי עֹזְבְּדֵי כּוֹכְבִים מִפְּנֵי לְסָמִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בְּשָׁבִיל הַחֹלָה
 שְׁיִישֵׁן פְּטוּר . כָּתֹם עַל הַנֶּגֶר כָּתֹם עַל הַשֵּׁמֶן כָּתֹם עַל הַפְּתִילָה חַיִּב .
 רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כָּתֹם : עַל
 שְׁלִישׁ עֲבֻרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בְּשַׁעַת לְדָתָן . עַל שְׁאִינָן וְהִירוֹת בְּנֵדָה
 בַּחֲלָה וּבַהֲדַלְקַת הַנֶּגֶר : שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֹאמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
 עָרֵב שֶׁבֶת עִם הַשֵּׁכָה . עֲשׂוּתָם עֲרֵבָתָם הִדְרִיקוּ אֶת הַנֶּגֶר . סִפֵּק
 הַשֵּׁכָה סִפֵּק אֵינָה הַשֵּׁכָה . אֵין מְעַשְׂרִין אֶת הַיִּדֵּאִי . וְאֵין מִמְּבִילִין
 אֶת הַבָּלִים . וְאֵין מִדְּלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת . אָבֵל מְעַשְׂרִין אֶת הַיִּדֵּאִי .
 וּמְעַרְבִין . וְמוֹמְנִין אֶת הַתַּמִּין :

תניא אמר רבי תנינא חייב אדם לשממש בגדיו בערב שבת עם השכחה שפא ישכח ויבא : אמר רב יוסף הלכות
 רבתא לשבתא :

אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך
 למודי יי ורב שלום בניך . אל תקרא בניך אלא בוניך : שלום רב לאהבי תורתך
 ואין למו מכשול : יהי שלום בחילך שלום בארמונותיך : למען אחי ועמי אדברה בא
 שלום פך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו
 בשלום : קריש דרבנן עלינו קריש יתום

כשיבוא מניח סכסס לביתו יאמר זכ :

עֲלוֹם עֲלִיכֶם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : יֵשׁ בּוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם
 מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : יֵשׁ בְּרַכּוּנֵי לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם
 מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :
 יֵשׁ צִאֲתָכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיּוֹן מִמְּלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : יֵשׁ

בי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך : יי ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם :
 אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה : כמח בה לב בעלה ושלל לא
 יחסר : גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה : דרשה צמר ופשתים
 ותעש בחפץ כפיה : היתה כאניות סוחר מפרחק תביא לחמה : ותקם בעוד
 לילה ותמון מרר לביתה וחוק לגערותיה : וממה שדה ותקחהו מפרי כפיה
 נמטה כרם : חגרה בעוז מתניה והאמץ ורועתיה : מעמה כי טוב סתרה

ערבית רשבת

לא יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה בבישור וכפיה תמכו פלה: כפה פרשה
 לעני וידיה שלחה לאביון: לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש
 שנים: מרבדים עשתה לה שש וארנמן לבושה: נודע בשערים בעלה
 בשבתו עם זקני ארץ: סדין עשתה ותמפר וחגור נתנה לפני עני: עזו
 והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על
 לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה
 בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: שקר החן
 והבל היפי אשה יראת יי היא תתהלל: הגו לה מפרי ידיה ויהללה
 בשערים מעשיה:

קידוש ליל שבת

קודם הקידוש יאמר זה בלחש ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים
 ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מפל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
 השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מפל מלאכתו אשר
 ברא אלהים לעשות:

על סמך ברשות מרנן ורבנן ורבתי. על סמך ברשות מרנן ורבנן ורבתי.
 ברוך אתה יי אלהינו מלה העולם | ברוך אתה יי אלהינו מלה העולם
 בורא פרי הגפן: המוציא לחם מן הארץ:

ברוך אתה יי אלהינו מלה העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו
 וישבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה בראשית.
 כי הוא יום תחלה למקראי קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו
 קדשת מפל העמים. וישבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו: ברוך
 אתה יי מקדש השבת:

זמירות ליל שבת

כל מקדש שביעי בראוי לו. כל שומר שבת פדת מחללו. שקרו חרפה מאד על פי
 פעלו. איש על מחנהו ואיש על הגלו: אוהבי יי המחכים בבנין אריאל. ביום
 השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל. גם שאו ידכם קדש ואמרו לאל. ברוך יי
 אשר נתן מנוחה לעמו ישראל: דורשי יי זרע אברהם אוהבו. המאחרים לצאת מן
 השבת וממחרים לבא. שמחים לשמרו ולערב ערובו. זה היום עשה יי נגולה ונשמחה
 בו: זכרו תורת משה במצות שבת גרוסה. תורתה ליום השביעי ככלה בין רעותיה
 משבצה. מהזרים ירשוה ויבדשוה במאמר כל אשר עשה. ויכל אלהים ביום השביעי

ומיחת לליל שבת

מלאכתו אשר עשה : יום קדוש הוא מבוא ועד צאתו . כל זרע ועקב ובקדוהו בדרך
 הסלף ודתו . לנים בו ולשקום פתענוג אכול ושתו . כל ענת ושקאל יעשו אתו : משך
 חסדה לידעיה אל קנא וטקם . נטורי ליום השביעי זכור ושומר לתקם . שמחם בבגן
 שלם באור פניה מכהיקם . ירנון מדשן ביתה ונבל עדנה משקם : עזור לשוכתיים
 בשביעי בתייש ובקציר עולמים . פוסעים בו פסיעה קטנה סועדים בו לכבוד שלוש
 פעמים . צדקתם תצדור באור שבעת הימים . יי ארתי ישראל אהבת תמים . יי
 אלתי ישראל תשנעת עולמים

מנוחה ושמחה אור ליהודים . יום שבתון יום סתמדים . שומרי חוכרוו הפה מעידים .
 פי לששה כל ברואים ועומדים : שמי שמם ארץ נפים . כל צבא כרום גבוהים
 ונמים . תנין ואדם וחת ראמים . פי ביה יי צור עולמים : הוא אשר דבר לעם סגולתו .
 שומר לקדשו מבוא ועד צאתו . שבת קדש יום המדות . פי בו שבת אל מכל
 מלאכתו : במצנת שבת אל ונחליצה . קום קרא אליו יחיש לאמציה . נשמת כל מי
 זגם נעריצה . אכול בשמחה פי כבר רצה : במשנה לחם וקדוש רבה . ברוב סמאעים
 והים נדיבה . יזכו לרב טוב הסתעגים בה . בביאת נואל לחי העולם הפא :

כפיפין . לו יתה נבר שנין אלפין . לא
 יעול גבורתך ברושפניא : יי רח
 א לחא די לה יקר ורבתא . פרוק ית ענד
 ספום אריותא . ואפיק ית עפד סנא
 גלותא . עפד די בחרת מכל אפיא : יי רח
 מקדשך הוב ולקדש קדשין . אטר די סא
 יחדון רוחין ונפשין . יזמרין לה שירין
 ובחשין . פירושעם קרפא לשופריא : יי רח

ה רבון עלם ועלמיא . אנת הוא מלכא
 מלך מלכיא . עובד גבורתך ותמסיא .
 שפר קדמך להנניא : יי רח
 ש בחין אספר צפרא ובמשיא . לה אלקא
 קדושיא . די ברא כל נפשיא . עירין
 קדושי וקני אנשיא . סינת ברא ועופי
 שמיא : יי רח

צ קרבין ועבדיה ותקופין . סכיד רמיא ונקור
 צור משלו אבלט . קרכי אמוני . שבענו והוקרנו בךר יי : תן את עולמו . רושע
 אבינו . אכלט את לחמו . ויט שתינו . עד פן נודה לשמו . ונהללו בפינו . אמרט
 נענינו . אין קדוש בני : יי בשיר וקול תודה . נכרד לאליהו . על ארץ חסדה (סוכה)
 שהנחיל לאבותינו . מזון וצדה . השקייע לגפושנו . סכרו נבר עלינו . ואמת יי : יי
 רחם פססרה . על עפק צובנו . עד ציון משפן פבדה . זבל בית תפארתנו . פן דוד
 עבדה . יבא וינאלני . רחם אפינו . משים יי : יי יבנה הסקדש . עיר ציון תסלא .
 לשם נשיר שיר סדש . ויברנה נעלה . הרחמן הנקדש . יתברך ויתעלה . על פס
 יי מלא . בברפת יי : יי

שחרית לשבת ויום טוב

מתחילין מן מה טובו עד מזמור שיר תנוכת ואח"כ אימרים זה :

מזמור שיר חננת הבית לדוד: ארומכה יי כי דליתני ורא שמחת איבי לי : יי
 אלהי שועתי אליה ותרפאני : יי העלית מן שאול נפשי חייחני מירדי
 בור : זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רגע באפו היום פרצנו בפערב ילון
 בכי ולפקר רנה : ואני אמרתי בשלון כל אמוט לעולם : יי ברצונה העמדתה
 לסררי עז הספרת פניה הייתי נבהל : אליה יי אקרא ואר אדני אתבנן : מה
 בצע בדמי פרדתי אל שחת היורה עפר הנגיד אמתה : שמע יי והבני יי הנה
 עזר

שהרית לשבת ויום טוב

עזר לי: הפכת מספדי לכוזל לי פתחת שקי ותאזני שמחה: למען יזכרה
כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודה: פ
הריני מזמן את פי לחודות וללל ולשבח את בוראי לשם יחיד קדשא בריה הוא
ולשכונתיה על ידי הווא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר ותיה העולם. ברוך הוא. ברוך.
עשה בראשות. ברוך אומר ועשה.

ברוך גזור ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך.
מרחם על הפריות. ברוך משלם שכר טוב
ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח. ברוך פודה
ומציל ברוך שמו: ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם האל האב הרחמן המהדר בפני עמו
משבח ומפאר בלשון חסדיו ועבדיו. ובשירי דוד
עבדך נהללך יי אלהינו בשבחחות ובזמרות
נגדלך ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך ונמליכך
מלכנו אלהינו. יחיד חי העולמים מלך משבח
ומפאר עדי עד שמו הגדול: ברוך אתה יי
מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: שירו:
לו זמרו לו שיהו בכל נפלאותיו: התהללו בשם
קדשו ישמח לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו בקשו פניו
תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו ביהו:
זרע ישראל עבדו בני יעקב בחוריו: הוא יי אלהינו
בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צות
לאלה דוד: אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק:
ועמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לה
אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: בחיותכם מתי מספר
כמעט ונרים בה: ויתהלכו מנוי אל גוי וממלכה אל
עם אחר: לא תהיה לאיש לעשקם ויזבח עליהם מלכים:

אל תנעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליי כל הארץ
 בשירו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו
 בכל העמים נפלאותיו: כי נהול יי ומהלל מאד ונורא הוא
 על כל אלהים: כי כל אלהי העמים ארילים ויי שמים
 עשה: הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו: הבו ליי משפחות
 עמים הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה
 ובאו לפניו השתחוו ליי בהדרת קדש: חילו מלפניו
 כל הארץ אף תפוז תבל כל תמוט: ישמחו השמים
 ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: ירעם הים ומלאו
 יערץ השדה וכל אשר בו: או ירננו עצי היער מלפני
 יי כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב כי לעולם
 חסדו: ויאמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן
 הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
 ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל
 העם אמן ותהלל ליי: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם
 רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו
 כי קדוש יי אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא
 תכלא רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: וזכר
 רחמיה יי והסדך כי מעולם תמה: תנו עז לאלהים על
 ישראל נאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשך
 אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:
 אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ
 השב נמול על נאם: ליי הושיעה על עמך ברכתך
 סלה: יי צבאות עמנו משגיב לנו אלהי יעקב סלה: יי
 צבאות אשרי אדם במח בך: יי הושיעה חמלך יעננו
 ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך וירעם
 ונשאם עד העולם: נפשנו חבתה ליי עזרנו ומגננו הוא:
 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו במחננו: יהי חסדך יי
 עלינו כאשר יחלנו לך: תראנו יי חסדך וישעך תתן לנו:

קוֹמָה עֲזַרְתָּהּ לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חַסְדְּךָ: אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ
הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם תְּרַחֵב פִּיהָ וְאִמְלֵא אֹהֶן: אֲשֶׁר־י הָעַם
שָׁכְבָה לֹן אֲשֶׁר־י הָעַם שׁי אֱלֹהִיו: וְאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בְּמַחֲתִי
יגַל לְבִי בִישׁוּעַתְּךָ אֲשִׁירָה לִי כִי גַמַל עָלַי:

לְמַנְצִיחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד
יְיָ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִנִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם

יִבְיַע אָמֵר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִחוּהַ דַּעַת: אִין אָמֵר
וְאִין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא
קוֹם וּבִקְצֵה תִבֵּל מְלִיָּהֶם לְשִׁמְשׁ שָׁם אֶהֱל
בָּהֶם: וְהוּא כְּחַתָּן יֵצֵא מִחַפְּתוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר
לְרוּץ אֶרֶח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקּוּפָתוֹ
עַל קְצוֹתָם וְאִין נִסְתָּר מִחַמְּתוֹ: תוֹרַת יי תְּמִימָה
מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נְאֻמָּה מִחֲבִימַת פְּתִי י
פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְתֵי לֵב מִצּוֹת יי בְּרַח
מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאֵת יי מְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד
מְשֻׁפְּטֵי יי אִמַּת צְדָקוֹ יִחְדּוּ: תִּנְחַמְדִים מוֹתֵב
וּמְפֹז רַב וּמְתוּקִים מִדְּבֶשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים: גַּם
עֲבָדֶיךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֲקֹב רַב: שְׂגִיאוֹת
מִי יִבִּין מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנִי: גַּם מוֹזְרִים חֲשָׁךְ עֲבָדֶיךָ
אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִ אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפִּשְׁעֵי רַב: יִהְיוּ
לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתָו אֵת מַעֲמוֹ קִפְנִי אֲבִימְלֶךְ וַיִּגְרָשְׁהוּ נִילֶךְ: אֲבָרְכָה אֵת יי בְּכָל עֵת
תְּמִיד תִּהְלֶתוּ בְּפִי: בְּפִי תִתְחַלֵּל נֶפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁמְחוּ: בְּדָלוּ לִי אֲתִי
וַיִּגְרוּמָמָה שָׁמוֹ יִחְדּוּ וְיִבְרַשְׁתִּי אֵת יי וְעַנְנִי וּמִכָּל מַעֲרוֹתֵי הַצִּיּוֹנִי: הַבְּקִיטוֹ אֵלָיו וְיִתְרַר

שחרית

ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויי שמע ומפל צרותיו הושיעו: חנה מלאך יי סביב
 ליראיו ויחזקם: מעמו וראו כי טוב יי אשרי הנזכר יחסה בו: יראו את יי קדשיו כי
 אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יי לא יחסרו כל טוב: לכו בגנים שמעו
 לי יראת יי אדמדכם: מי האיש ההפז חיים אהב ימים רראות טוב: נזר לשונך מרע
 ושפתך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפו: עיני יי אל
 צדיקים ואזניו אל שועתם: פני יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו ויי שמע
 ומפל צרותם הצילים: קרוב יי לנשברי לב ואת רכאי רוח וישוע: רבות רעות
 צדיק ומפקם יצילנו יי: שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע
 רעה וישנאי צדיק יאשמו: ופודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:
 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אמת היות לנו בדר ודר: במרם הרים ילדו ותחולל
 ארץ ותכל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד רפא ותאמר שובו בני
 אדם: כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמם שנה יהיו
 כפקד פחציר יחלה: כפקד יציץ וחלה לערב ימולל ויבש: כי בלינו באפה ובחמתך נבהלנו:
 שמה שח כ' עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך בלינו שנינו כמו
 הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז
 היש ונעפה: מי יודע עז אפה וכיראתך עברתך: למנות ימינו פן הודע ונביא ללב
 חקמה: שובה יי עד מתי והנחם על עבדך: שפענו כפקד חסדך ונרננה ונשמחה בכל
 ימינו: שמתנו כימות עונתנו שננות ראינו רעה: יראה אל עבדך בעלך והדרך על
 בגיהם: ויהי נעם אדני אדנינו עלינו ומעשה ידיו פוננה עלינו ומעשה ידיו פוננהו:

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא וצילך
 כפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסד לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסותרה אמת: ירא
 תירא מפחד לילה מחץ יעוף יזמם: מדבר באפל יחלך מקמב ישוד צהרים: פל מצדך אלה
 ורכבה מימיך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי
 עליון שמת מעונך: לא יתאנה אריך רעה ונגע לא יקרב באחלה: כי מלאכיו יצות לך
 לשמך בכל דרכיך: על פפים ישאונך פן תגוף באבן ונגדך: על שחל ופתן תדרוך תרמום
 כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטוהו אשנקהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי
 בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: אורך ימים וגו'

הלה לוייה תללו את שם יי תללו עבדי יי: שעומדים בבית יי בחצרות בית אהינו:
 תללוהו כי טוב יי זמרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה וישראל
 לסגלתו: כי אני ידעתי כי גדוד יי ואדנינו מפל אלהים: פל אשר חפץ יי עשה
 בשמים ובארץ בימים וכל תהומות: מעלה נשיאים מקצה הארץ ברכים למטר
 עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: שלח אתות
 ומופתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שהכה גוים רבים והרג מלכים
 עצומים: קסיוחן מקד האמרי ולעוג מלך הפשן ולכל ממלכות פנען: ונתן ארצם
 נחלה נחמה לישראל עמו: יי שמך לעולם יי זכרך לדר ודר: כי ידני עמו ועל עבדיו

שחרית

יתנחם: עצבי הנזים כסוף וזהב מעשה ידי אדם: פת להם ולא ידברו עינים להם
 ולא יראו: אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם: כמותם יהיו עשייהם
 כל אשר בומח בהם: בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו את יי: בית
 הלוי ברכו את יי יראי יי ברכו את יי: ברוך יי מציון שבן ירושלים הללויה:
 הודו זיי פי טוב: פי לעולם חסדו: ויהעביר ישראל פתוכו: פי לעולם חסדו:
 הודו לאלהי האלהים פי לעולם חסדו: ונער פרעה וחילו כים סוף: פי לעולם חסדו:
 הודו לאדני האדנים: פי לעולם חסדו: למוליה עמו במדבר: פי לעולם חסדו:
 לעשה נפלאות גדלות לבדו: פי לעולם חסדו: למכה מלכים גדלים: פי לעולם חסדו:
 לעשה השמים בתבונה: פי לעולם חסדו: ויהרג מלכים אדירים: פי לעולם חסדו:
 לרזקע הארץ על המים: פי לעולם חסדו: לסיחון מלך האמרי: פי לעולם חסדו:
 לעשה אזרים גדלים: פי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן: פי לעולם חסדו:
 את השמש לממשלת ביום: פי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחמה: פי לעולם חסדו:
 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כל"ח: פי לעולם חסדו: למכה מצרים בבכוריהם: פי לעולם חסדו:
 ניצא ישראל מתוכם: פי לעולם חסדו: ויפראנו מצרינו: פי לעולם חסדו:
 ביד חזקה וברוע נטויה: פי לעולם חסדו: נתן להם לכל בשר: פי לעולם חסדו:
 לגזר ים סוף לגזרים: פי לעולם חסדו: הודו לאל השמים: פי לעולם חסדו:

רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תתלה: הודו ליי בכבוד בנגל עשור ופרו לו:
 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן ברתועה: פי ישר דבר יי וכל מעשהו
 באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ: בדבר יי שמים נעשו וברוח
 פיו כל צבא: כגם כגד מי תים נתן באוצרות תהומות: יראו מיי כל הארץ
 כמנו יגורו כל ישבי תבל: פי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: יי הפיר עצת
 גוים הניא מחשבות עמים: עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר:
 אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם בחר לנחמה לו: משמים הביט יי ראה את כל
 בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היצר יחד לבם המבין
 אל כל מעשיהם: אין המלה נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס
 לתשועה וברוב חילו לא ימלט: תגה עין יי אל יראוי למיחלים לחסדו: להציל
 ממות נפשים ולחיותם פרעב: נפשנו חפתה ליי עורנו ומנגנו הוא: כי בו ישמח
 לבנו פי בשם קדשו כמתנו: יהי חסדו יי עלינו כאשר יחננו לה:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי וזמור לשמך עליון: לחגיד בפקר חסדו
 ואמונתו בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון ככנור: פי שמחתני יי בפעלה
 כמעשי ידיך ארנו: מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל
 לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה
 מרום לעלם יי: פי הגה איבוקה יי פי הגה איבוקה יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרים בראים
 ברני בלתי בשמן רענן: ומבט עיני בשירי בפמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק
 בתמר יפרח בארץ בלבנון ישגה: שתולים בבית יי בפתרות אלקינו ופרהיו: עוד ינוכחו

שחרית

שִׁבְחָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהוּי : לְהַנְדִּי כִי יִשְׂרָאֵל צוּרֵי וְלֹא עֲלֹתָהּ עֲלֵתָה כִּי בּוֹ :
 יִי מְלֶךְ גַּאֲוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יִי עַז הַתְּאֹזֵר אַף תִּכְוֵן תִּכְלֵן כֹּל תִּמְוֵן : נִכְוֵן כִּסְאָךָ מֵאֵן מְעוֹלָם
 אֲתָה : נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת יִי נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרְוֹת דְבָרִים : מִקְלֹת מִים רַבִּים
 אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יִי : עֲדִיתִךָ נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יִי לְאַרְבֶּה יָמִים :
 יִדְרִי כְבוֹד יִי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יִי בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם יִי מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 מִמְּנִיחַ שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאֵן מְהַלֵּל שֵׁם יִי : רַם עַל בָּר גּוֹיִם יִי עַל הַשָּׁמַיִם
 קְבוֹדוֹ : יִי שְׁמֶךָ לְעוֹלָם יִי זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר : יִי בְּשָׁמַיִם הַכִּין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מְשָׁלָה : יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יִי מְלֶךְ : יִי מְלֶךְ יִי
 מְלֶךְ יִי יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעַד : יִי מְלֶךְ עוֹלָם וָעַד אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאַרְצוֹ : יִי הַפִּיר עֲצַת
 גּוֹיִם הִנְיָא מִחֲשֻׁבוֹת עַמִּים : רַפּוֹת מִחֲשֻׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יִי הִיא תְקוּם עֲצַת
 יִי לְעוֹלָם הַעֲמִיד מִחֲשֻׁבוֹת לְפִי לְדֹר וָדֹר : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : כִּי
 בָחַר יִי בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי לֹא יִשָּׁשׁ
 יִי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב : וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעֲזִיר כָּל חַמְתּוֹ : יִי הוֹשִׁיעָה הַמְלֶכֶךְ יַעֲגִנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹזֵד יִהְלֹלוּךָ סֶלָה : אֲשֶׁרֵי הָעַם
 שִׁבְּכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיוֹ : תִּהְלֵה לְדָוִד
 אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמְּלֶכֶךְ וְאֶבְרַכְּךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד : בְּכָל
 יוֹם אֶבְרַכְּךָ וְאֶהְלֵלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד : גְּדוֹל יִי וּמְהַלֵּל
 מְאֹד וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר : דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ
 וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ : הִדְר כְּבוֹד הוֹדָךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיתָה : וְעִזּוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדָלְתֶךָ אֶסְפְּרֶנָּה : זְכַר
 רַב טוֹבֶךָ יִבְרָעוּ וְצַדִּיקְתֶךָ יִרְגִּנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יִי אֲרַךְ אַפִּים
 וּגְדָל חֶסֶד : טוֹב יִי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יִי
 כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מְלָכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
 וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד
 הִדְר מְלָכוּתוֹ : מְלָכוּתֶךָ מְלָכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶךָ
 בְּכָל דָּוִד וְדָר : סוּמֶךָ יִי לְכָל הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים :
 עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
 פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צִדִּיק יִי בְּכָל
 דְּרָכָיו וְחַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יִי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר

יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיִוְשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יִי אֵת כָּל אֲהַבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יִי יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֵךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֵת יְיָ אֱהַלְלָהּ יִי בְּחַיֵּי אֲמוּנָהּ לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: אֵל הַבְּמִחוּ
בְּנִדְרֵיכֶם בְּכֵן אֲכֶם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה: תִּצְאָה רוּחוֹ יִשָּׁב לְאַדְמַתּוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֲשִׂתְנָתוּ: אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֵצוֹ שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה
שְׁמִים וְאָרֶץ אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמַר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט
לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לָחֵם לָרַעֲבִים יִי מַתִּיר אֲסוּרִים: יִי פִקַּח עוֹרִים יִי זָקֵף כְּפוּפִים יִי
אֲהַב צְדִיקִים: יִי שְׁמַר אֵת גְּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲוֹד וְהַרְדֵּךְ רָשָׁעִים יַעֲוֹת:
יִמְדֵךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמַנָּה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נִאֻוָּה תְּהַלֵּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יִי נִדְרֵי
יִשְׂרָאֵל יִכְנָם: הַרְוֵא לַשְׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתֶם: מוֹנֵה מִסְפַּר
לְכוֹכְבִים לְכֹלֶם שָׁמַיִת יִקְרָא: גְּדוֹל אֱדֹלֵינוּ וְרַב גִּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אִין מִסְפָּר: מִעוֹד
עֲנוּיִם יִי מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֲנֵנו רַיִי בְּתוֹרָה וּפְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכַנּוֹר: תְּמַכֶּסֶה
יִשְׁמִים בְּעֵבִים תְּמַכִּין לְאָרֶץ מִמֶּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים חֲצִיר: גּוֹתֵן לְבַהֲמָה לְחִמָּה לְבָנֵי
עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֵאלֹהֵי כְּבוֹדֵת הַסּוּם יַחֲפֹץ לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצָה: רוֹצֵה יִי אֵת
יִרְאוּ אֵת הַמַּיִחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֵת יְיָ הַלְלוּ אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי
שְׁעָרֶיךָ בְּרַךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם נְבוֹלָךְ שְׁלוֹם חֲלָב חֲטִים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשׁוֹלֵחַ אֲמַרְתּוֹ
אָרֶץ עַד מִתְּרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שְׁלֵג בְּצִמְרֵךְ כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר: מִשְׁלֵיךְ בְּרַחוּ
כְּבִתִּים לְפָנֵי קִרְתּוֹנוֹי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יִשָּׁב רוּחוֹ וַיִּלּוּ מַיִם: מִנְּיֵד דְּבָרָיו
לְיַעֲקֹב תִּקְוִי וּמִשְׁפָּטוֹ לְיִשְׂרָאֵל: לֵאלֹהֵי כֹן עֲשֵׂה כֹן לְכֹל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוּם הַלְלוּיָהּ:
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵת יִי מִן הַשְׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּפִרוּמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר:
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשְׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשְׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֵת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא
צְוָה וַנְּבָרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעֹלָם חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֵת יִי מִן הָאָרֶץ
תַּנְיִנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֵג וְקִימוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַתְּרִים
וְכָל גְּבֻעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרוֹזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְצִפּוֹר כְּנָף: מַלְכֵי
אָרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אָרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת וְקַנְיִים עִם
עֲרִים: יְהַלְלוּ אֵת שֵׁם יְיָ כִּי יִצְנֹב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיְרַם
קִרְוֹ לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלֵּתוֹ בְּקִהֵל חֲסִידִים: יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן וַיִּלְלוּ בְּמַלְכֵם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמִתְחֹל

בְּתַף וּכְנוּר יִזְמְרוּ לוֹ : כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה :
 יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם : רוּמְמוֹת אֵל בְּגִדוֹנָם
 וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלֹא־מִים :
 לְאִסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
 מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ
 הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֹלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּחֻקֵּי שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹר וּכְנוּר :
 הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמְחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנּוּב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַת הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהִי הַלְלוּיָהּ : פֶּה תִּיָּה :
 בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ
 יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדֵי
 לְעוֹלָם וּנְפִלְאָה כְבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְיָ לְעֵינָיו כֹּל הַקְּהֵל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם :
 לָךְ יְיָ הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד כִּי כָל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ :
 וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִדְּפִנְיָהּ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כֹּחַ
 וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדֹל וּלְחֻזֶק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
 אֲנַחְנוּ לָךְ וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ : אַתָּה הוּא יְיָ לְבָרֶךְ
 אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ
 וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת
 כָּלֵם וְצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים : אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וּשְׁמַתָּ
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם : וּמִצָּאתָ אֶת לָבָו נְאֻמֵּן לְפָנֶיךָ

וּכְרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי חֲתִי הָאִמּוּרִי
 וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִישִׁי לְתֵת לְרֹעֵזוֹ וּתְקַם אֶת
 דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה : וְתִרְאֵ אֶת עֵינֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
 וְאֶת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף : וְתִתֵּן אֶתְּתָם וּמִפְתִּים
 בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֶרֶצוֹ כִּי יִדְעַתָּ כִּי הוֹדוּ
 עָלֶיחֶם וְתַעֲשֵׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה : וְהַיּוֹם בְּקִנְיַת לְפָנֶיךָ

וַיַּעֲבֹדוּ בְּהוֹן הַיּוֹם בִּיבֹשָׁה וְאֵת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹת
כַּמוֹ אֲבָן בְּמַיִם עֵזִים :

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם : וַיֵּרָא

יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה הַגּוֹלֵל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיִּרְצֶנּוּ
הָעַם אֶת-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עֲבָדוּ :

אִזּוֹ יִשְׂרָאֵל-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׂרִיחַ הַזֶּה לֵּיתְהוּה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשֶׁר־הָיָה לֵיתְהוּה כִּי-נִאֲחַז נֶאֱחַז סוּם וּרְכַבּוּ

רַמָּה בַּיָּם : עַיִן וּמִרְתַּת יָד וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֲנִי־הוּוּ
אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמֹמְנֵהוּ : יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ :

מִדְּכַבַּת פְּרַעֲיָה וַחֲלָלוּ יְרֵחַ בַּיּוֹם וּמִכַּחַר שְׁלֹשִׁי מִבְּעַיִן בַּיּוֹם
סוּף : תְּהַמַּת יִכְסִּימוּ יַרְדּוֹ בַּמַּצּוֹת כַּמוֹ אֲבָן : יְמִינֶךָ יְהוָה

נֶאֱדָרִי בַּכַּח יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב : וּבִרְבִּב נֶאֱוָנֶךָ תִּתְרַם
קַמְיֶךָ תִּשְׁלַח חֲרִינֶךָ יֶאֱכְלֵמוּ בְּקֶשׁ : וּבְרוּחַ אֲפִיקֶךָ נִעְרַמוּ

מַיִם נִצְּבּוּ כַּמוֹ יַד נְזֻלִים קַפְאוּ תְהַמַּת בְּלִבֵּי־ם : אָמַר אוֹיֵב
אֲרִיף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלַל תַּמְלֵאמוּ נַפְשִׁי אֲרִיק חֲרָבִי

תִּזְרִי שְׁמוֹ יְדֵי נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ כַּסְּמוּ יָם צִלְלוּ כַּעֲזוּפֶרֶת בְּמַיִם
אֲדִי יָרִים : מִי־כַמְכָה | בְּאֵלִים יְהוָה מִי כַּמְכָה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ

נִרְאָה תְהַלֵּת עֲשֵׂה-פְלֵא : נְשִׂית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ :
נְחִית בַּחֲסִידֶךָ עִם-וּוֹ נֶאֱלֵת נְהַלֵּת בַּעֲזֶךָ אֶל-נְוֶה קֶדְשֶׁךָ :

שְׁמַעוּ עַמִּים רְנוּן חֵיל אַחֲזִי יִשְׁבִי פִלְשֵׁת־אִזּוֹ נִבְחָלוּ אֱלֹהֵי
אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן : תִּפְלֵ

עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וּפְחַד בְּגִדְל וְרוּעָה יִדְמוּ כַּאֲבָן עַד-יַעֲבֹר
עִמָּךָ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר עִם-וּוֹ קִנִּית : תִּבְאֵמוּ וְתִשְׁעֵמוּ בְּתֵר

נְחַלְתֶּךָ מִבוֹן לְשַׁבְתֶּךָ פְּעַלְתָּ יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֲדִי כוֹנְנֵי
יְדִיךָ : יְהוָה | יִמְלֶךְ לְעֵלְמָוְעַד : יְהוָה | יִמְלֶךְ לְעֵלְמָוְעַד :

יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְמָו וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא : כִּי בֵּא סוּם
פְּרַעֲיָה בְּרַכְבּוֹ וּבְפִרְשָׁיו בַּיָּם וַיִּשָׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת-מִי הַיָּם

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכּוּ בִיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם : כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה
וּמוֹשַׁל בְּגוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּתֵר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת-תֵּר

עשו ותתה ליהוה המלוכה: ותיה יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה אהרן ושמו אהרן:

נשמת כל חי תברך את שמך
יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר
ותרומם וברך מלכנו תמיד . מן
העולם ועד העולם אתה אל .
ומבלי עדיך אין לנו מלך גואל
ומושיע . פודה ומציל ומפרנס
ומרחם בכל עת צרה וצוקה . אין
לנו מלך אלא אתה : אלהי
הראשונים והאחרונים . אלוה כל
בריות . ארון כל תולדות . המהלל
ברוב השבחות . המנהיג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים . ויי לא
ינום ולא ישן . המעורר ישנים
והמקיץ נרדמים . והמשיח אלמים

וְהַמִּתִּיר אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לֵךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מְלֵא שִׂירָה
 בָּיָם. וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גִּלְיוֹן.
 וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמִרְחַבֵי רִקְיעַ.
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרָח.
 וְיָדֵינוּ פְרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם.
 וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילָנוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ
 מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְלִבְרַךְ אֶת שִׁמְךָ
 עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֶלְפֵי אֱלֹהֵי
 אֲלֵפִים וְרַבֵי רַבְבוֹת פְּעָמִים.
 הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ
 וְעַמָּנוּ: מִמְצָרִים גְּאֻלָּתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ.
 וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרַעַב
 וּנְתָנוּ. וּבְשֶׁבַע כִּלְכַלְתָּנוּ. מִחֶרֶב

הַצִּלָּתָנוּ . וּמִדְּבַר מַלְטָתָנוּ .
 וּמִחַלְוֵי רָעִים וְנַאֲמָנִים דְּלִיתָנוּ :
 עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ . וְלֹא
 עֲזָבוּנוּ חַסְדֶיךָ . וְאַל תַּפְּשֵׁנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח : עַל כֵּן אֲבָרִים
 שֶׁבִלְגַּת בְּנוֹ. וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַת
 בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ .
 הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרַמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
 אֶת שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ . כִּי כָּל פֶּה לְךָ
 יוֹדֶה . וְכָל לִשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּע . וְכָל
 בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע . וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ
 תִּשְׁתַּחֲוֶה . וְכָל לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ .
 וְכָל קָרֵב וְכָל לַיּוֹת יֹאמְרוּ לְשִׁמְךָ .
 בְּדַבַּר שְׂפָתָיִךָ כָּל עֲצָמוֹתַי
 תִּאמְרָנָה יי מִי כָמוֹךָ . מִצִּיל עַבְדִּי

מחזק ממנו ועני ואביון מגולו :
 מי ידמה לך ומי ישווה לך ומי יעריך
 לך. היא הגדול הגבור והנורא אל
 עליון קנה שמים וארץ : נהל לך
 ונשבחך ונפאריך ונברך את שם
 קדשך . פאמור לך ברכי נפשי
 את יי וכל קרבי את שם קדשו :

האל פתעצמות ענה . הגדול בכבוד שמה . הגבור לנצח והנורא
 בנוראותיה . המלך היושב על פסא רם ונשא :
 שוכן עד מרום וקדוש שמו . וכתוב רננו צדיקים ביי
 לישרים נאזה תהלה : בפי ישרים תתהלל .
 ובדברי צדיקים תתברך . ובלשון חסידים תתרום .
 ובקרב קדושים תתקדש :

ובמקהלות רבבות עמה בית ישראל ברנה יתפאר
 שמה מלכנו בכל דור ודור שפן חובת כל
 היצורים לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל
 לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלם על כל
 דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך :

ישתבח שמה לעד מלכנו האל המלך הגדול ותקדוש בשמים ובארץ . פי
 לך נאזה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עז
 וממשלה גצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות . פרכות והודאות
 בעמה ועד עולם : ברוך אמה יי אל מלך גדול פתשבחות אל ההודאות
 ארון הנפלאות הפומר בשיירי זמרה מלך אל סי העולמים : ה"פ

שחרית לשבת

חזן ברכו את יי המברך: קהל יחזו ברוך יי המברך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא את חבל
הבשר יודוך והכל ישבחוך. והכל יאמרו אין קדוש כיי: הכל ירוממוך סלה
יוצר הכל. האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח. ובנקע חלוני
הקנע. מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה. ומאיר לעולם כלו וגיו שביו.
שברא פמדת רחמים: המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים. ובטובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה בראשית: המלך המרום לבדו מאז. המושבח והמפואר
והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם ברחמיו הרבים רחם עלינו ארון עגנו צור
משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו ואין בערפך ואין זולתך. אפס בלתי ומי דומה
לה. אין בערפך יי אלהינו בעולם הזה. ואין זולתך מלבנו לחיי העולם הבא.
אפס בלתי גואלנו לימות המשיח. ואין דומה לה מושיענו לתחיית המתים:
אל ארון על כל המעשים. ברוך ומברך בפני כל
נשמה. גדלו וטובו מלא עולם. העת ותבונה
סובבים אתו: המתנאה על חיות הקדש. ונהדר בכבוד
על המרובה. זכות ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים
לפני כבודו: טובים מאורות שברא אלהינו. יצרים
בדעת בבינה ובהשכל. כח וגבורה נתן בהם.
להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים גונה.
נאה זיום בכל העולם. שמחים בצאתם ושישים בבוואם.
עשים באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו.
צהלה ורנה לזכר מלכותו. קרא לשמש ויזרח אור.
ראה והתקין צורת הלבנה: שבת נותנים לו כל צבא
מרום. תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש:
לא אל אשר שבת מפל המעשים ביום השביעי התעלה וישב על כסא כבוד
תפארת עטה ליום המנוחה ענג קרא ליום השבת. זה שבת של יום
השביעי שבו שבת אל מפל מלאכתו. ויום השביעי משבח ואומר מזמור
שיר ליום השבת טוב להודות ליי. לפיכך יפארו ויברכו לאר כל יצוריו.
שבת יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל
בקדשותו ביום שבת קדש. שמך יי אלהינו יתקדש. וזכרך מלבנו יתפאר.
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו על שבת מעשה ידך
ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

שהרית לשבת

תַּתְּבַרְךָ צוּרְנוּ מִלִּבְנוּ וּגְאֻלָּנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּבְנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתֵיךָ כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמְעִים בְּיִרְאָה יָחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלִדָה עוֹלָם כָּלֵם אֱהוּבִים כָּכֵם בְּרוּרִים כָּלֵם בְּבוּרִים וְכָלֵם עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכֹדֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקֹדֶשׁ וּבְכַתְּרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעִיִצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים אֶת שֵׁם הָאֵל הַמְּלִדָה הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא וְכָלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹד מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנֶחֱם רִוּחַ בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה וּבְנִעֻמָּה קֹדֶשׁ כָּלֵם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדָּשׁ בְּרַעֲשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמַּתֶּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ :

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמִלְדָה אֵל חַי וְקַיִם וּמְרוֹת יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמְעוּ.
 כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת וְזָרַע צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַתְּהִלּוֹת. הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ כָּל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. כְּאִמּוֹר לְעֲשֵׂה אֲרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם תְּסַדּוּ: אֲזוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תִּאֲוִיר וְגִזְפָה כְּכֶנֶס מִדְּרָה לְאוּרוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאוּחַת :

אֲהַבְתָּ רַבָּה אֶהְבְּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַמְּלֵא גְדוּלָה וְיִתְרָה חֶמְלָתְךָ עֲלֵינוּ: אֲבִינוּ מִלִּבְנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ וְתִלְמָדִם חַקֵּי חַיִּים בְּיִתְהַבְּנוּ וְתִלְמָדֵנוּ: אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵקֵם מִמֶּנּוּם רַחֵם עֲלֵינוּ וְחַן בְּלִבְנוּ לְהַבִּין וְלֹהֵשׁכִּיל לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהֵאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְנִבְקַל לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ יִחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ וְלֹא נְבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ נְגִיָּה וּנְשִׁמְחָה בִּישׁוּעָתְךָ .

נְתִיבֵנוּ לְשִׁלּוֹם מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלְיָבְנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה. וּבְנוּ בְחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן. וְקִרְבְּתֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאֵמַת לְהוֹדוֹת לָךְ וְלִבְחָרְךָ בְּאַהֲבָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹטֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

יחיד אומר אל מלך נאמן : **שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :**
 בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ כָּכֵל לְכַבֵּד וּכְכֹל נִפְשֶׁךָ וּכְכֹל סֵאדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל לְכַבֵּד : וְשִׁנְנַתֶּם לְכַבֵּד וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּקִרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרַתֶּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְמִטְפֵּת בֵּין עֵינֶיךָ :

וּכְתַבְתֶּם עַל סִיּוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ :

וְהָיוּ אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ כָּכֵל לְכַבֵּם וּכְכֹל נִפְשְׁכֶם : וְנִתְתִּי מִטַר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ וְיִרְדָּה וְיִמְלְקוּשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירִשְׁךָ וְיִצְתְּרָךְ : וְנִתְתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹת וְשִׁבְעַת :

שחרית לשבת

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלַיִם לְשִׁמְךָ עַל שְׁפַת תְּיָם יַחַד בְּלִים הוֹדוּ וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ . יי ימְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֹרֶת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה בְּנֶאֱמָרָה יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל . גְּאֻלְנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֻרֵי יִשְׂרָאֵל : אֲדֹנָי שְׁפַתִי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְיֶה תְהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

^{בשמים} זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים תְּיָם : מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם : אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

בְּחַיִּים מְשֻׁבֵי הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם : **ס לְכָל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בְּעֵל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶךְ מַמְיָת וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :** ^{בשמים} מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים . זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמַּתִּים :

^{בחזרת הש"ס} **נִקְדָּשׁ אֵת שְׁמֹךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמֵךְ יְשִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם. בְּפִתּוֹב עַל יַד גְּבִיּאָה וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :** יי קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ : יי אֵז בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹק מְשֻׁמֵּיעִים קוֹל מַתְנַשְׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמַּתָם בְּרוּךְ יִאֲמְרוּ : יי בְּרוּךְ בְּבוֹד יי מְמַקְוָמוֹ : יי מְמַקְוָמוֹ מְלַבְּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵינוּ כִּי מַחֲפִים אֲנַחְנוּ לָךְ מַתִּי תִמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקְרוֹב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן : תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח וְנֶצְחִים . וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מְלַכּוֹתְךָ כִּדְבַר הָאֱמוּרָה בְּשִׁירֵי עֲנָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה : יי יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּנָה : לש"ס לדור ודור וכו' אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹמֵי הַלַּיְלָה וְכָל הַיּוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (בש"ס תְּמַלֹּךְ) הַקְדוֹשׁ :

יְשַׁמַּח מוֹשֶׁה בְּמַתַּנֵּת חֶלְקוֹ . כִּי עֶבֶד נֶאֱמַן קָרָאתָ לוֹ . כְּלִיל תִּפְאָרֶת בְּרָאשׁוֹ נָתַתָּ לוֹ . בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל תֵּר סִינֵי . וּשְׁנֵי לוֹחֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ . וְכַתּוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת . וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֵת הַשַּׁבָּת לְדוֹרָתָם כְּפִרִית עוֹלָם : בְּיַמֵּינוּ וְכֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיּוֹם לְעַלְמֵם כִּי שְׁשַׁת יָמִים עָשָׂה יי אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפָשׁ :

שחרית לשבת

וְלֹא נִתְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹי הָאֲרָצוֹת . וְלֹא הִנְחַלְתּוּ מִלְּפָנָיו לְעוֹבְדֵי פְסִילִים . וְגַם בְּמִנוּחַתּוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים . כִּי לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ נִתְּנוּ בְּאַהֲבָה לְזָרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּסָ בְּחַרְתָּ . עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַנְּנוּ מִמְּוֹכֶךָ . וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בּוֹ וּקְדָשְׁתּוּ תְּמִידת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ . וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצוּהוּ בְּמִנוּחַתּוֹ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּחַרְתֶּךָ שְׁבַעֲנוּ מִמְּוֹכֶךָ וְשִׁלַּחְנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְמִתֵּר לָבָנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבְתָּ קִדְּשָׁה וַיְנַוְחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמָךְ : פְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִיט :

רָצוּהוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהִשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל . וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתַחֲיֵי לְרָצוֹן תְּסִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

בראש מודש וחוסר אומרים כאן יעלה ויבא ממלא לעיל נחלת חול :

וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : פְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַזִּיר שְׁבִינֵינוּ לְצִיּוֹן : מוֹדִים דְּרַבְּנָן מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּינוּ מִן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ . וְעַל נִשְׁמֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת . עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים . הַמּוֹזֵב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְתַמְרָהֶם כִּי לֹא תָמוּ הַסְּדִיף מַעֲוָלָם קִוִּינוּ לָךְ : בַּשְּׁבִיט חֲנוּכָה אוֹמְרִים כֹּאן עַל הַנְּסִים

וְעַל כָּלֶם יִתְפָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמָךְ מִלְּפָנָיו תְּסִיד לְעוֹלָם וָעֶד : בִּשְׁמִת וּכְתוּב לַחַיִּים מוֹזְבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יִדְוֶךָ פְּלָה וַיִּהְיֶלְנוּ אֶת שְׁמָךְ בְּאַמֶּת . הֵאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֵלָה : פְּרוּךְ אַתָּה יי הַמּוֹזֵב שְׁמָךְ וְלָךְ נִצָּה לְהוֹדוֹת : לִשְׁמִי בְּרַבֵּת כְּהֵנִים שְׁלֹם מוֹזְבָה וּבְרַבָּה סֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ . בְּרַבְּנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרַבָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּכֹד עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלְמוֹךָ : בְּסִטְרֵי פְרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם : אֱלֹהֵי נַצּוּר וְכוּ בִּשְׁמִת בְּסִטְרֵי חַיִּים בְּרַבָּה וְשְׁלֹם וּבְרַבָּה מוֹזְבָה נֹזֵכַר וְנִפְתַּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים מוֹזְבִים וְשְׁלֹם : פְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁלֹם : אֱלֹהֵי נַצּוּר וְכוּ קִשׁ

אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל הַדוֹר וְהַדוֹר : יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : יי עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלֹם :

אב הרתמים הימנייה ברצונך את ציון תבנה חומות
ירושלים: כי בך לבד בפתחנו מלך אל רם ונשא
אדון עולמים:

אדר ברכות ההפמרה אומרים זה :

יְקוּם פּוֹרְקָן מִן שָׁמַיָא תְּנָא
וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי
חַיֵּי וּסְיַעְתָּא דְשָׁמַיָא וּבְרִיּוֹת
גּוֹפָא וְנַהוּרָא מֵעַלְיָא . וְרַעָא חַיָּא
וְקַיָּמָא . וְרַעָא דֵי לָא יַפְסוּק וְדֵי לָא
יִבְטוּל מִפְתָּגְמֵי אֲוֵרֵיתָא : לְמַדְּנָן
וְרַבָּנָן חֲבוּרְתָא קִדְיִשְׁתָּא . דֵּי
בְּאַרְעָא דִּישְׂדָּאֵל וְדֵי בְּבַבְלָא .
לְרִישֵׁי כְּלֵי וְלְרִישֵׁי גְלוּתָא וְלְרִישֵׁי
מְתִיבְתָא וְלְרִישֵׁי דֵי בְּבָא : לְכֹל
תְּלַמְיְדֵי הוֹן וְלְכֹל תְּלַמְיְדֵי
תְּלַמְיְדֵי הוֹן וְלְכֹל מָאן דְּעַסְקִין
בְּאַוֵרֵיתָא . מִלְּכָא דְעַלְמָא יְבָרַךְ
יְתֵהוּן יְפִישׁ חַיֵּי הוֹן וַיִּסְגֵּא יוֹמֵי הוֹן

וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשֵׁנֵיהוֹן . וַיִּתְּפָרְקוֹן
וַיִּשְׁתַּזְבֹּן מִן כָּל עֶקָא וּמִן כָּל
מַרְעִין בִּישׁוּן . מָרָן דִּי בִשְׁמִיא יְהֵא
בְּסַעֲדֵיהוֹן כָּל זְמַן וְעַד וְנֵאמַר אָמֵן :

יחיד המהולל בביתו לא יאמר יקום פורקן זה ולא מי שברך :

יְקוּם פּוֹרְקוֹן מִן שְׁמִיא תְּנֵא וְתַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְתֵי אֲרֻכֵי
וּמְזוּנֵי רֵיחֵי וְסִיעֵתָא דְשְׁמִיא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא
מֵעֲלֵיא . זְרַעָא חַיָּא וְקִיָּמָא . זְרַעָא דִּי לֹא יִפְסִיק דִּי לֹא
יִבְטוּל מִפְתָּנֵי אֲחֵיתָא : לְכֹל קַהֲלָא קְדִישָׁא הָרִין
רַבְרְבִיא עִם זְעֵרָא מִפְּלֵא וְנִשְׂיָא . מַלְכָּא דְעֲלָמָא יִבְרַךְ
יִתְכוֹן יִפִּישׁ חַיִּיכוֹן וְיַסְגֵּא יִזְמִיכוֹן וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשֵׁנֵיכוֹן .
וַיִּתְּפָרְקוֹן וְתִשְׁתַּזְבֹּן מִן כָּל עֶקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן .
מָרָן דִּי בִשְׁמִיא יְהֵא בְּסַעֲדֵיכוֹן כָּל זְמַן וְעַד וְנֵאמַר אָמֵן :
מִי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹתָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב . הוּא יִבְרַךְ
אֶת כָּל תְּקַהֲל תְּקַדּוּשׁ הוּזָה עִם כָּל קַהֲלוֹת תְּקַדּוּשׁ .
הֵם וְנִשְׁיָהֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם . וְמִי
שְׁמִיחֵדִים בִּפְתֵי כְּנֻסוֹת לְתַפְלָה . וְמִי שְׂבֵאִים בְּתוֹכֵם
לְהַתְּפַלֵּל . וְמִי שְׂנוֹתְנִים גַּר לְמֵאוֹר וַיִּין לְקַדּוּשׁ וּלְהַבְרִיָּה
וּפְתֵי לְאוֹרְחִים וְצַדִּיקָה לְעַנְיִים . וְכָל מִי שְׁעוֹסְקִים בְּצַדִּיקֵי
צְבוּר בְּאַמוּנָה . תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם וַיִּסֹּר
מֵהֶם כָּל מַחֲלָה וַיִּרְפָּא לְכָל גּוֹפֵם וַיִּסְלַח לְכָל עוֹנָם .
וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל
יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֵאמַר אָמֵן :

אז מען בעניינים ראש חודש נאמם פניו ראם :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לְטוֹבָה וְלְבְרָכָה . וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים . חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם . חַיִּים שֶׁל טוֹבָה .
חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה . חַיִּים שֶׁל פְּרֻסָּה . חַיִּים שֶׁל הַלֹּחַץ עֲצֻמוֹת . חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם
יְרֵאת שָׁמַיִם וַיְרֵאת חֲמָא . חַיִּים שְׂאוֹן בָּרָם בּוֹשָׁה וְכֹלְמָה . חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר

שחרית לשבת

ונְכַבֹּד. מִיָּמִים שֶׁהָיָה בְּנֵי אֶהְבֵּת הַזֶּה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם. מִיָּמִים שֶׁיִּמְלֵא יְיָ מְשָׁאֵלוֹת
לְבַבְנוּ לְמוֹדָה בְּזִכּוֹת תְּפִלַּת רַבִּים אָמֵן סְלָה :

לוח המולדות וראשי חדשים

תר"פ (הכ"ו)			תרפ"ב (בש"ה)			תרפ"א (בש"ו)		
שבת	א' ת	ב' ש	שבת	א' ת	ב' ש	שבת	א' ת	ב' ש
10	5	32	10	0	33	7	4	22
11	6	16	11	11	17	8	5	6
12	7	1	12	12	1	9	6	50
1	8	14	1	13	45	10	7	34
2	9	28	2	14	29	11	8	18
3	10	12	3	15	13	12	9	2
4	11	56	4	16	57	1	10	46
5	12	40	5	17	41	2	11	30
6	13	24	6	18	26	3	12	14
7	14	8	7	19	10	4	1	58
8	15	52	8	20	54	5	2	42
9	16	36	9	21	38	6	3	26
10	17	20	10	22	32	7	4	10

תרפ"ב (בש"ה)			תרפ"א (בש"ו)			תרפ"ג (זח"א)		
שבת	א' ת	ב' ש	שבת	א' ת	ב' ש	שבת	א' ת	ב' ש
11	12	4	11	13	11	1	11	43
12	1	23	12	14	27	2	12	27
1	2	7	1	15	11	3	1	11
2	3	1	2	16	55	4	2	55
3	4	15	3	17	39	5	3	39
4	5	29	4	18	23	6	4	23
5	6	7	5	19	7	7	5	7
6	7	21	6	20	52	8	6	52
7	8	5	7	21	36	9	7	36
8	9	19	8	22	20	10	8	20
9	10	3	9	23	4	11	9	4
10	11	17	10	24	48	12	10	48

נכון לידע המולד קודם שמברכין החדש :

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבְוֹתֵינוּ וְנֵאֵל
 אֹתָם מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת. הוּא
 יֵאֵל אֹתָנוּ בְּקָרוֹב וַיִּקְבֹּץ נִדְחֵינוּ
 מֵאֶרְבֶּעַ כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְנֵאֵמַר אָמֵן :

ראש הַדָּשׁ (פלוני) בַּיּוֹם (פלוני) תִּפָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמוֹדָה :
 יְחַיֵּנוּ וְיַשְׁחֵנוּ תְּקוּוֹת בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם.
 לְשִׁשּׁוֹן וּלְעִמּוּחָה. לְיִשׁוּעָה וּלְנִחְמָה. וְנֵאֵמַר אָמֵן :

שחרית לשבת

בשנת שמזכרין חמודים (לכד ציננו סססירה) ור"ח והנוכח ופזרים א"ח אלוה :

אב הַרְחַמִּים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים . בְּרַחֲמָיו הַעֲצוּמִים . הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים .
 הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים . קְהֵלוֹת הַקִּדְּשׁ שְׂמֹסְרוּ נִפְשָׁם עַל
 קִדְּשַׁת הַשֵּׁם . הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ . מִן־שָׁרִים
 קָלוּ וּמֵאֲרִיזוֹת גָּבְרוּ . לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוֹרֵם . יוֹכְרֵם אֱלֹהֵינוּ
 לְטוֹבָה . עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם . וַיִּנְקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׂפוּף :
 בְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים . הִרְגִּינוּ גּוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יָקוּם .
 וְנִקְמָה יֵשִׁיב לְצַרְיוֹ וּכְפָר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ : וְעַל יְדֵי עֲבָדְךָ הַנְּבִיאִים פָּתוּב לְאָמֹר
 וְנִקְיִיתִי דָּמָם לֹא נִקְיִיתִי . וַיִּי שׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן : וּבְכַתְּבֵי הַקִּדְּשׁ נֹאמֵר . לְמַה
 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיִּה אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדְךָ הַשְּׂפוּף :
 וְאֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים : וְאֹמֵר יְדִין בְּגוֹיִם
 מְלֵא גִוִּיּוֹת מַחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה : מִנְּחַל בְּנִדְרְךָ יִשְׁתָּה עַל בְּנֵי יָרִים רֹאשׁ :

וְאֹמְרִים אֲשֶׁרֵי . יִהְלֵלוּ וְכוּ ח"ק

תפלת מוסף לשבת ולשבת ראש חודש

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבֹו גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ : אֲדַגֵּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וְכִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַבַּיִת וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

בש"ח זְכַרְנוּ לַחַיִּים מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר חַתּוּיִם לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹדֵם אֲדַגֵּי מַחִיָּה כַּתּוּב אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

בַּחֲנוּף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּהֶסֶד מַחִיָּה כַּתּוּב בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁרָאֵל עַפְרָיִם כִּי כְמוֹדָה בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וְכִי יוֹמֵה לָךְ מְלֶךְ מַמְיֵת
 וּמַחֲיֵה וּמְצַמִּיחַ יִשְׁוֹעָה :

בש"ח כִּי כְמוֹדָה אַב הַרְחַמִּים . זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנֹאמֵן אַתָּה לַחַיּוֹת כַּתּוּב : בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים :

כְּשֶׁשָּׁזַן תּוֹרַת כְּתוּבֵי אֲמוּנָתוֹ זֶה :

בְּעֵרֵי יִצְחָק וּבְמִדְּוֵי שֶׁשׁ בְּסוֹד שֵׁיחַ שְׂרָפִי קִדְּשׁ . הַמְּקַדְּשִׁים שְׂמֵךְ בְּקִדְּשׁ
 בְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : יי קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ : יי כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתָיו שׁוֹאֵלִים זֶה
 לְיוֹה אִיִּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ . לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ : יי בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מְמַקְוֵמוֹ :
 יי מְמַקְוֵמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲוֶן עִם הַמִּיחַדִּים שְׂמוֹ עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם
 תְּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׂמֵעַ אוֹמְרִים : יי שְׂמֵעַ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אַחַד : יי הוּא

אלהינו

מוסף לשבת

אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמי שנית
לעיני כל חי להיות לכם לאלהים: ^{ליום ומועד} ^{אחד אדיר אדירנו} ^{אדיר אדירנו} ^{מה אדיר שמה בכל הארץ: ותיה} ^{למלך על כל הארץ ביום}
ההוא יתיה ^{אחד ושמו אחד:}

ובדברי קדשה פתוב לאמר: ^{חן} ^{כסין מאנכי לדור דור וכו'} דיא ימלך ^{לעלם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:}

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יתללקה פלה: ^{פרוך אתה} ^{האל (כח) המלך) נקדוש: כסין חלף משהלך כלן אתה יצונו *}

תפנת שבת רצית קרבנותיה. צוית פרושיה עם סדורי
נסכיה. מענניה לעולם כבוד ינחלו. מועמיה
חיים זכו. וגם האלהים דבריה גדלה בחרו. אז מסיני
נצטוו עליה. ותצונו ^{אלהינו להקריב בה קרבן מוסף}
שבת פראוי: ^{יהי רצון מלפניה} ^{אלהינו ואלהי אבותינו}
שתעלנו בשמחה לארצנו ותפענו בגבולנו. ושם נעשה
לפניה את קרבנות חובותינו. תמידים כסדרם ומוספם
כהלקתם. ואת מוסף יום השבת הנה נעשה ונקריב
לפניה באהבה כמצות רצונה כמו שכתבת עלינו
בתורתך

מוסף לשבת וראש חודש

אתה יצרת עולמה מקדם כלית מלאכתה ביום השביעי אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממנו מכל הלשונות וקדשתנו כמצותה וקרבנו
מלכנו לעבודתה ושמה הגדול ותקדוש עלינו קראת. ותתן לנו ^{אלהינו}
באהבה שבתות למנוחה וראשי חדשים לבפרה. ולפי שהטאנו לפניה אנחנו
ואבותינו חרבה עירנו ושםם בית מקדשנו תלה יקדנו תשל כבוד מבית
סיני. ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית פחידתה בבית הגדול
ותקדוש שנקרא שמה עליו מפני הוד השלוחה כמקדשה: ^{יהי רצון}
מלפניה ^{אלהינו ואלהי אבותינו} שתעלנו בשמחה לארצנו ותפענו
בגבולנו ושם נעשה לפניה את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספם
כהלקתם: ואת מוספי יום השבת הנה ויום ראש חודש הנה נעשה ונקריב
לפניה באהבה כמצות רצונה כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה

עבדך מפי כבודך באמור: ^{אשכנו} ^{וביום}

בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבַדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר :

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כַבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה הַמֵּימָם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה :

וַיִּשְׁמְחוּ כַּמְלֻכֹתָהּ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנַג עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבָה . וּבְשִׁבְעֵי רְצִיַת בּוֹ וְקַדְשָׁתוֹ חֲמֻדַת יָמִים אוֹתוֹ קְרֹאת זָכָר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחֵתֵנוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שְׁלֵבֵנוּ מִטוֹבָה וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ . וְמִתֵּר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת . וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְשָׁךָ וַיְנַחֲנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְשֵׁי הַשַּׁבָּת : רָצָה וּמֹדִים וְכוּ' . ק"ש

מוסף לשבת וראש חודש

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כַבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה הַמֵּימָם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה : (זֶה קָרְבַן שַׁבָּת וְקָרְבַן הַיּוֹם כְּאָמֹר) :

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עוֹלָה לַיי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כַּבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע הַמֵּימָם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמְדָּבָר שְׁלֵשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיִּין כְּנִסְכּוֹ וְשַׁעִיר לְכִפָּר וּשְׁנֵי חֲמִידִים כֹּהֵל לְכֶתֶם :

וַיִּשְׁמְחוּ כַּמְלֻכֹתָהּ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנַג עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבָה . וּבְשִׁבְעֵי רְצִיַת בּוֹ וְקַדְשָׁתוֹ חֲמֻדַת יָמִים אוֹתוֹ קְרֹאת זָכָר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחֵתֵנוּ וּחְדָּשׁ עָלֵינוּ בַיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמַזְכָּה וּלְבִרְכָה . לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה . לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה . לְפָרְנִסָּה וּלְכִבְלָה . לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם . לְמַחֲוֵלַת חֲמָא וּלְסִלִּיתַת עֵזֶן . (בַּשַּׁבָּת הַעֲבוּר וּלְכַפָּרַת פְּשָׁע) . כִּי בַעֲמֶה יִשְׂרָאֵל בְּחַדְתָּ מִכָּל הָאֲמוֹת וּשַׁבָּת קִדְשָׁךָ לָדֶם הוֹדַעְתָּ וְחָפִי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לָדֶם קִבַּעְתָּ : בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְשֵׁי הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים : רָצָה וּמֹדִים וְכוּ' . ק"ש

מוסף לשבת ולשבת ראש חודש

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזיקה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר
שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלחי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו
ויצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול
נתקדוש על שהחיייתנו וקממתנו בן תחינו
ותקומנו ותאסוף גלותינו למזרות קדשך
לשמור תורה ולעשות מצוות ולעבדך ברכב
שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל
ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מן ישענו
אתה הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הנקודות
לך ועל נפיה ששכל יום עמנו ועל
עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב פי לא
כלו רחמיה ומתנתם פי
לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

בשבת חניכה אומרים כאן על הנסים *

ועל פלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד:

בש"ה וכתוב לחיים טובים פ"ד בני בריה:

וכל החיים יודוך פלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו
ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך וזה נאה להודות:

לש"ן ברכת כהנים

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך. ברכנו אבינו פלנו פאחד באור פניך פי באור פניך נתת

לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים ותיים
ושלום. ומוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומה: בספר ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

בש"ה בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניה אנחנו וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדרב מרמה. ולמקללי נפשי תדום ונפשי
פעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי. וכל

החושבים עלי רעה מהרה חפר עצתם ונקלקל מחשבתם: עשה למען שמך.
עשה למען ימיגה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך: למען יתלצון

ידיך השועה ימנה וענגי יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לפי רפנה יי צורי וטאלי
עשה שלום במרומוי הוא ועשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון כולפנה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ומן חלקנו
בתורתך: ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליי מנסת

הקדוה וירושלים פימי עולם וכשנים קדמוניות: הש"ן חזר התפלה. קיש תתקבל

מוסף לשבת

קנה אל יי חזק ונאמץ לבך וקנה אל יי : אין קדוש בני כי אין בלתיך
ואין צור כאלהינו : כי מי אלהים מפלעדי יי ומי צור וולתי אלהינו :

אין באלהינו. אין כאדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו.
מי באלהינו . מי כאדונינו . מי כמלכנו . מי
כמושיענו : נודה לאלהינו . נודה לאדונינו . נודה
למלכנו . נודה למושיענו : ברוך אלהינו . ברוך אדונינו .
ברוך מלכנו . ברוך מושיענו : אתה הוא אלהינו . אתה
הוא אדונינו . אתה הוא מלכנו . אתה הוא מושיענו .
אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים :

בפזוים הקטרת הצרי והצפרן החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים
מנה . מור וקציעה שבבלת גרה וברכום משקל ששה עשר ששה
עשר מנה . הקושט שנים עשר . וקדופה שלשה . וקנמון תשעה . בורית
ברשינה תשעה קבין . יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא . ואם אין לו
יין קפריסין . מביא חמר חורין עתיק . מלח סדומית רבע הקב . מעלה עשן
כל שהוא : רבי נתן אומר אף בפת תירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש
פסלה ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה : רבן שמעון בן גמליאל
אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקמף . בורית ברשינה יששפין בה
את הצפרן כדי שתהא נאה . יין קפריסין יששורין בו את הצפרן כדי שתהא
עזה והלא מי רגלים יפין לה . ארא שאין מכניסין מרגלים בעזרה מפני הכבוד :
השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש : ביום הראשון היו אומרים לוי הארץ
ומלאה תכל ויושבי בה : בשני היו אומרים גדול יי וקהלל מאד בעיר אלהינו
הר קדשו : בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט : ברביעי
היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות הופיע : בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים
ענו תריעו לאלהי יעקב : בששי היו אומרים יי מקד נאות לבש לבש יי עזו התאזר
אף תבון תכל כל תמוס : בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר
לעתיד לבא ליום שפלו שבת וקניחה לתני העולמים :

תנא רבי אליהו כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם תבא שנאמר ולימות עולם לו . אל תפח
הליכות אלא הלכות :

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי תמנים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל
בניך למודי יי ורב שלום בניך . ואל תבירי בניך אלא בניך : שדום רב לארבי
תורתך ואין למו מכשול : יהי שלום בביתך שלמה בארמונותיך : למען אהי ורעי
אדברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : יי עז לעמו ויגן יי
לדבר את עמו בשלום : ארש דרבין . עלינו . קיי . מזמור שיר ליום השבת :

שיר הכבוד

ח' מחלפות ראשו כבימי כהרות
 קוצותיו פלפלים שחרות :
 פ' נזה הצדק צבי תפארתו . יעלה נא
 על ראש שמחתו :
 ח' סגלתו תהי בידו עמרת . וצניף מלוכה
 צבי תפארת :
 פ' עמוסים נשואם עמרת עגדם . מאיש
 יקרו בעיניו כפדם :
 ח' פארו עלי ופארי עליו . וקרוב אליו
 בקראי אליו :
 פ' צה ואדום ללבושו אדום . פורה
 בדרךכו כבואו כואדום :
 ח' קשר תפלין נראה לעניו . תמונת יו
 לנגד עיניו :
 פ' רוצה בעמו ענוים יפאר . יולעב
 תהלות בם להתפאר :
 ח' ראש דברך אמת קורא מראש . הוד
 ודוד עם הורשה דרוש :
 פ' שית המון שירי נא עקף . ורפתיו
 תקרב אליך :
 ח' תהלתו תהי לראשה עמרת . ותפלתו
 תבון קמרת :
 פ' תיבך שירת רש בעיניך . בשיר ישיר
 על קרבניך :
 ח' ברכתו תעלה לראש משפיר . מחולל
 ומוליד צדיק כפיר :
 פ' ובברכתי תגעע לי ראש . ואותה
 קח קף כבשמים ראש :
 ח' יערב נא שיתו עליך . פי נפשי
 תערוג אליך :

ח' אנעים זמרות ושירים אארוג . פי
 אליך נפשי תערוג :
 ח' נפשי המדה בצל יקה . לדעת כל
 רז כורה :
 ח' מדי דברי כבודך . חומה לבי הודיה :
 פ' על פן אנבר קף נכבדות . ושמה
 אכבר בשירי ידידות :
 ח' אכפרה כבודה ולא ראיתך . אנפה
 אכנה ולא ידעתיך :
 פ' ביד נביאך כסוד עבדיך . דמית הבר
 כבוד הודך :
 ח' גדלתך וגבורתך . פנו לתקף פעלתך :
 פ' דמו אותך ולא כפי ישף . וישונה
 לפי מעשיך :
 ח' המשלוף ברוב חזיונות . הנה אחר
 בכל דמיונות :
 פ' ויחזו קף זקנה ובחרות . וישער ראשה
 בשכיבה ושחרות :
 ח' זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב .
 כאיש מלחמות ידיו לו רב :
 פ' חבש כובע ישועה בראשו . הושיעה
 דו ימינו וזרוע קדשו :
 ח' טללי אורות ראשו נמלא . קוצותיו
 רקיסי לילה :
 פ' יתפאר פי פי חגיג פי . והוא יהיה לי
 לעמרת צבי :
 ח' בנתם מהור פז דמות ראשו . וחסק על
 מצח כבוד שם קדשו :
 פ' דחן ולכבוד צבי תפארה . אמתו לו
 עמרה עמרה :

לה יי הגדה והגבורה ותתפארת ותנצח ותהוד פי כל בשמים ובארץ קף יי
 הממלכה והמתנשא לכל לראש : מי ימלא גבורות יי ישמע כל תהלתו :

פ' . ארון של

זמרות ליום השבת

ברוך אדני יום יום . יעמס לנו נשע ופדום . ובשמו נגיל כל היום . ובישועתו
 נרים ראש עליון . פי הוא מעוז לכל ומסכה לאכיון : שבמי יח' לזרעאל
 צדקת בצדקתם לו צד . בסמלות ובגבורות . בלבנת הספיר הרים עז ידידות . ונקלח
 להעלותם מעומק בור נדות . פי עם יי הספד ותרבה עמו פדות : מה יקד הסדו בצל
 למנומו . בגלות קבלה שלח למעגמו . להוריד פריחים נקפה בינומו . ויחנם לכתמים
 יקפי שובימו . פי דא ימש יי את עמו . בעבור תהול עמו : עליהם שית כסאו להצל

זמירות ליום השבת

ויריבו. להעביר משם מעני מורדיו. מעבור בשלח פדה את עבדיו. קח לעמו
 ירים תהלה לכל חסידיו. כי אם הונה ורחם ברחמי וקרוב חסדיו: וצפיר העזים
 הנדיל עצומיו. וגם חזות ארבע עלו למרומיו. ובלבם דמו להשחית את רחמי. על
 ידי כחיו מנר מתקוממיו. חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמי: נספרתי לאדום
 ביד רעי מדני. שפבר יום ניום ממלאים פרסם מעדני. עזרתו עמי לסמוך את אדני.
 ולא נמשתני כל ימי עדני. כי לא יונה לעולם אדני: בבואו מאדום חסוץ בנדים.
 נכה לו בכצרה וטבח לו בבונדים. ויו נצחם מלבושיו להאדים. ככתו הנדול ויצור
 רוח נגידים. הנה ברוחו הנקשה ביום קדים: ראותו פי כן אדומי העוצר. יחשוב לו
 בכצרה תקלוט בקצר. ומלאך פאדם בתוכה יצור. ומזיד פשוט במקלט ועצר.
 אהבו את יי כל חסידיו אמנים נוצר: יצנה צור הסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רחזות
 עדיו להקבין. ובהר סרום הרים אותנו להרפץ. ואתנו ישוב נדחים קובץ. ושיב לא
 נאמר כי אם ושב וקבץ: ברוך הוא אלהינו אשר טוב נמלטו. ברחמי וקרוב חסדיו
 הנדיל לנו. אלה וקאלה יוסף עמנו. להנדיל שמו הנדול הנבזר והנורא שנקרא עלינו:
 ברוך הוא אלהינו שפראנו לכבודו. להללו ולשבחו ולספר הודו. ספל אום נבר עלינו
 הסדו. לכן בקל לב וקבל נפש וקבל מאודו. נמליכו ונחדו: שהשלוש שלו
 ישים עלינו ברכה ושלוש. משמאל ומימין על ישראל שלום. הנחמן הוא יברך את
 עמו בשלוש. ויופו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום.
 יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

ברוך אל עלינו אשר נתן מנוחה. לנפשנו פדיוס. משאת ונאנחה. והוא ידורש לציון.
 עיר הנדחה. עד אנה תנינו. נפש נאנחה: השומר שבת הכן עם הסבת.
 לאל ירצו כמנוחה על מחבת: רוכב בערבבות. קלף עולמים. את עמו לשבות. און
 בנעימים. בכאכלי ערבבות. במיני מטעמים. במלבושי כבוד ובה משפחה: השומר ואשרי
 כל חוכה. לתשלומי כפל. מאת כל סוכה. שוכן בערפל. נחיה לו יופה. בהר ובשפל.
 נחלה ומנוחה. בשמש לו ורחה: השומר כל שומר שבת פדת סחלו. הן הכשר חבת.
 קדש נחלו. ואם יצא חובת היום אשרי לו. אל אל אדון מחוללו. מנוחה היא שלוהה:
 השומר חמדת היםים. קראו אלי צור. ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור. קתר הלומים. על
 ראשם יצור. צור העולמים. רחוז כם נחה: השומר נכור את יום השבת לקדשו. קרנו
 כי נבחה נגר על ראשו. על כן יתן האדם לנפשו. ענג וגם שמחה: בהם למשחה:
 השומר קדש היא לכם שבת המלכה. אל תוך פתיכם. להקיים ברכה. בקר מושבותיכם.

לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם. עבד וגם שפחה: השומר
 יום זה מקבד מפר ימים. פי בו שבת צור עולמים: ששית ימים תעשה מלאכתך. ויום
 השביעי לאלוהיך. שבת לא תעשה בו מלאכה. פי כל עשה ששית ימים: יום זה
 ראשון הוא למקראי קדש. יום שבתון יום שבת קדש. על כן כל איש בנינו יקדש.
 על שתי להם יבצעו תמימים: יום זה אכול משמנים שתה ממתקים. פי אל יתן לכל
 בו דבקים. בנר ללבוש להם חקים. בשור ודנים וכל מטעמים: יום זה לא תחמר
 יל בו ואבדת ושבעת. וברכת את יי אלוהיך אשר אהבת. פי בברכה מכל
 העמים: יום זה השמים מספרים כבודו. וגם הארץ כולאה הסדו. ראו פי כל אלה
 עשתה ידו. פי הוא הצור פעלו תמים: יום זה

מנחה לשבת

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָה עוֹד יִתְלַלְקוּ סֵלָה: אֲשֶׁרֵי הַעַם שִׁכְבָה לֹא אֲשֶׁרֵי הַעַם
 שְׁנֵי אֶלְהִיו: תְּהִלָּה לְדוֹר אַרְוֹמָמָה אֶלְהִי הַמִּלְכָּה וְאֶבְרָכָה שְׁמָה
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אֶבְרָכָה וְאֶתְלַלְלָה שְׁמָה לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יי וְמִהֲלֵל
 מְאֹד וְלִגְדֻלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיהָ וְגִבּוֹרֹתֶיהָ וְגִדּוֹל: הַדָּר
 כְּבוֹד הַדָּר וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיהָ אֲשִׁיהָ: וְעוֹזוֹ נִרְאִיתִיהָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתָהּ אֲסַפְרָנָה:
 זָכַר רַב מוֹבָה יִבְיְעוּ וְצִדְקָתָהּ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יי אֲדָה אֶפְסִים וְגִדְלָ חֶסֶד: מוֹב
 יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶה יי כָּל מַעֲשֵׂיהָ וְחֲסִידֶיהָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד
 מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתָהּ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשִׁלָּתָהּ בְּכָל דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יי לְכָל
 הַנְּפֻלִים וְזוֹקֶה לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאִתָּה נוֹחַן לְהֵם אֵת אֲכֻלָּם
 בַּעֲהוּ: פוֹתַח אֵת יְדָהּ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יי בְּכָל דְרָכָיו וְחֲסִיד בְּכָל
 מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל קָרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן וְרִצּוֹ יַעֲשֶׂה וְאֵת
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשְׁעֵם: שׁוֹמֵר יי אֵת כָּל אֲהֲבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהִלָּת יי יִדְבֵר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בְּשֵׁר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַיִּנְהָגוּ נִבְרָה יְהוָה
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם תְּלִלוּיָהּ:

וּבֹא לְרִצּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי כִשְׁעַ בַּיַּעֲקֹב בְּשֵׁם יי וְאֵנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי רוּחִי
 אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיהָ לֹא יִמְשׁוּ מִפִּיהָ וּמִפִּי זְרַעָה וּמִפִּי
 זָרַע זְרַעָה אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: וְאִתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא
 זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי
 דִּין מִן דִּין וְאִמְרִין קָדִישׁ בְּשֵׁמי מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קָדִישׁ עַל אֶרְעָא
 עוֹבֵד גִּבּוֹרֹתָהּ קָדִישׁ לְעֵלְם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמַיָּא: יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל אֶרְעָא
 זִיו יִקְרָה: וְתִשְׁאַנְי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אֲדָרְבֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:
 וְנִמְלַחְתֵּי רוּחָא וְשִׁמַּעַת בְּרִיתֵי קָדִישׁ וְעַ סִּגְיָא דְמַשְׁבַּחֵי וְאִמְרִין בְּרִיהּ יִקְרָא בִּי
 מֵאַחַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְם וּלְעֵלְמֵי
 עֲלְמַיָּא: יי אֶלְהִי אֶבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמָרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיָצֵד
 מִחֲשָׁבוֹת לְכַב עֲמָה וְהִכּוֹן לְרַבָּם אֲלֵיהֶּ: וְהוּא רַחוּם יִבְסַר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל הַמֵּתוֹ: כִּי אִתָּה אֲדָנִי מוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרִיאָהּ:
 צִדְקָתָהּ צִדֵּק לְעוֹלָם וְתוֹרָתָהּ אֵמֶת: תִּתֵּן אֵמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
 גִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ מִיּוֹמֵי קְדָם: בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה:
 יי צְבָאוֹת עֲפָנוּ מִשְׁנֵיב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּמִסַּח כֶּף: יי
 הוֹשִׁיעָה הַמִּלְכָּה יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שִׁפְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ
 מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֵמֶת וְחַי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ
 וְיִשֵּׁם בְּלָבָנוּ אֲהֲבָתוֹ וְיִרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם לְמַעַן לֹא נִינַע
 לְרִיק וְלֹא נִלְד לְכַהֲלָהּ: יְהִי רִצּוֹן מִלְפָּנֶיהָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁנְשִׁמּוֹר
 חֲקוּקָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגוֹפָה וְנַחֲתָהּ וְנִרְאָהּ וְנִיבְרַשׁ מוֹבָה וְבִרְכָה לְשַׁנֵּי יְמוֹת הַמִּשְׁשִׁים
 וְלַחַי הַעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִפְרָדָה כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶהָ: בְּרוּךְ הַגְּבֵר
 אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי וְהִיהָ יי מִבְּטַחוֹ: בְּטַחוֹ בִּי עֲבִי עַד כִּי בִּיהָ יי צוֹר עוֹלָמִים: וַיִּבְטַח

מנחה לשבת

קֹה יִדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דִּישׁוּקֵי יְיָ יִי חַפְצִי לְמַעַן צִדְקוֹ וְגִדְלֵי תוֹרָה וְנִאֲדִירָה
הַשִּׁיץ אוֹמֵר חֲצִי קְדוּשׁ וְאַחַד אוֹמְרִים הוּא :

**וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ יְיָ עֵת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב
חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :**

וקורן שלשה נבדרי בפרשה ראשונה ששבוע הבא ואפי' שחל יום טוב בשבת קורן בפרשה הבאה וא"א קדיש
אחר קה"ת . ומכניסין הס"ת להיכל . הש"ץ אוֹמֵר ח'ק קִדְשׁ שְׁמִיעַ וּמִתְפַּלֵּן בְּלִחַשׁ :

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא חֲבוּ גִדְלֵי לֵאלֹהֵינוּ :
אֲדֹנָי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֶסֶדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :**

בש"ח זְכַרְנוּ לְחַיִּים . מְלֶכֶּךָ חַפְצֵי בְּחַיִּים . וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים . לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :
מְלֶכֶךָ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמִנּוּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִנּוּן אֲבֹתֶיךָ :
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחַוְשֵׁי עַל
בְּחִירָה מְשִׁיב הַרוּחַ וּמֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

**מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
הַזּוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנַתּוֹ לְיִשְׂרָאֵל עֵפֶר . מִי
כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה לָךְ מְלֶכֶךָ מִמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה :
בש"ח מִי כְּמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים . זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :**

וְנִאֲמֹן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמֵּתִים :

בְּחֹרֵת הַשִּׁיץ אוֹמְרִים כֹּאן קְדוּשָׁה :

**אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סְלָה : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : (בש"ח הַמְּלֶכֶךָ בְּקְדוּשׁ) :**

**אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד . וּמִי
בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ .**

קְדוּשָׁה לְשִׁיץ בְּחֹרֵת הַתְּפִלָּה

יְנַקְדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמֶקְדִישִׁים אוֹתוֹ בְּשְׁמֵי מְרוֹם בְּכַתּוּב עַל יַד
נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מִלְּרֵא
כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ : הַיּוֹן לְעַמְּתֶם בְּרוּךְ יֹאמְרֶה יְיָ בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ : וּבְדַבְּרֵי
קְדוּשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר : יְיָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הִלְלוּהָ :
לְדוֹר וָדוֹר וְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֶגַח נִצְרוֹת קְדוּשָׁתְךָ נְקִדֵּשׁ וְשִׁבְחָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי
לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מְלֶכֶךָ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : (בש"ח הַמְּלֶכֶךָ בְּקְדוּשׁ) :

תפארת גדלה. ועמרת ישועה.
 יום מנוחה וקדשה לעמך נתת.
 אברהם יגל. יצחק ירנן. יעקב
 ובניו ינחו בו: מנוחת אהבה
 ונדבה. מנוחת אמת ואמונה.
 מנוחת שלום ושלחה והשקט
 ובטח. מנוחה שלמה שאתה
 רוצה בה. יפירו בניך וידעו
 כי מאתך היא מנוחתם ועל
 מנוחתם יקדישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו.
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך. שבענו מפניך ושמחנו בישועתך.
 וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו
 באהבה וברצון שבת קדשה. וינחו בם ישראל
 מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש השבת:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה
 לדבור פיתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון
 ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד אומרים זה:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויניע ויברא את נרצה וישמע ויפקד ויזכר ויזכורנו

מנחה לשבת

וּפְקַדְנֵנוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַם
עִיר קְדֻשָׁה וְזָכְרוּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְמוֹבָה לְחַן וְלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לֹאֵשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה: לַחֲדָשׁ הַזֶּה: חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה:
לַחֲדָשׁ סִמְנַת חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה: וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה. וּפְקַדְנֵנוּ בּוֹ לְכַרְכָּה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וְדַבְּרֵנוּ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וְנַחֲנוּ. וְנַחֲנוּ עֲלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר
שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מִדְרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשֵׁר יוֹצֵרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ גְּדוֹל
וְתַקְדוּשׁ עַל שְׁתִּייתֵנוּ וְקִמְצָנוּ בֶן תַּחֲנוּ
וְתַקְמָנוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְמִצְוֹת קְדֻשָׁה
לְשִׁמּוֹר תְּהִיךָ וְעֲשׂוֹת רִצּוֹנֵךְ וְלַעֲבָדְךָ כְּלָבֵב
שָׁלֵם עַל שְׂאֵתֵנוּ מִדְרִים לָךְ. בְּרוּךְ אֵל
הַהוֹדָאוֹת:

מִדְרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיִּי: מִגֵּן יְשׁוּעָה
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גְּדוּלָה לָךְ
וְנִסְיָן הַתְּהַלְתָּה עַל תַּיִנוּ הַמְּסוּרִים
בִּידֶךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת
לָךְ וְעַל נַפְשֵׁי שְׂבָכָל יוֹם עַמְּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבּוֹתֶיךָ שְׂבָכָל
עַתָּה. עָרֵב וּבָקֵר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי
לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִינֵנוּ לָךְ:

בשבת תוכה אסורים כאן על הנשים:

עַל תַּנְסִים וְעַל תַּפְרָקוֹן וְעַל תְּבוֹרוֹת וְעַל תַּתְּשׁוּעוֹת וְעַל תַּמְלִיחוֹת
שְׂעִשִׁית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בְּיָמֵי מַתְתָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כְּהֵן גְּדוֹל הַשְּׂמֵנָא וּבְנֵינוּ כְּשִׁעְמָדָה מַלְכוּת בֶּן הַרְשָׁעָה
עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחֵם הוֹרְתָה וְלְהַעֲבִירֵם מִחֲקֵי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים עַמְּדוֹת לָהֶם בְּעַת צָרָתָם. רַבֵּם אֶת רִיבָם הִנֵּם אֶת דִּינָם נִקְמַת
אֶת נִקְמָתָם מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד תְּלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים וְטַמָּאִים בְּיַד מְהוּרִים
וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ
בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּחַיִּים הַזֶּה וְאַחַר כֵּן
בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטַהְרוּ אֶת מִקְדְּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת
בְּחִצְרוֹת קְדֻשָׁה וְקִבְעוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי הַנֶּפֶשׁ אִדּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַגִּיד לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:
וְעַל פְּלִטָּה וְתַפְרָךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׂמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת וכרוב לחיים טובים כל בני בריה:

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וְיִהְלֵנוּ אֶת שְׂמֶךָ בְּאַמַּת הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ
וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלָךְ נָאִה לְהוֹדוֹת:
שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
עַתָּה וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוּמָה: בְּסֵפֶר בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיגְסָה מוֹבָה נִזְכָּר וְנִפְתַּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ

מנהג לשבת

עָפָה בַּיּוֹם יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וּלְעָלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַיְשׁוּלוֹם :
אֲרָהִי . נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה . וּלְמַקְלָלִי בְּפִשֵׁי תְרוּם וּבְפִשֵׁי
בְּעָפָר לִכְל תְּהִיָּה . פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי . וְכֹל
תְּרוּשָׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלֵּל מִחֲשָׁבָתָם : עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׁקָה .
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנָה . עֲשֵׂה לְמַעַן יִדְרֹשׁתָּהּ . עֲשֵׂה לְמַעַן תִּוְרָתְךָ : לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדִידֶיךָ הַיּוֹשִׁיעַה יְמִינָה וְעַנְגֵי יְהוָה לְרַצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּידוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוָמוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמֵּן :
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ : וְשֵׁם גְּבוּרָתְךָ בְּרוּחָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁמִים קְדֻמּוֹנוֹת : וְעֲרָבָה לִי מִבֵּית
יְהוָה וּירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁמִים קְדֻמּוֹנוֹת : הַשֵּׁם חַיִּד הַתְּפִלָּה

בימים שאין אוסרים תהנון בחול אלא צדקתך בשבת ולא בבית חתנים ולא בבית האבל ר"ל :

צִדְקָתְךָ צִדְקָ לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת : וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים
עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹתְךָ :
צִדְקָתְךָ בְּתִרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה
תוֹשִׁיעַ יְיָ : ק"ש . עלינו . ק"

נִשְׁכַּח נִחְלָשׁת מִחֲלוּלָת לומד ברכו נפשי וְאוֹמְרִים עַד שֶׁכֵּן גְּדוּלוֹ וְנִשְׁכַּח שֶׁל אֵלֶּךָ כֹּסֶת מִחֲלוּלָת לומד ברכו אֲבוֹתַי
בְּרַכְוִי נַפְשִׁי אֶתְּי יְיָ אֱלֹהֵי גְּדֻלַּת מְאֹד הוֹדוּ וְהִדְר לְבִשְׁתָּהּ : עֲשֵׂה אֹרֶךְ כַּשְׁלֹמֹה
נוֹמָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה : תִּמְקַרָּה בְּפִימִים עֲלִיוֹתַי הַשָּׁם עָבִים רְכוּבוֹ
הַמְתַּלְקָה עַל בְּנֵפֵי רוּחַ : עֲשֵׂה מִלְּאֲבוֹי רוּחוֹת מְשֻׁרְתַי אֵשׁ לְהַטֵּ : יָסַד אֲרָץ עַל
מְכוּנֶיהָ כֹּל תְּמוֹט עוֹלָם וְעַד : תְּהוּם כֹּלְבוּשׁ בְּסִיתוֹ עַל תְּרִים יַעֲמֵדוּ מָיִם : מִן
בְּעֲרָתְךָ יְנוֹסוּן מִן קוֹל רַעְמָה יִחַפּוּן : וְעַל תְּרִים יִרְדוּ בְּקַעֲוֹת אֵל מְקוֹם זֶה יִסְדֵּת
לְהֵם גְּבוּל שְׁמַת כֹּל יַעֲבֵרוּן כֹּל יִשְׁבוּן לְבַסּוֹת הָאָרֶץ : הַמְשַׁלַּח מַעֲנִיִּים בְּנִחְלָים
בֵּין תְּרִים יִתְכַּוֵּן : יִשְׁקוּ כֹל חִיתוֹ שִׁרְיִ יִשְׁפְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם : עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִשְׁבּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל : מִשְׁקָה תְּרִים מַעֲלִיּוֹתַי מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע
הָאָרֶץ : מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהמָה וְעֵשֶׂב לְעַבְדַּת הָאָדָם לְהוֹצִיא לְחֵם מִן הָאָרֶץ : וְיִגִּין
יִשְׁמַח לִבִּי אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִיִּשְׁמֵן וּלְחֵם לְרַבב אֲנוּשׁ יִסְעַד : יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְיָ
אֲרוֹז לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע : אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה : תְּרִים
הַגְּבוּהִים לְרַעֲלִים סְלַעִים מְחַסֵּה לְשִׁפְנִים : עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יַדַּע מְכוּאוֹ :
תִּשְׁתַּח הַשֶּׁה וְיִהִי לְיִלָּה בּוֹ תִרְמַשׁ כֹּל חִיתוֹ יַעֲרֵ : תִּפְרִירִים שְׂאֵגִים לְפָרָף וּלְבִקֵּשׁ
מֵאֵל אֲכָלָם : תִּנְרַח הַשָּׁמֶשׁ יִאֲסֹפּוּן וְאֵל מַעוֹנָתָם יִרְבּוּן : יִצֵּא אָדָם לְפַעֲלוֹ
וּלְעַבְדַּתוֹ עַדִּי עָרַב : מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ כָּלֵם בְּהַכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנָה : זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֲב יָדִים שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מִסְפָּר חֵיוֹת קַמְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת :
שֵׁם אֲנִיּוֹת יִתְלַכּוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרַת לְשִׁחַק בּוֹ : כָּלֵם אֱלִיָּהוּ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם
בְּעַתּוֹ : תִּתֵּן לְהֵם יִלְקָטוּן תִּפְפַּחַת יְדָה יִשְׁבְּעוּן טוֹב : תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִתְחַלּוּן הַתְּפִלָּה

מנחה לשבת

רוחם ינועו ואל עפרם ישובו: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: המפיט לארץ ותרעד יגע בדרים ויעשנו: אשירה ליי בחיי אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביי: יתמו חסאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יי הללויה:

שיר המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויענני: יי הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: מה ימן לך ומה יסוף לך לשון רמיה: חצי גבור שנגנים עם גחלי ותמים: אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר: רפת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: אני שלום וכי אדברך המה למלחמה:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאן יבא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל ימן למוט רגלך אל ינום שמרך: הנה לא ינום ולא יישן שמר ישראל: יי שמרך יי צלך על יד יטיגך: יוסם השמש לא יכבה וירח בלילה: יי ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד שמתתי באמרים לי בית יי גלך: עמדות היו הגלגנו בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבת יי עדות לישראל להודות לשם יי: כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך:

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים: הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד נברתה פן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: רפת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים חבוז לגאי יונים:

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי היים בלענו בתרות אפם בנו: אזי הפים שטפנו גחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו הפים הזידונים: ברוד יי שלא נתננו מרף לשניהם: נפשנו כצפור נטלטה מפה ויקשים הפח נשבר ונאחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה שקום וארץ:

שיר המעלות הבוטחים ביי בחר ציון לא ימוט לעולם ישב: ירושלים הרים סביב לה ויי סביב לעמו מעתה ועד עולם: כי לא ינוה שבת הרשע על גורל הצדיקים לבצען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: המיכה יי למזכים ולישרים בלבבותם: והמטים עקרקלותם יוליכם יי את פעלי האון שלום על ישראל:

שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו בחולמים: אזי ימלא שחוק פינו וילשוננו רנה אז יאמרו בנוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמהים: שובה יי את שבינתנו באפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הזרע ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלפתיו:

שיר המעלות לשלמה אם יי לא יבנה בית שוא עמלו בונוי בו אם יי לא ישמר עיר שוא שקד שומר: שוא לכם משקימי קום מאתרי שבת אכלי לחם העצבים פן ימן לידוד שוא: הנה נחלת יי בנים שבר פרי תבטון: בחצים ביד גבור פן בני העורים: אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו סהם לא יבשו פי ידברו את אויבים בשער:

שיר המעלות אשרי כל ירא יי החולך בדרךיו: יגיע פפוק פי תאכל אשריך ומזב

מנחה לשבת

לך : אשתך בגן פריה בירפתי ביתך בגן בשתלי זיתים סביב לשלחך : תנה כי
כן יברך גבר ירא יי : יברכה יי מציון וראת כטוב ירושלים כל ימי חייך : וראת בגים
לכניך שלום על ישראל :

שיר המעלות רפת צדוני מעוררי יאמר נא ישראל : רפת צדוני מעוררי גם לא יכלו
לי : על גבי חרשו חרשים האריכו למעניותם : יי צדיק קצין עבות רשעים : יבשו
ויסגו אחר כל שנאי ציון : יהיו פחציר נגות שקדמת שלף יבש : שלא מלא בפו קוצר
וחצנו מעמר : ולא אמרו העברים ברפת יי אליכם ברכנו אתכם בשם יי :

שיר המעלות המעמקים קראתיה יי : אדני שמעה בקולי תהינינה אזניך קשבות לקול
תחנוני : אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא : קנתי
יי קנתי נפשי ולדברו הוהלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר : יחל ישראל
אל יי כי עם יי תחמד והרפה עמו פדות : ותוא יפקה את ישראל טבל עונותיו :

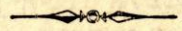
שיר המעלות לדוד יי לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא תלכתי בגדולות ובגפלאות מפני :
אם לא שויתי ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי נפשי : יחל ישראל אל
יי מעתה ועד עולם :

שיר המעלות זכור יי לדוד את כל עונותי : אשר נשבע ליי נדר לאביר יעקב : אם אבא
באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי : אם אמן שנת לעיני לעפעפי תבונה : עד
אמצא מקום ליי משכנות לאביר יעקב : הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער :
בבואה למשכנותיו נשתחנה להדם רגליו : קומה יי למנותתך אמה וארון עזך : כהניך

ירקשו צדק וחסידך ירגנו : בעבור דוד עבדך אל תשוב פני משיחך : נשבע יי לדוד אמת
לא ישוב ממנה ספרי בטנה אשית לכפא קך : אם ישמרו בגיך בריתי ועדתי זו אלפרם גם
בניהם עדי עד ישובו לכפא קך : כי כתר יי בציון אנה למושב לו : זאת מעודתי עדי עד פה
אשוב כי אותיה : צידה ברה אברך אבינינה אשבעי להם : וכחנינה אלביש לשע וחסידיה רגן
ירגנו : שם אצמינה קרן לדוד עקבתי גר למשיחי : אויביו אלביש בשת ועליו יציץ גזרו :

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד : בשמן המזב על
הראש יד על תזון זקן אהרן שירד על פי מדותיו : בטל תרמון שירד על הררי
ציון כי שם צוה יי את הברכה חיים עד העולם :

שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי העמדים בבית יי בלילות : שאו ודכם קדש
וברכו את יי : יברכה יי מציון עשה שמים וארץ : עלינו . קי

פרקי פירוש ראשון אבות

כסכ כל אחר פסח מתחילין לומר פרקי אבות עד כ"ה :

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא . שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ נצח מפעי מעשה ידי להתפאר :

מישה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים
ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה . הם אמרו שלשה דברים
היו מתונים בדיון והעמידו תלמידים הרבה ועשו סוג לתורה : שמעון הצדיק

היה משגיבי כנגמת הגדולה. הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים: אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק הוא היה אומר אל תהיו בעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הוו בעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי מורא שמים עליכם: יוסי בן יועזר איש צדקה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש צדקה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים ויהי מתאבק בעפר רגליהם והגוי שותה בצמא את דבריך: יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לתורה ויהיו עניים בגי ביתך ואל תרבה שיתקה עם האשה באשתו אמרו קל וחומר באשת חברו. מפאן אמרו החכמים כל המרבה שיתקה עם האשה גורם רעה לעצמו ובוטל מדברי תורה יסופו יורש גיהנם: יהושע בן פרחיה ונפאי הארבל קבלו מהם. יהושע בן פרחיה אומר עשה לה רב וקנה לה חבר והגוי דן את כל האדם לכף זכות: נפאי הארבל קבל אומר תרחק משבן רע ואל תתחבר רשע ואל תתנאש מן הפורענות: יהודה בן טבאי ושמעון בן שמח קבלו מהם. יהודה בן טבאי אומר אל תעש עצמה בעורכי הדין וכשיהיו בעלי הדין עומדים לפניה יהיו בעיניה פרשעים וכשנכנסים סלפניה יהיו בעיניה כופאין קשקבלו עליהם את הדין: שמעון בן שמח אומר הגוי מרבה לחקור את העדים והגוי והיר בדבריה שפא מתוכם ילמדו לשקר: שמעיה ואבמליון קבלו מהם. שמעיה אומר אהב את המלאכה ושנא את הרבנות ואל תתנדע דרשות: אבמליון אומר החכמים הודרו בדבריכם שפא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הפאים אהריכם וימותו ונמצא שם שמים מתחיל: הלל ושפאי קבלו מהם. הלל אומר הגוי מתלמדיו של אהרן אהב שלום ורודף שלום אהב את הפריות ומקרבן לתורה: הוא היה אומר נגיד שפא אבד שמה ודלא מוסיף יסר ודלא ירף קטלא חיב ודאשתמש בתגא חלף: הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עבש אימתי: שפאי אומר עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והגוי מקבל את כל האדם בסכר פנים יפות: רבן גמליאל היה אומר עשה לה רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אמדות: שמעון בנו אומר כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוי טוב משתיקה. ולא המדרש עקר אלא המעשה. זכר המרבה דברים מכיא חסא: רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם קיים על האמת ועל הדין ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בישעריכם:

רבי הנניא בן עקיבא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר וי הפך למען צדקו וגדיל תורה ויאדיר:

רבי

(* פ' שררה הטובות מרשות עצמה נגד החוק.)

רבי אומר איזו היא תורה שצבור לו האדם כל שהיא תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם. ונתנו זהיר במצוה קלה כבתמורה שאין אדם יודע ממן שבתן של מצות. והיו מחשב הפסד מצוה פגגד שכרה ושטר עברה פגגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אמה בא לידי עברה. דע מה למעלה ממה עין רואה ואון שוכעת וכל מעשיה בפסד גבתבים. רבן גמליאל בנו של רבי יהודה תנשיא אומר יפה תלמוד הורה עם תורה ארץ שיגיעת שניהם משפחת עון וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שכים שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עוקרת לעד ואתם בעלה אני עליכם שטר תורה באדו עשייתם: הווי זהירין ברשותי שאין מקרבין לו לאדם אלא לצדק עצמן נראין באותבין בשעת הנאתו ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו: הוא היה אומר עשה רצונו פרצונה כדי שיעשה רצונה פרצונו כטל רצונה מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה: הלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין בעצקה עד יום מותה ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומי ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואל תאמר לבשאפנה אישנה טמא לא תפנה: הוא היה אומר אין פור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד ולא תביישן למד ולא תקפדן מלמד ולא כל תפרפה בסחורה מהבים ובמקום שאין אנשים השמר לך להיות איש: אף הוא ראה גלגלת אחת שצפה על פני המים אמר לה על האטפת אטפוף וסוף מטייפוף יטופון: הוא היה אומר מרבה כשר מרבה רמה מרבה נכסים מרבה דאנה מרבה נשים מרבה כשפים מרבה שפחות מרבה ומה מרבה עבדים מרבה גול מרבה תורה מרבה ניים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עציה מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא: רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומישמאי הוא היה אומר אם למדת תורה מרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לבך נוצרת: חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי ואלו הן רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניא רבי יוסי הבבלי רבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן ערך: הוא היה מונה שבתם (רבי) אליעזר בן הורקנוס בוד סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן חנניא אשר יולדהו (רבי) יוסי הבבלי חסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא חטא (רבי) אלעזר בן ערך כמעט הפתגבר: הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בבף מאונים ואלעזר בן הורקנוס בבף שניה מבריע את כלם: אבא שאול אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בבף מאונים ואלעזר בן הורקנוס אף עמהם ואלעזר בן ערך בבף שניה מבריע את כלם: אמר להם צאו וראו איזו היא תורה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר עין טובה רבי יהושע אומר

חבר טוב רבי יוסי אומר שכן טוב רבי שמעון אומר תראה את הנולד רבי אלעזר אומר לב טוב. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן עזריה מדבריכם שפכלל דבריו דבריכם: אמר להם צאו וראו איזו היא הרה רעה שיתנתק ממנה האדם. רבי אלעזר אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר רע רבי יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלזה ואינו משלם אחד הלזה מן האדם בלזה מן המקום שנאמר לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן רבי אלעזר אומר לב רע. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן עזריה מדבריכם שפכלל דבריו דבריכם: הם אמרו שלשה דברים רבי אלעזר אומר יהי כבוד הברה חביב עליה פשלה ואל תהי גוה לכעוס ושוב יום אחד לפני מיתתה והיו מתחמם כנגד אורן של חכמים והיו זהיר בנחלתן שלא תכונה ששוכתן נשיבת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרק וכל דבריהם כגהלי אש: רבי יהושע אומר עין הרע והצר הרע ושנאת הפריות מוציאין את האדם מן העולם: רבי יוסי אומר יהי ממון הברה חביב עליה פשלה והתקן עצמה ללמוד תורה שאינה ירשה לה וכל מעשיה יהיו לשם שמנים: רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתה קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנאמר כי חנון ורחום הוא אלה אפים ורב חסד ונתם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמה: רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתה שישלם לה שכר פעלתה: רבי מרפון אומר היום קצר והמלאכה מרבה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק: הוא היה אומר לא עליה המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להבטל ממנה אם למדת תורה הרבה נותנין לה שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכתה שישלם לה שכר פעלתה ודע שמתן שכרן של צדיקים לטחיד לבא: רבי חנינא וכו'

פרק שלישי

כל ישראל וכו'

עקביא בן מהללאל אומר הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לדין עברה. דע מאן באת ילאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד לפון דין ותשבון. מאן באת מטפה סרוחה ולאן אתה הולך למקום עפר רפה והולעיה. ולפני מי אתה עתיד לפון דין ותשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: רבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו: רבי חנינא בן תרדיון אומר שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה חרי זה מושב לצים. שנאמר וקמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה שניה ביניהם. שנאמר וידברו יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע

וכתב ספר ופרון לפניו לראי יי ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים מגין
 אפילו אחד שישב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר. שנאמר
 ישב בדרך וידום כי נטל עליו: רבי שמעון אומר שלשה שאכלו על שקחן
 אחד ולא אכרו עליו דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים שנאמר כי כל
 שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום. אכל שלשה שאכלו על שלחן אחד
 ואכרו עליו דברי תורה כאלו אכלו משלחנו של מקום שנאמר וידבר אלי
 זה השלחן אשר לפניי: רבי הנינא בן חנינאי אומר הנעור בלילה והמקנה
 בקנה יחיד ומפנה לפו לבטלה הרי זה מתחייב בגפשו: רבי נחוניא בן
 הקנה אומר כל המקנה עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות * ועול
 תורה ארץ וכל הפורק ממנו עול תורה נוטין עליו עול מלכות ועול תורה
 ארץ: רבי חלפתא בן דוסא איש כפר הנניא אומר עשרה שישבין ועוסקין
 בתורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר אלהים נצב בעדת אל. ומגין אפילו
 במישה שנאמר ואגדתו על ארץ יסדה. ומגין אפילו שלשה שנאמר בקרב
 אלהים ישפט. ומגין אפילו שנים שנאמר או נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב
 יי וישמע. ומגין אפילו אחד שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא
 אליה וברבקה: רבי אלעזר איש ברתותא אומר תן לו משלו שאתה ושלה
 שליו וכן כבוד הוא אומר כי מקה ככל ומעדה נתנו לה: רבי יעקב אומר
 המתנה בקנה ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה מה נאה
 זיר זה מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בגפשו: רבי דוסתאי בר ינאי
 משום רבי מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב
 כאלו מתחייב בגפשו שנאמר כק האומר לה ושמוז גפשה מאד פן תשכח
 את הדברים אשר ראו עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו פלמוד דומר
 ופן יסורו מלככה כל ימי חייך הא אינו מתחייב בגפשו עד שישב ויסת
 מלפו: רבי הנינא בן דוסא אומר כל שיראת הטא קודמת להכמתו הכמתו
 מתקיימת. וכל שהכמתו קודמת ליראת הטא אין הכמתו מתקיימת: הוא היה
 אומר כל שמעשיו מרבין מהכמתו הכמתו מתקיימת. וכל שהכמתו מרבה
 שמעשיו אין הכמתו מתקיימת: הוא היה אומר כל שרוח הבריה נוחה
 הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריה נוחה הימנו אין רוח
 המקום נוחה הימנו: רבי דוסא בן הרפינס אומר שנה של שחרית גיין של
 צהרים ושיתת תולדים וישבת בתי כנסיות של עמי הארץ מוציאין את
 האדם מן העולם: רבי אלעזר הפודעי אומר המחלל את הקדשים והמבזה את
 המועדות והמלגין פני הקרו בנבים והמפר בריותו של אברהם אבינו
 והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים
 אין לו חלק לעולם הבא: רבי ישמעאל אומר הוי קל לראש וגוים להשחורת

ותוי מקבל את כל האדם בשמחה: רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש
 מרגילין את האדם לערוה. מסורת סיג לתורה מעשרות סיג לעשר נדרים
 סיג לפרישות סיג לחכמה שתיקה: הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם.
 חבה יתרה נדעת לו שנברא בצלם שנאמר כי בצלם אלהים עשה את
 האדם: חביבין ישראל שנקראו בנים למקום. חבה יתרה נדעת להם שנקראו
 בנים למקום שנאמר בנים אתם לוי אלהיכם: חביבין ישראל שנפתן להם כלי
 חמדה. חבה יתרה נדעת להם שנפתן להם כלי חמדה שנאמר כי לקח טוב
 נתתי לכם הותרני אל תעזבו: תפל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נדון
 ותכל לפי רוב המעשה: הוא היה אומר הכל נתון בערבון ומצודה פרוסה
 על כל החיים הנגות פתוחה ותחנוני מקיף ותפנקס פתוח ותיך פותחת וכל
 הרוצה ללוות יבא וילוה ותנבאים מחזירין פדיר בכל יום ונפרעין מן האדם
 מדעתו ושלא מדעתו ניש להם על מה שייסמוכו ותדין דין אמת ותכל מתקן
 לקענדה: כפי אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דבר ארץ אם אין
 דבר ארץ אין תורה אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם אין
 בעת אין בינה אם אין בינה אין בעת אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין
 קמח: הוא היה אומר כל שתכמתו מרבה מפעשיו למה הוא דומה לאילן
 שענפיו מרבין ושרשיו מועטין והרוח באה וענקרתו והופכתו על פניו שנאמר
 והיה בערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן תררים במדבר ארץ מרה
 ולא תשוב. אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו
 מועטין ושרשיו מרבין שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונולשות בו אין
 מזיזין אותו ממקומו שנאמר ויהיה בעץ שתול על מים ועל יובל ישלח
 שרשיו ולא יראה כי יבא חום ויהיה עלתו רענן וכישנת בצורת לא ידאג ולא
 ימיש מעשות פרי: רבי אלעזר (בן) חסמא אומר קנין ופתחי נדה הן הן
 גופי הלכות תקופות וגימטריאות פרפראות לחכמה: רבי תנאי וכו'

פרק רביעי

כל ישראל וכו' **בן** זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מכל מלמדי השכלתי
 (בי ערוחיה שיתיה לוי): איזהו גבור הפובש את יצרו שנאמר טוב ארץ
 אפים מגבור ומושל ברוחו מלכד עיר: איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר
 יגיע בפקדו כי תאכל אשךך וטוב לך אשךך בעולם הזה וטוב לך לעולם
 הבא: איזהו מכבד המכבד את הפריות שנאמר כי מכבדי אכבד ובווי
 יקלו: בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה ובגורם מן העברה שמצוה גוררת
 מצוה ועברה גוררת עברה ששבר מצוה מצוה ושבר עברה עברה: הוא
 היה אומר אל תהי כו לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לה אדם

שאיין לו שעה ואין לה דבר שאין לו מקום: רבי יוסי אמר
 מאד מאד הוי שפיל רוח שתקנת אנוש רמה: רבי יוחנן בן
 ברוקא אמר כל המסתכל שם שמים במהר גפרעין ממנו בגלוי אחד שונג ואחד מזיד בחלול
 השם: רבי ישמעאל בר רבי יוסי אמר הדומד על מנת ללמד מספיקין בידו
 ללמוד וללמד והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור
 ולעשות: רבי צדוק אמר אל תפרוש מן הצפור ואל תעש עצמה בעורב
 הדיגין ואל תעשה עטרה להתגדל בה ולא קרדום לחפר בה ובה הנה הלל
 אמר ודאשתמש בתנא חרף היא למדת כל הנהגה מדברי תורה נוטל חזיו
 מן העולם: רבי יוסי אמר כל המכבד את התורה גופו מכבד על הבריות וכל
 המחזיר את התורה גופו מחזיר על הבריות: רבי ישמעאל בנו אמר החשה
 עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגיל וישבועת שוא והגם לבו בתוראה שומה
 רשע וגם רוח: הוא היה אמר אל תהי דן יחידי שאין דן יחידי אלא אחד.
 ואל תאמר קבלו רעתי שהן רשאיין ולא אפתה: רבי יוחנן אמר כל המקום
 את התורה מעני סופו לקימה מעשר וכל המכבד את התורה מעשר סופו
 לבטלה מעני: רבי מאיר אמר הוי ממעט בעסק בעסק בתורה והוי שפיל
 רוח בפני כל אדם ואם בטלת מן התורה יש לך בטלים תרבה כנגדה ואם
 עמלת בתורה יש לו שכר תרבה לתן לה: רבי אליעזר בן יעקב אמר העושה
 מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת קונה לו קטגור אחד
 השוכה ומעשים טובים כתרם בפני הפורענות: רבי יוחנן הסנדלר אמר כל
 בגסיה שהיא רשם שמייסוספה להתקיים ושאניה לשם שמייסוספה להתקיים:
 רבי אליעזר בן שמעון אמר יהי כבוד תלמידה חביב עליה כששנה וכבוד חברה
 כמורא רבה ומורא רבה כמורא שמייסוספה: רבי יהודה אמר הוי זהיר בתלמוד
 לשונות תלמוד עולה ודון: רבי שמעון אמר שלשה כתרם הן בחר תורה
 וכתר בהנה וכתר מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהן: רבי יהוראי אמר הוי
 נוטה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אחריה שתבירה יקומוה בגדה ואל
 בינתה אל תישען: רבי ינאי אמר אין בדינו לא משלנות הרשעים ואף לא
 מיסורי הצדיקים: רבי מתאי בן הרש אמר הוי מקדים בשלום כל אדם והוי
 זנב לאריות ואל תהי ראש לשערים: רבי יעקב אמר העולם הזה דומה
 לפחודור בפני העולם הבא התקן עצמה בפרודור כדי שתבגס למרקלין.
 הוי היה אמר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל
 חיי העולם הבא ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם
 הזה: רבי שמעון בן אליעזר אמר אל תרצה את חברה בשעת בעסו ואל
 תנחמהו בשעה שמתו מפל לפניו ואל תשאל לו בשעת גדרו ואל תשתדל
 לראותו בשעת קלקלתו: שמואל תמטן אמר בגלל איבה אל תשמה ובקשלו

אל יגל לכה פן יראה יי ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: **אלישע בן אבויה** אומר
 הלומד ילד למה הוא דומה לדיו כתובה על ניר חדש והלומד זקן למה הוא
 דומה לדיו כתובה על ניר מחוק: **רבי יוסי בר יהודה** איש כפר הפבלי אומר
 הלומד מן הקמנים למה הוא דומה לאוכל ענבים קהות ושותה יין ומנתו והלומד
 מן הזקנים למה הוא דומה לאוכל ענבים בשולות ושותה יין ישן: **רבי מאיר**
 אומר אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן וישן
 ששפילו חדש אין בו: **רבי אלעזר** תקפר אומר תקנאה ותפאזה והכבוד
 מוציאין את האדם מן העולם: **הוא היה** אומר הילודים למות והמתים לחיות
 ותחיים לדון לידע ולהודיע ולהודע שהוא אל הוא היוצר הוא הפורא הוא
 המבין הוא תדין הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך הוא שאין לפניו
 לא עולה ולא שבה ולא משוא פנים ולא מקח שחד ודע שהכל לפי החשבון
 ואל יבטיחה יצרה שהשאל בית מנוס לה שעל ברכה אפה נוצר ועל ברכה
 אפה נולד ועל ברכה אפה חי ועל ברכה אפה מת ועל ברכה אפה עתיד למן
 דין וחשבון לפני מדה מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא: **רבי חנינא** וכו'

פרק חמישי

כל ישראל וכו'
בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא במאמר אחד יכול
 להבראות אלא להפריע מן הרשעים שמתאבדין את העולם שגברא
 בעשרה מאמרות ולמן שבר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שגברא
 בעשרה מאמרות: **עשרה דורות** מאדם ועד נח להודיע במה ארך אפים לפניו
 שבר הדורות היו מבעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול: **עשרה**
דורות מנח ועד אברהם להודיע במה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו
 מבעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר פלם: **עשרה** גסיונות
 נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם להודיע במה חפתו של אברהם אבינו:
עשרה גסים געשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים: **עשר** מפות הביא
 הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר על הים: **עשרה** גסיונות נסו
 אבותינו את הקדוש ברוך הוא בפרך שגברא ונסו אתי וזה עשר פעמים
 ולא שמעו בקולי: **עשרה** גסים געשו לאבותינו בבית המקדש לא הפילה
 אישה מרים בשר הקדש ולא הסרים בשר הקדש מעולם ולא נראה זבוב
 בבית המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא כבו הגשמים
 אש של עצי המערבה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמצא פסול
 בעמר ובשמי הלחם ובלקחם הפנים. **עומדים** צופים ומשפתחים רוחים ולא
 הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין
 בירושלים: **עשרה דברים** נבראו בערב שבת בין השמשות ואלו הן פי הארץ

פי הבאר פי האתון הקשת והמן והמטה והשמיר הכתב והמכתב והלחת
 גיש אומרים אף המזיקין ונקברתו של משה ואילו של אברהם אבינו גיש אומרים
 אף צבת בצבת עשויה: שבועה דברים בגלם ושבועה ברחם. תכם אינו מדבר
 לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמען ואינו נכנס לתוך דברי חברו ואינו נקהל
 להשיב שואל בענין ומשיב בהלכה ואמר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון
 ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומודה על האמת והלופיהן בגלם:
 שבועה מיני פורעניות באין לעולם על שבועה גופי עברה מקצתן מעשרין
 ומקצתן אינן מעשרין רעב של בצרת בא מקצתן רעבים ומקצתן שבועים. גמרו
 שלא לעשר רעב של מהומה ושל בצרת בא. ושלא לפטר את החלה רעב
 של בליה בא: דבר בא לעולם על מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו לבית
 דין ועל פרות שביעית: הרב באה לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין ועל
 המורים בתורה שלא כהלכה: תיה רעה באה לעולם על שבעת שוא ועל
 חלול השם: גלות באה לעולם על עבודת פוכבים ועל גלוי עריות ועל שפיכות
 דמים ועל שממטת הארץ: בארבעה פרקים הדבר מתרבה ברביעית ובשביעית
 ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שירל שנה ושנה. ברביעית מפני מעשר עני
 שבשלישית בשביעית מפני מעשר עני שבששית במוצאי שביעית מפני
 פרות שביעית במוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל מהנות עניים: ארבע
 מדות באדם האומר שלי שלי ושלך שלך זו מדה בינונית גיש אומרים זו מדת
 סדום. שלי שלך ושלי עם הארץ שלי שלך ושלי חסיד. שלך
 שלי ושלי שלי רשע: ארבע מדות בבעות גוים לבעות גוים ונותן לרצות יצא הפסדו
 בשכרו. קשה לבעות וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו. קשה לבעות ונותן לרצות
 חסיד. גוים לבעות וקשה לרצות רשע: ארבע מדות בתלמידים. מהיר לשמוע
 ומהיר לאבד יצא שכרו בהפסדו. קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו.
 מהיר לשמוע וקשה לאבד זה חלק טוב. קשה לשמוע ומהיר לאבד זה חלק
 רע: ארבע מדות בנותני צדקה. הרוצה שימן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל
 אחרים. יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו. יתן ויתנו אחרים חסיד.
 לא יתן ולא יתנו אחרים רשע: ארבע מדות בתולכי בית המדרש. הולך
 ואינו עושה שכר הליכה בידו. עושה ואינו הולך שכר מעשה בידו. הולך
 ועושה חסיד. לא הולך ולא עושה רשע: ארבע מדות ביושבים לפני חכמים.
 ספוג ומשפך משמרת ונפה. ספוג שהוא סופג את הכל. ומשפך שפכנים
 בזה ומוציא בזה. משמרת שמוציאה את תנין וקולטת את השמרים. ונפה
 שמוציאה את הקמה וקולטת את הסלת: כל אהבה שהיא תלויה בדבר
 בטל דבר בטלה אהבה. ושאינה תלויה בדבר. אינה בטלה לעולם. איזה
 היא אהבה שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר

זו אהבת דוד ויהונתן: כל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלקת שהיא לשם שמים זו מחלקת הלל ושמואי ושאינה לשם שמים זו מחלקת קנח וכל עדתו: כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים וכות הרבים תלוי בו שנאמר צדקת יי עשה ומישפטיו עם ישראל: ירבעם בן נבט חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו שנאמר על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: כל מי שיש בו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של אברהם אבינו ושלשה דברים אחרים הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה תלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה תלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין העולם הבא שנאמר להנחיל את בני יש ואוצרותיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת שנאמר ואמה אל הים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אכמת בה: יהודה בן תימא אומר הוי עז בנמר וקר בפנשר רץ בצבי ונבאר בארי לעשות רצון אביה שבשמים: הוא היה אומר עז פנים לגיהנם ובושת פנים לגן עדן: יהי רצון מלפניו יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במקרה בימינו ותן חלקנו בתורה: הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה לפצות בן חמש עשרה לגמרא בן שמונה עשרה להפה בן עשרים לרדוף בן שלשים לבת בן ארבעים לבינה בן חמשים לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לגבורה בן תשעים לשוח בן מאה באלו מת ועבר ובטל מן העולם: בן פג פג אומר הפך בה והפך בה דכלא בה ובה תחיו וסיב ובלה בה ומנה לא תווע שאין לה מדה טובה הימנה: בן הא הא אומר לפום צערא אנרא: רבי תניא וכו'

פרק ששי

כל ישראל וכו'

ענינו חכמים בלשון המשנה ברוך שפטר בהם ובמשנתם: רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לישמה וזכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כלו כדאי הוא לו נקרא בע אהוב אהוב את המקום אוהב את התריות משלם את המקום משלם את התריות ומלפשהו ענה ויראה ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומברכתו מן החטא ומכרכתו לידי זכות ונתנו מננו עצה ותושיה בינה ונבורה שנאמר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה. ונתנה לו מלכות וממשלה וחקור דין ומגלין לו בני תורה ונעשה כמעין

המתגבר ונגהר שאינו פוסק והוא צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלהו ומרוממתו על כל המעשים: אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת אוי להם לבריות מערבונה של תורה. שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא גזוף שנאמר גזם זהב באף חזיר אישה יפה וסרת מעם. ואמר ונהלת מעשה אלהים הקפה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת. אל תקרא חרות אלא חרות שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה שנאמר וממתנה נהיאל ומנחליאל במות: הלומד מחברו פרק אחר או הלכה אחרת או פסוק אחר או דבור אחר או אפילו אות אחת צריך לנהג בו כבוד שבן מצינו בדרך מידה ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו שנאמר ואפה אנש בערפי אלופי ומידעי. והלא דברים קל והמר ומה הוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחר או הלכה אחרת או פסוק אחר או דבור אחר או אפילו אות אחת על אחת כפה וכמה שצריך לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד חכמים ונחלו ותמימים ונחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנאמר פי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: בה היא דרבה של תורה פת בפלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן ותני צער תתנה ובתורה אמה עמל אם אמה עשה בן אשריה וטוב לה אשריה בעולם הזה וטוב לה לעולם הבא: אל תבקש גדלה לעצמה ואל תחמוד כבוד יותר מלמודה עשה ואל תתאנה לשלחנם של שרים ששלחנה גדול משלחנם ובתורה גדול מכתרים ונאמן הוא בעל מלאכתה שישלם לה שבר פעלתה: גדולה תורה יותר מן הכהונה ומן הפלכות שיהפלות גבנית בשלשים מעלות ותכהנה גבנית בעשרים וארבעה ותורה גבנית בארבעים ושמונה דברים ואלו הן בתלמוד בשמיעת האין בעריבת שפתים בבניית הלב באימה ביראה בענה בעמחה במהרה בשמוש חכמים בדיקוק בחברים בפלפול התלמידים ביעווב במקרא במשנה במעוט סחורה במעוט דרך ארץ במעוט מענוג במעוט שינה במעוט שיחה במעוט שחוק בארץ אפים בלב טוב באמנות חכמים בקבלת היסורין הפכיר את מקומו והשקם בחלקו והעושה סגן לדבריו ואינו מהויק טובה לעצמו אהוב אהב את המקום אהב את הבריות אהב את הצדקות אהב את המישרים אהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמודו ואינו שמח בהוראה נושא בעול עם חברו ומכריעו לכף זכות ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום ומתיישב רבו בתלמודו שואל ומשיב שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות המהבים את רבו והמבני את שמועתו והאומר דבר בשם אומר

הא למדת כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם שנאמר ותאמר
 אסתר למלך בשם מרדכי: גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעשיה בעולם הזה
 ובעולם הבא שנאמר כי חיים הם למוציאיהם ולכל בשרו מרפא: ואומר רפאות
 תהי לשרה ושקוי לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא לפתוחים פה ותומכיה
 מאשר: ואומר כי רנית חן הם לראשה וענקים לגררתיה: ואומר תפן לראשה
 רנית חן עמרת תפארת המנגה: ואומר כי כי ירבו ימיה ויסיפו לה שנות חיים:
 ואומר ארך ימים בימיה בשמאולה עשר וכבוד: ואומר כי ארך ימים ושנות
 חיים ושלוש יסיפו לה: ואומר דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום: רפי
 שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בן יוחאי אומר הנני והפך והעשר והכבוד
 והחכמה והזקנה והשיבה והפנים נאה לצדיקים ונאה לעולם שנאמר עמרת
 תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: ואומר עמרת זקנים בניינים ותפארת
 בניינים אבותם: ואומר תפארת פחורים פתח ותרד זקנים שיבה: ואומר ותפארה
 תלבנה ובושה החמה כי מלה יי צבאות בחר ציון ובירושלים ונגד זקניו כבוד:
 רפי שמעון בן מנסיא אומר אלו שבע מדות שפנו חכמים לצדיקים כלם נתקמו
 ברפי ובבניו: אמר רבי יוסי בן קסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע פי
 אדם אחד ונתן לי שלום ותחורתי לו שלום. אמר לי רבי מאיזה מקום אתה.
 אמרתי לו מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי רבי רצונה שתדור
 עמנו במקומנו ואני אתן לך אלף אלפים דברי זהב ואבנים טובות ומרגליות.
 אמרתי לו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם
 איני דר אלא במקום התורה וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל
 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף. ולא עוד אלא שבישעת במירתו של
 אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא
 תורה ומעשים טובים בלבד. שנאמר בהתהלכה תנחה אתה בשכבה תשמור
 עליה ותקיצות היא תשיחה. בהתהלכה תנחה אתה בעולם הזה. בשכבה
 תשמור עליה בקבר. ותקיצות היא תשיחה לעולם הבא: ואומר לי חכמה
 ולי תזהב נאם יי צבאות: המשה קנינים קנה הקדוש ברוך הוא בעולמו ואינו
 חן. תורה קנין אחד. שמים וארץ קנין אחד. אברהם קנין אחד. ישראל קנין
 אחד. בית המקדש קנין אחד: תורה מגין דכתיב יי קניי ראשית דרכו קדם
 מפעליו מאז: שמים וארץ מגין דכתיב פה אמר יי השמים כסאי והארץ
 הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: ואומר מה רבו
 מעשיה יי כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: אברהם מגין דכתיב
 ייברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ: ישראל מגין דכתיב
 עד יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קניית: ואומר לקדושים אשר בארץ הקנה
 ואדירי כל תפצי בם: בית המקדש מגין דכתיב מכון לישיבתך בעלמתי יי מקדש

פוננו ידך : ואמר וביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו : כל מה שברא
בקדוש ברוך הוא בעולמו לא ברא אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי
ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו : ואמר יי ימרוך לעולם ועד :

רבי הנניא בן עקשיא וכו' . עלינו . קי

למוצאי שבת

מתללין פרכים ולאמרים ודחי נעים ואתה קדוש ומלכ לאמרים וכו' :

ויתן לה האלהים מפל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש :
יעבדוך עמים וישתחוו לה לאמים הוה גביר לאחוך וישתחוו
לה בני אמה ארריך ארור ומברכך ברוך : ואל שדי יברך אתך
ויפרך וירפך והיית לקהל עמים : ויתן לה את ברכת אברהם לה
ילזרעה אתך לרשתך את ארץ מגידה אשר נתן אלהים לאברהם :
כיאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים ורחם : ברכת אביך גברו על ברכת הזרי
עד תאות גבעת עולם תהיון לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו :
ואחבך וברכך והרפך וברך פרי בטנה ופרי אדמתך דגנה ותירושך
ויצתהך שגר אלפיה ועשתרת צאנה על האדמה אשר נשבע
לאבתך לתת לה : ברוך תהיה מפל העמים לא יהיה בך עקר
ועקרה ובהמתך : והסיר יי ממה פל חלי וכל מדוי מצרים
הרעים אשר ידעת לא ישים בך ונתנם בכל שנאיה :

המלאך הגאל אתי מפל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם
אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בפרק הארץ : יי אלהיכם הרפה
אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרוב : יי אלהי אבותכם יסר עיניכם
בכם אלף פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם :

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה : ברוך אמה בלאך וברוך אמה בצאתך : ברוך
טנאך ומשארתך ברוך פרי בטנה ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיה ועשתרות
צאנה : יצו יי אתך את הפרכה באסקיה ובכל משלח נדה וברכך בארץ אשר יי אלקיה
נזמן לה : יפתח יי לה את אוצרו המוב את השמים לתת מטר ארצה בעתו וקרבך את כל
מעשה נדה והלויית נזים רבים ואמה לא תלונה ביי יי אלקיה ברכך באשר דבר קד ותעבמות
נזים רבים ואמה לא תעבז ומשלמ בניזים רבים וברך לא ישלחו : אשריה ישראל מי כמוד
עם נושע בני מגן עזרה ואשר חרב באותה ניפחשו אויביה לה ואמה על פמותימו תדרוך :
מחיתתי בעב פשעיה ובענן חטאתיה שובה אלי פי גאלתיה : רנו שמנים פי
עשה יי הריעו פחיתות ארץ פצחו תרים רפה ישר וכל עין בו פי גאל
יי ועלב ובישראל יתפאר : גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :
ישראל נושע בני משועת עולמים לא תבשו ולא תפלטו עד עולמי עד : ואכלתם

למוצאי שבת

מכול ושקוצ והללקם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו
עמשי לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי
לעולם : כי בשמחה תצאו ובשלום תובלגון התרים והנבקות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי
ההשדה יסחאו בה : הנה אל ישועתי אבטח ולא אפתד כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי
לישועה : ואבטחם סים בששון ספעני הישועה : ואמרתם ביום ההוא הודו ליי קרא
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הנפירו כי נשגב שמו : וסרו יי כי גאות עשה מודעת
זאת בקל הארץ : צהלי נרני ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל : ואמר ביום
ההוא הנה אלקינו זה קרני לו ויושיענו זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו :

בית יעקב לכו ונלכה באור יי : והיה אמונת עמיה חסן ישועות חכמת
נדעת יראת יי היא אוצרו : והי נור לכל דרכיו משפיל יי עמו : פדה
בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי : ויאמר העם אל שאול היונה
ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה . סי יי אם יפוד
משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הנה נפדו העם את יונתן
ולא מת : ופרווי יי ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שישון
ושמחה ישינו ונסו יגון ואנחה : הפכת מספדי למחול לי פפתת שגן ותאזוני
שמחה : ולא אבה יי אלהיה לשמוע אל ברעם ויהפך יי אלהיה לה את הקללה
לקרבה כי אתבה יי אלהיה : אז תשמח בתולה במחול ובתורים וזמנים יחכו
והפכתו אבדם לישון ונחמתים ושמחתים מינוגם :

בורא נוב שפתים שלום שלום גדוה ולקרוב אמר יי ורפאתיו : ורוח לבשה את
עמשי ראש השלישים לה דויד ועפד בן ישי שלום . שלום לה ושלום לעונדה
כי צוד אלהיה ונקבלם דויד ויתנם בראשי הגוד : ואמרתם פה ליה ואתה שלום
וביתך שלום וכל אשר לה שדום : יי עז זעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

אמר רבי יונתן בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא
מענותותו . דבר זה כתוב בתורה . ושנוי בנביאים . ומשלש בפתובים :

ברנוב בתורה כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל
הגבור והגורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד : וכתוב בתורה עשה
משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה : שנוי בנביאים דכתוב
כי כה אמר דם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת נבא
ושפל רוח לתחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים : משגיש בפתובים
דכתוב שירו לאלהים ופרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועליו לפני :
וכתוב בתורה אבי יתומים ורין אלמנות אלהים במקעון קדשו : יהי יי אלקינו
עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל ימשנו : ואתם הדבקים ביי
אלהיכם חיים בלכם היום : כי נחם יי ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה
בעדן וערבתיה בגן יי שישון ושמחה ימצא בה תורה וקול זמרה : יי חפץ
למען צדקו ונגדיל תורה ונאדיר : שיר המעלות אשר כל יראתו' עליו . קי

תְּהֵאֵל יִשְׁוֹעֵתִי אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה
 יְהוּה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשׁוֹן
 מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה: לִיהוּה הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ
 סֵלָה: יְהוּה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשׁוֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוּה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּיַמֶּיךָ בְּדָ: יְהוּה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: לַיְהוּדִים הַיְתֵת אֹרֶה וּשְׂמַחָה וּשְׁשׁוֹן
 וַיְקָר: בֵּן תְּהִיָה לָנוּ בּוֹם יִשְׁוֹעוֹת אִשָּׁא וּבְשֵׁם יְהוּה אֶקְרָא:

סבדי טרנן ורבנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הנגן:
 על הבשרים ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:
 על הר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
 אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה: ברוך אתה יהוה המבדיל בין קדש לחול:

המבדיל בין קדש לחול * חמאתינו הוא ימחול * ורענו וכספנו ירבה כחול *
 וכבוכבים בלילה: יום פנה בצל תמר * אקרא לאל עלי גומר * אמר
 שומר * אתא בקר וגם לילה: צדקתה בחר תבור * על חמאי עבור תעבור * כיום
 אתמיל כי יעבר * ואשמורה בלילה: הלפה עינת מנחתי * מי יתן מנוחתי *
 ינעתי באנחתי * אישחה בכל לילה: קולי כל ימל פתח לי שער המנוח * שראשי
 נמלא טל * קוצותי רסיסי לילה: העתר נורא ואיום * אישוע תנה פדיום * בגשת
 בערב יום * באישון לילה: קראתיה יה הושיעני * ארח חיים תודיעני * מדלת
 תבצעני * מים ועד לילה: מחר מנוף מעשי * פן יאמרו מכעיס * איה אלוה
 עושי * נחנן זמרות בלילה: נחננו בידך בחמר * סלח נא על קל וחמר * יום
 ליום וביע אמר * וגילה ללילה: הסביל

אליהו הנביא אליהו הנביא אליהו הנביא הנביא הנביא הנביא הנביא הנביא
 בן דוד: איש אשר נבא לשם האל * איש בשר שלום על יד
 יקותיאל * איש גש ויכפר על בני ישראל: אליהו איש דורות שנים עשר ראו
 עיניו * איש הנקרא בעל שער בסמנו * איש ואזור עזר אזור בכתניו: אליהו
 איש ועף על עובדי חמנים * איש חיש ונשבע מהיות נשמי מעונים * איש
 טל ומטר עצר שלש שנים: אליהו איש יצא למצוא לנפשו נחת * איש
 בלבלוהו העורבים ולא מת לשחת * איש למענו נחברכו בך וצפחת: אליהו
 איש מוסריו הקשיבו כמהים * איש נענה באש משמי גבוהים * איש סרו
 אחריו יהוה הוא האלהים: אליהו איש עתיד להשפילך משמי ערבות * איש

זמירות למוצאי שבת

פָּקֵד עַל כָּל בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת • אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהִשִּׁיב לֵב בָּנִים עַל אָבוֹת :
 אִישׁ קָרָא קָנָא קִנְיָתִי לִיהוָה בְּתַפְאֲרָה • אִישׁ רָכַב עַל סוּסֵי אִשׁ בְּסַעֲרָה •
 אִישׁ שָׁלַח טַעַם טַעַם מִיָּתָה וּקְבוּרָה : אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא •
 תִּצְלִיחֵנוּ עַל יְדוֹ בַתּוֹרָה • תִּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּי בְּשׂוּרָה טוֹבָה בְּמַחֲרָה • תּוֹצִיאֵנוּ
 מִזֶּמְלָה לְאוֹרָה : אִישׁ אִשְׁרֵי מִי שְׂרָאָה בְּנֵי בְּחָלוֹם • אִשְׁרֵי מִי שֶׁנִּתְּנָן לוֹ שְׁלוֹם
 וְהַחַיִּיר לוֹ שְׁלוֹם • יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם : אִישׁ בְּכַתוּב הִנֵּה אֲנֹכִי שׁוֹלַח
 לָכֶם אֶת אֵלֶיהָ תִּנְבִּיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא : וְהִשִּׁיב לֵב אָבוֹת
 עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אָבוֹתָם :

רְבוּן הַעוֹלָמִים אֵב הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת בְּסֶמֶן טוֹב וּבְמֹזֶל טוֹב הַחַל עֲלֵינוּ
 אֶת (כִּסְתָּהּ יו"ט בְּחַמְטַע טַבְּעוֹ לֹא יִחַמְרַק יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה) שְׁשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַבָּאִים
 לְקִרְאָתֵנוּ לְשְׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל חַמָּא וּפִשְׁעֵ וּמַגִּיקִים מִכָּל עֵוֹן וְאִשְׁמָה וְרִשְׁעֵ
 וּמַדְבָּקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְתַגְנוּ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל מֵאִתָּה
 וְתִשְׁמִיעֵנוּ בְּהֵם שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה וְלֹא תַעֲלֶה קִנְיָתֵנוּ עַל לֵב אָדָם וְלֹא קִנְיָת
 אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ • מִלִּבֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ הָאֵב הַרְחָמֵן שִׁים בְּרַכָּה וְרוּחָה
 וְהַצְּלִחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְכָל הַיּוֹעֵץ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצֵה טוֹבָה
 וּמַחֲשֶׁבֶה טוֹבָה אֲמִצּוֹ וּבְרַכּוֹ גְּדֻלוֹ וּקְיָמוֹ קִים עֲצָתוֹ בְּדַבָּר שֶׁנֶּאֱמַר יְהִן לָךְ
 כְּלִבְבְּךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֹא : וְנֶאֱמַר וְתַגְנוּ אָמֵר וְיָקִים לָךְ וְעַל דְּרָבִיךָ נִגְהֵ
 אֹר : וְכָל הַיּוֹעֵץ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצֵה שְׂאִינָה טוֹבָה
 וּמַחֲשֶׁבֶה שְׂאִינָה טוֹבָה הַיּוֹפֵר עֲצָתוֹ בְּדַבָּר שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם
 הַנִּיֵּא מַחֲשֶׁבוֹת עַמִּים : וְנֶאֱמַר עֲצוּ עֲצֵה וְחַפְרֵ דַּבְּרוּ דַּבְּרוּ וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמֵנוּ
 אֵל : וּפְתַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחָמִים אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת בְּזֶה הַשָּׁבוּעַ וּבְכָל
 שָׁבוּעַ שְׁעָרֵי אוֹרָה שְׁעָרֵי אֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים שְׁעָרֵי אֲרִיבַת אַפִּים שְׁעָרֵי בְּרַכָּה
 שְׁעָרֵי בִּינָה שְׁעָרֵי גִילָה שְׁעָרֵי גְּדֻלָּה שְׁעָרֵי גְּאֻלָּה שְׁעָרֵי גְּבוּרָה שְׁעָרֵי דִינָה
 שְׁעָרֵי דַּעַה שְׁעָרֵי הוֹד שְׁעָרֵי הָדָר שְׁעָרֵי הַצְּלִחָה שְׁעָרֵי הַתּוֹחָה שְׁעָרֵי וְעוֹ
 טוֹב שְׁעָרֵי וְרִיזוֹת שְׁעָרֵי וּמְרָה שְׁעָרֵי זְכוּת שְׁעָרֵי זִיו שְׁעָרֵי זְהַר הַתּוֹרָה שְׁעָרֵי
 זְהַר הַכְּמָה שְׁעָרֵי זְהַר בִּינָה שְׁעָרֵי זְהַר כַּעַת שְׁעָרֵי חֲדוּה שְׁעָרֵי חֲמִלָה
 שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁעָרֵי חֲכָמָה שְׁעָרֵי טוֹבָה שְׁעָרֵי טָהוֹר
 שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי יִשָּׁר שְׁעָרֵי כִפְרָה שְׁעָרֵי כְּלָלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד שְׁעָרֵי
 לְמוֹד שְׁעָרֵי מִזוֹן שְׁעָרֵי כְּנוּחוֹת שְׁעָרֵי מְחִילוֹת שְׁעָרֵי מַדְעֵ שְׁעָרֵי נְהֻמָּה
 שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי סִיעָפָא דְשִׁמְיָא שְׁעָרֵי עוֹרָה שְׁעָרֵי פְדוּת
 שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי צְהִלָה שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה שְׁעָרֵי קוֹמְמוֹת
 שְׁעָרֵי רַחֲמִים שְׁעָרֵי רִצּוֹן שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי שִׁמְחָה
 שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת טוֹבוֹת שְׁעָרֵי שְׁלוֹה שְׁעָרֵי תּוֹרָה שְׁעָרֵי תְּפִלָּה שְׁעָרֵי

זמירות למוצאי שבת

תשובה שערי השועה ברכתוב והשנעת צדיקים מיהו סעוים בעת צרה:
 ניעורם יהוה וּפְלִטָם וּפְלִטָם מְרַשְׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: וְנֹאמַר חֲשֵׁף
 יהוה אֵת נְרוֹעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל תְּבוּנִים וְרֵאוּ כָל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ: וְנֹאמַר קוֹל צוֹפֵיךָ נִשְׁאֹו קוֹל יִתְרוֹ יְדַבֵּר כִּי עֵין בְּעֵין יֵרֵאוּ בְּשׁוֹב
 יהוה צִיּוֹן: וְכִים לָנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב מִה נֵאוּ עַל הַתְּרִים רַגְלֵי
 מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אִמַר לְצִיּוֹן מִלֶּךָ אֱלֹהֶיךָ:
 רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הָגַם וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׂר אֶתֶּן * אֲמַן סְלָה:
 וְאִמְרֵי יִסְדֵר שְׁמֵנוּ כְּהַבְלִים עוֹנִים (לכבוד שם מלכה) אֲעִיף שִׁמְרֵי חַלָּה לְכוּס * וְיִאמַר:
 דָּא הִיא סְעוּדַתָּא דְרְדוּד מַלְכָּא:

סדר נשילת לולב

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי בפרי עין הדר ובפזת הקרים וצנף עין
 צבות וערכי נחל אמתיות לשך המיחד הקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בקרי
 ולידע איד ששך נקרא עלי וייראו מנשת אלי ויבגצנועי אותם מששיע שפע ברכות
 מדעת עליון לנה אפריון למכון בית אלהינו * ויהא חשוב לפניך מצות ארבעה מינים
 אלו פאלו קממיה בכל פרמתייה וששיה ותריצ מצות המלוים בה כי כנתי ליתרא
 ששא נקודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו אחיטו לנסד שם יה ברה ביותרא
 שדים בשם כל ישראל: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

ברוך אפה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצננו על
 נשילת לולב:

ברוך אפה יהוה אלהינו מלך העולם שתתנו וקמנו והניענו לזמן הזה:

סדר הלל

דאם ויינו דיא מענ וואס מענ וואס אין ויאי נאנץ הלל * דיא עלשטע צנוויא מענ פסח * ביידע
 מענ שבועות * אלע ניין מענ ספזת מיט שטיני עוצרת אנג שמתה הורה * אכט מענ פון תנוכה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצננו לקרוא את הלל:

הללויה הללו עברי יהוה הללו את שם יהוה: יהי שם

יהוה מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש

עד מבוא מהלל שם יהוה: רם על כל גוים יהוה על

השמים כבודו: מי פיהוה אלהינו המגביהו לשבת:

המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל

מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אַבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
 עֲמוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֶקְרַת הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּיָהּ:
 בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: הֵיחָה יְהוּדָה לְקַדְשׁוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו: הֵיִם רָאָה וַיִּגַּם הִירְדֵן יֹסֵב לְאַחֹר: הַהָרִים
 רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת כְּבַנֵּי צֹאן: מֵהַ לָּהּ הֵיִם פִּי תִגְוֵם הִירְדֵן תִּסָּב לְאַחֹר:
 הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת כְּבַנֵּי צֹאן: מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלְּפָנֵי
 אֱלוֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוּר אַגַּם מַיִם חֲלֵמִישׁ לְמַעֲיָנו מַיִם:

בר"ה וכתוב"מ ספח נס שני ימים סאכרוניס ע"פ דולג

לֹא לָנו יְהוָה לֹא יִלְנוּ פִּי לְשִׁמְךָ הֵן כְּכּוֹד עַל הַקֹּדֶף עַל אִמְתְּךָ: לִקְחָה יֵאמְרוּ כְּגוֹיִם אֵיחָ
 נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר תִּפְעַן עֲשֵׂה: עֲצִיבֵיהֶם כִּסֵּף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
 יָדֵי אָדָם: פֶּה לֶהֱם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינָיִם לֶהֱם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזוּנִים לֶהֱם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לֶהֱם
 וְלֹא יִדְחִיחוּ: יָדִיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן נְקֻלֵּיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְגּוּ בְּגוֹזָנִים: כְּמֹתָם יְהוּ
 עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּמַתְּ בָהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּמַח בֵּיתוֹהָ עֶזְרָם וּקְנָגָם הוּא: בֵּית אֶהְרֵן בְּמַחֹ
 בֵּיתוֹהָ עֶזְרָם וּקְנָגָם הוּא: יֵרְאֵי יְהוָה בְּמַחֹ בֵּיתוֹהָ עֶזְרָם וּקְנָגָם הוּא: ע"כ

יְהוָה זָכְרָנוּ יְבָרְךָ יְבָרְךָ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרְךָ אֶת בֵּית אֶהְרֵן:
 יְבָרְךָ יֵרְאֵי יְהוָה הַקְּמָנִים עִם תְּגוּלוֹתֵם: יוֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם
 עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לִיְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיְהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם: לֹא הַמַּתִּים יְהַלְלוּ יְהוָה
 וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוֹמָה: וְאַנְתְּנוּ גְּבָרְךָ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בר"ה וכתוב"מ ספח נס שני ימים סאכרוניס ע"פ דולג

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנָי: כִּי תִקַּח אֲזוֹן לִי וּבִיטִי אֶקְרָא: אֶפְפֹּנֵי תִבְלִי
 מִנֵּת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִסְּאוֹנֵי צָרָה וַיִּגְוֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה
 מַלְטָה נַפְשִׁי: תַּעֲנוּ יְהוָה וְצַדִּיק וְאֵלֵהֵינוּ מִרְחַם: שׁוּמֵר פְּתָאִים יְהוָה דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
 שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִטְוֵתֵיכִי כִּי יְהוָה נָמַל עֲלֵיכִי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינַי מִן דְּמַעַח
 אֶת בְּגְלִי מִדְּחִיו: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת חַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי
 מֵאֵד: אֲנִי אֶמְרֵתִי בְּהַפְּנִי כֹּל הָאָדָם כֹּזֵב: ע"כ

מֵה אָשִׁיב לִיְהוָה כֹּל תַּגְּמוּלוֹהֵי עָלַי: כּוֹס יִשְׁאֲעוֹת אִשָּׁא וּבִשְׁם
 יְהוָה אֶקְרָא: גְּדַרִי לִיְהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדָה נָא לְכֹל עֲמוֹ: יִקַּר
 בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֵת לְחַסִּדָּיו: אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ
 בֶּן אִמְתְּךָ פִּתְחַת לְמוֹטְרֵי: לָךְ אֲזוּבַת וּבַה תוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:
 גְּדַרִי לִיְהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדָה נָא לְכֹל עֲמוֹ: בְּתַצְרוֹת בֵּית יְהוָה
 בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְהוָה כֹּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כֹּל הָאֲמִים: כִּי גִבֹר עֲלֵינוּ הַסְדוּ וְאַמַּת
 יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

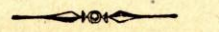
הודו ליהוה כי טוב
 יאמר נא ישראל
 יאמרו נא בית אהרן
 יאמרו נא יראי יהוה

כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 כי לעולם חסדו :
 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יח : יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם : יהוה לי בעוזרי ואני אראה בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבמית באדם : טוב לחסות ביהוה מבמוח בנדיבים : כל גוים סבבני בשם יהוה כי אמילם : סבבני גם סבבני בשם יהוה כי אמילם : סבבני כדבורים דועכו פאש קוצים בשם יהוה כי אמילם : רחה רחתיני לנפול ויהוה עזרני : עזי וזמרת יה ניהי לי לישועה : קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל : לא אמות כי אהיה ואספר מעשי יה : יסור יסרני יה ולמות לא נתנני : פתחו לי שערי צדק אבא במ אודה יה : זה השער ליהוה צדיקים יבואו בו : אודה כי עניתיני ותהי לי לישועה : אוד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה : אבן מאת יהוה היתה זאת היא נפקאת בעינינו : מאת זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו : m

אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הושיעה נא :
 אנא יהוה הצליחה נא : אנא יהוה הצליחה נא :

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : כבוד אל
 יי ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות
 המזבחת : אלי אתה ואודה אלהי ארוממך : אלי
 הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : הודו
 והללוך יי אלהינו (על) כל מעשיך ותסידך צדיקים
 עושי רצונך וכל עמך בית ישראל ברנה יודו
 ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו
 את שמך מלכנו . כי לך טוב להודות ולשקך נאה
 לומר כי מעולם ועד עולם אתה אל : ברוך אתה יי
 מלך מהלל בתשבחות :

בר"ח ובני"ט ובחוד"ט אומר החזן ק"ש עם תקבל . ובחנוכה חצי קריש :

מוסף לראש חודש

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

בחורף משיב הרוח ומזיר הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי

כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

בחזרת הש"ץ אסורים כאן קרושה*

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום ותללוך פלה: ברוך

אתה יי האל הקדוש:

ראשי חדשים לעמך נתת. זמן כפרה לכל תולדותם.

בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון ושעירי

חטאת לכפר בעדם זכרון לכלם יהיו. ותשועת נפשם

מיד שונא. מזבח חדש בציון תבין. ועולת ראש החדש

געלה עליו ושעירי עזים נעשה ברצון. ובעבודת בית

המקדש נשמה כלנו ובשירי דוד עבדך הנשמעים

בעירך האמורים לפני מזבחתך אהבת עולם תביא להם

זכרות אבות לפנים תזכור. והביאנו לציון עירך ברנה

ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה

לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספיים

כהלכתם. ואת מוסף יום ראש החדש הזה נעשה ונקריב

לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו

בתורתך על ידי משה עבדך מפני כבודך באמור:

וזכראשי חדשיכם תקריבו עליה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד

בבשים בני שנה שבעה המימם:

מוסף לראש חודש

ומנתתם כמדבר שלשה עשרים לפר ושני עשרים לאיל
ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידים כהלכתם

אלהינו ואלהי אבותינו חודש עלינו את החודש הזה
למזבח ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה
ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. לחיים ולשלום. למחילת
חטא ולסליחת עון. (בשנת העבור ולכפרת פשע). כי בעמך
ישראל בתרת מכל האמות וחפי ראשי חדשים להם
קבעת: ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי חדשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי תמחזיר
שכינתו לציון:

מזדים דרבנן

מזדים אנתנו לה שאתה הוא יי אלהינו
ואלוד אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו
ויצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול
ותקדוש על שחייקנו וקמקנו בן תחינו
ותקמנו ותאסוף גלחתינו לחצרות קדשך
לשמור חפיק ולעשות רצונך ולעבדך בכל
שלם על שאנתנו מזדים לה. ברוך אל
ההודאות:

מזדים אנתנו לה שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא להור ודור נודה
לה ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו
המקודות לה ועל נפיה שבכל יום עמנו ועל
שבתות עת. ערב ובקר וצדדים. הפזב פי לא
כלו רחמיך ותמרתם
כי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לה:

תנחומא אומרם על הנסים:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מהתקו בן יחנן כהן גדול חשמונאי ובניו פלשעמדה מלכות ויון הרשעה
על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מהקי רצונך. ואתה
ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבית את ריבם בנפ את דינם בקמת
את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים
ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך וקה עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה ואחר בן
באו בנה לדביר ביתך ופנו את היכלך ומהרו את מקדשך והדליקו גרות
במצרות קדשך ומבעו שמונת ימי הנפה אלו להודות ולתהלל לשמך הגדול:
ועל פיהם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:

מוסף לראש חודש

וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶה פָלָה וַיְהִלְדוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ
וְעִזְרַתְנוּ סָלָה : פְּרוּךְ אַתָּה יי הַמּוֹצֵב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נֹאֶה לְהוֹדוֹת :

לשן ברכת כהנים

שִׁים שְׁלוֹם מִזִּבְחָה וּבִרְכַּה חַן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ . בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּאֶחָד בְּאֶחָד בְּאֶזְרַת פְּנִיָּה כִּי בְּאֶזְרַת פְּנִיָּה נָתַתְּ
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכַּה וּרְחָמִים וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם . וּמוֹצֵב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה
בְּשְׁלוֹמֶךָ : פְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי . נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְדֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם וּנְפִשֵׁי
בְּעַפְרָ לְכָל הַתְּהִיָּה . פִּתְחָה לִפִּי פִתְרוֹתֶיךָ וּבְמִצּוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי . וְכָל
הַחַיִּים עָלֵי רַעַה מְדַרְהָ הַפֶּר עֲצָתְם וּקְלַקְלַת מַחֲשַׁבְתְּם : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ .
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה . עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ : לְמַעַן יִהְיֶה צִוּוֹן
יְדִידֶיךָ הַשְּׁעִיָּה יִמְנָה וְעַנְנֵי : יְהִי לְרַצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהַגִּיז לִפְנֵיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן :
יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִכְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה גְּבוּרָה וּמִן
תִּלְקַנֵּי פִתְרוֹתֶיךָ : וְשֵׁם גְּעַרְדֶּךָ בִּירְאָה בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת : וְעֲרֶכְהָ לִּי
מִסֵּת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת :

סדר עירובי תבשילין

סעודת יום הכיפורים אסור לבשל לצורך שבת לכוך רק על ידי עירוב תבשילין . על כן יקח תזכית בשר או דג עם פת . והמערב לאחרים צריך לזכות להם על אחר . ואמר :

פְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוּוֵנוּ עַל מִצּוֹת עֵרוֹב :

בְּדִין יְהִי שְׂרָא לָנָא לְאִפּוּי וּלְבִשׁוּלֵי וּלְאִטְמוּנֵי וּלְאִדְלוּקֵי שְׂרָא וּלְתַקְנָא
וּלְמַעַבְדַּת כָּל צְרֻקָא מִיּוֹמָא טְבָא לְשִׁבְתָא לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְרִים
בְּעִיר הַזֹּאת :

קידוש לשלש רגלים

כשהל יום בשבת מחזילין יום הששי ובחול מחזילין סברי מרן :

בלחש ויהי ערב ויהי בקר :

יוֹם הַשְּׁשִׁי . וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
כִּי בּוֹ שָׁבַת טָבָל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

על היין סברי מרן ורפגן ובבית :

פְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

פְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל
עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו . וְנִתְּנָן

קידוש לשלש רגלים

לנו יי אלהינו באהבה (לשבת) שבתות למנוחה (ו) מועדים
 לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (לשבת) השבת הזה ואת יום

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמע"צ ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני
זמן הזה	זמן מתן הזה	זמן העצרת הזה	זמן שמחתנו
תורתנו	תורתנו	שמחתנו	שמחתנו
(לשבת באהבה) מקרא קדש וקר ליציאת מצרים. כי בנו			
בחרת ואותנו קדשת בכל העמים. (לשבת) ומועדי			
קדשך (לשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו:			
ברוך אתה יי מקדש (לשבת) ישראל והזמנים:			

בליל ראשון של סוכות אמרים תחלה לישב בסוכה ואח"כ שרתנו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחתנו וקיימנו
 והגיענו לזמן הזה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לישב בפסח:

כשהל יום במצוי שבת מקדשן יקנהו. ר"ת יין, קידוש, נר, תבילה, זמן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין
 ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת

יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת הבדלת וקדשת את
 עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יהוה המבדיל בין קדש לקדש: שהינו

תפלה שלש רגלים לערבית לשחרית למוסף ולמנחה

למוסף ולמנחה כי שם יי אקרא הבו גדל לאלקינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו נאדתי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הגבור והנורא אל עזיון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

כמוסף שמיני עצרה עד אחר מוסף יום א' הפסח משיב הרוח ומזריד הגשם:

מכלכל חיים בקוד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומסיר
 אסורים ומקנא אמונתו לישני עפר. מי כבודך בעל גבורות ומי דומה לך מלך סמית

תפלת שלש רגלים

אֱמִתִּיהָ וּמִצִּיּוֹתֶיהָ יִשְׁעָהּ : וְנֶאֱמָן אֶמֶת לְתַחֲיוֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יי סַתְהָ הַמֵּתִים :
 כְּשֶׁמֶן מִזֶּה הַכֶּסֶל לְאוֹמְרֵים כֹּהן קְדוּשָׁה חֲמַל כְּשֶׁמֶץ בַּל שָׂמַת . לְדֹר וְדֹר וְכוּ' :

אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם וְיִתְלַוְךָ פָּלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :
אֶתָּה בְּתַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . אֶהְבֵּת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ .
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּרְתֶּךָ . וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עֲלֵינוּ קִרְאתָ : כְּשֶׁמֶל לֵיל יו"ט כְּמוֹלֵא שֶׁמֶת לְאוֹמְרֵים כֹּהן וְתוֹדִיעֵנוּ

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתַלְמוּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בְּהֵם חֲקֵי רְצוֹנְךָ
 וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת
 טוֹבִים וְתַנְהִילָנוּ וּמִנֵּי שֵׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קִדְשׁ וְחֲגֵי נְדָבָה וְתוֹרֵי־שֵׁנוּ קְדֻשַׁת שְׁפָת
 וְכִבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הַרְגֵל וְתִבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קִדְשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֻשָׁה
 בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה . בֵּין קְדֻשַׁת שְׁפָת
 לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה קְדֻשַׁת .
 הַבְּדִלָּה וְקְדֻשַׁת אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשַׁתְּךָ :

וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שְׁפָתוֹת לְמַנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים
 לְשִׂמְחָה חֲגִים וּזְמַנִּים לְשֵׁשׁוֹן (לשבת אֵת יוֹם הַשְּׁפָת הַזֶּה וְ) אֵת יוֹם

לש"ס	לשבועות	לסוכות	לש"ס ולש"ח
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני ני חג
הזה זמן	הזה זמן	הזה זמן	העצרת הזה
הרותנו	תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו
(לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :			

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֵּר
 זְכוּרֵנוּ

(*) וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ
 וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת וְלַהֲשִׁיחֹת
 לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה
 בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

תפלת שלש רגלים

זכרוננו ופקודוננו וזכרון אבותינו . וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך . וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למנוחה לחן

וזהו ד

ביום שלש רגלים

מלך רחמן שהשונן ועל מקדשך ברחמיה הרבים ותבנתו מהרה ותגדל כבודו : אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרוב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו בנס מירבתי ארץ : והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספיהם בהלכתם : ואת מוסף (לשבת ואת מוספי יום השבת הזה ו) יום

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמע"צ ולש"ח
חג המצות הזה	חג השבועות הזה	חג הסוכות הזה	שמע"צ חג העצרת הזה

נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך . כמו שכתבת עלינו בתורתך . על ידי משה עבדך . מפי כבודך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונקבז : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונקבה : (זה קרבן שבת וקרבן יום פאמור) :

ביום א' וב' של פסח	בשבועות	ביום א' וב' של סוכות
ובתק"ש הראשון בארבעה עשר יום להחדש פסח לוי : ובחמשה עשר יום להחדש חג שבועות ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו :	וביום ה' בפורים בהקריבכם מנחה חדשה לוי בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :	ובתק"ש הראשון עשר יום להחדש פסח לוי : ובחמשה עשר יום להחדש חג שבועות ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו :
מהול המועד ססה ואלך ממחילין כאן	והקרבתם עולה לריח ניחח לוי פרים בני בקר שנים איל אחד ושבעה כבשים בני שנה	והקרבתם עולה לריח ניחח לוי פרים בני בקר שלשה עשר אולם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו לכם :

תפלת שלש רגלים

וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לַמַּסַּח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה: לַשְּׁבֻעוֹת חַג הַשְּׁבֻעוֹת
 הַזֶּה: לַמִּצּוֹת חַג הַסְּפֹת הַזֶּה: לַשְּׁמֵעַצ וּלְשֵׁחַת יְשָׁמִינִי חַג הַעֲצָרֹת הַזֶּה: וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 פֶּה לְמוֹבָה וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וּבְרַבֵּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוֹס
 וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

מוסף לשלש רגלים

וּמִנְתָּתָם וְנִסְפִיהֶם כַּמְדַּבֵּר. שְׁלִישֵׁה עֶשְׂרִים לְפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
 וְעֶשְׂרוֹן לְכַבֵּשׁ. וְיִוֵּן בְּנִסְכּוֹ. וְשִׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים בְּהַלְקָתָם:
 יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שְׁפָת וּקְרָאֵי עֲגָנָם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי. בְּלֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ
 מִמִּזְבֵּיךָ. וּבְשִׁבְעֵי רִצִּית בּוֹ וּקְדָשְׁתוֹ תְּמִידַת יָמִים אֶתוֹ קְרֵאת וְזָכַר לַמַּעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

בחול המועד סוכות אומרים זה:

יום הראשון	}	וּבַיּוֹם הַשְּׁנַיִם פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי
		שְׁנֵה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִידִים: ומנחתם
יום השני	}	וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה
		אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִידִים: ומנחתם
יום שלישי	}	וּבַיּוֹם הַרְּבִיעִי פְּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה אַרְבָּעָה
		עֶשְׂרֵי תְּמִידִים: ומנחתם
יום רביעי	}	וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים תְּשָׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה אַרְבָּעָה
		עֶשְׂרֵי תְּמִידִים: ומנחתם
יום חמישי	}	וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פְּרִים שְׁמוֹנֵה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה אַרְבָּעָה
		עֶשְׂרֵי תְּמִידִים: ומנחתם
יום שבת	}	וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פְּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה אַרְבָּעָה
		עֶשְׂרֵי תְּמִידִים: ומנחתם

בְּיוֹם הַיְשָׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְּהִיָּה לְכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם
 עֲלֵה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיְיָ פֶּה אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנֵה
 שִׁבְעָה תְּמִידִים: ומנחתם • לַשְּׁמֵעַצ וּלְשֵׁחַת

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ מִטִּיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ
 שׁוֹבָה אֲלֵינוּ בְּחַמּוֹן רַחֲמִיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעֵשׂו רְצוֹנָה. בְּנֵה בֵיתְךָ
 בְּבִתְחִלָּה. וּכְוֹנֵן מִקְדָּשֶׁךָ עַל מְכוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבָנֵינוּ וּשְׁמַחְנוּ בְּתַקּוּנוֹ וְהָשִׁב
 בְּתַנּוּם לַעֲבֹדְתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלוֹמְרִם וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה
 וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלֵּשׁ פְּעָמֵי רַגְלֵנוּ. בְּפֶתוּב בְּתוֹרַתְךָ לְשׁוֹשׁ פְּעָמִים
 בְּשִׁנְיָה נִרְאָה כָּל זְכוּרָה אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמִּצּוֹת.
 וְכַח הַשְּׁבֻעוֹת. וּבְחַג הַסְּפֹת. וְלֹא יִרְאָה אֶת פְּנֵי יְיָ רִיקָם: אִישׁ כְּמִתְנַת
 יְדוֹ כְּבָרְבַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

תפלת שלש תגלים

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
לשמחה ולששון כאשר רצית ואמרת
לברכנו : (כשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו

במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו ממונך ושמחתנו
בישועתך וטחר לבנו לעבדך באמת . והנחילנו יי
אלהינו (כשבת באהבה ובכבוד) בשמחה ובששון (שבת ו) מועדי
קדשך . וישמחו בך ישראל מקדשי שמך : ברוך
אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והומנים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי
ישראל . ותפלתם באהבה תקבל ברכון ותחי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

ותחונת עינינו בשוכה לציון ברחמים : ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון : מודים

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חינו מנ
ישענו אתה הוא רדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך .

ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיש שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך ומצבותיך שבכל
עת ערב ובקר וצהרים המזב פי לא כלו רחמיך והמרחם פי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך :
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד :

וכל החיים יודוך פלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה : ברוך
אתה יי המזב שמך ורך נאה להודות : לש"ץ ברכת כהנים

לשחרית ולמוסף
שנים שלום מזבה וברכה תן וחסדו ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו באחד באור
בניך פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו הורת חיים
ונאחבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום .
ומזב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום : ברוך אתה יי
המברך את עמו ישראל בשלום : אלהי נצור וכו'

תפלת ראש השנה לערבית לשחרית למוסף ולמנחה

למוסף ולמנחה פי שם יי אקרא תבו גדל לאלהינו :

ארני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
וקונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה :

תפלת ראש השנה

זכרנו לתיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר התיים למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע :

מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים . סומך נופלים ורופא

חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמותך בעל

גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמותך אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללה סלה :

ובכן תן פהיך יי אלהינו על כל מעשיך

ואימתך על כל מה שבראת ויראוך

כל המעשים . וישתחוו לפניך כל הברואים

ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב

שלם . כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך

עז בידך וגבורה בימינך ושמה נורא על כל

מה שבראת :

ובכן תן כבוד יי לעמך תתלה ליראוך ותקנה טובה

לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך . שמחה

לארצך . וששון לעירך . וצמיחת קרן לדוד עבדך .

ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בומינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו . והסודים

ברנה יגילו . ועולתה תקפיץ פיה . וכל הרשעה

פלה פעשן תכלה . כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ :

ותמלודך אתה יי לבדך על כל מעשיך בחר ציון

משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך .

פכתוב בדברי קדשך . ומלך יי לעולם אלהיך ציון

לדר ודר הללויה :

תפלת ראש השנה

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך. ככתוב
ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש

בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותך.

וקרבתנו מלפני לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת: כשהל ר"ה במוצ"ש לומדים כאן והודיענו המלא בהפלת יו"ט:

ותתן לנו יי אלהינו פאהבה את יום (לשבת השבת הזה ואת יום)

הזכרון הזה. יום (בשבת זכרון) התרועעה (באהבה) מקרא

קדש זכר ליציאת מצרים: (למוסף מחילין כאן ומשני השאינו *)

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון

ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למוכה לחן

ולחסד

מוסף לראש השנה

*) ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנתנו יכולים לעשות חובותינו בבית

בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו
מפני היר שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך

יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם
עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה

ותגדל כבודו: אבינו מלפני גלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב

פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו פנים מירדתי ארץ:
ותביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך

בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם: ואת מוספי יום

ולשבת השבת הזה (יום) הזכרון הזה. נעשה ונקריב לפניך
באחכה

תפלת ראש השנה

וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה: וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בֹּ
לְטוֹבָה. וּפָקְדָנוּ בֹּ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בֹּ לְחַיִּים: וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַוֵּס
וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם (כֹּל)
בְּבֹרֶךְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ
בְּהַרְרָ גְּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץךָ. וַיֵּדַע כָּל
פַּעוֹל

מוסף לראש השנה

בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:
^{לשבת}
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה הַמִּימָם וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וּנְסָפוּ: עֲלֵת שַׁבַּת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל עֲלֵת הַתָּמִיד
וּנְסָפָה: (וְהָ קָרְבַן שַׁבַּת וְקָרְבַן הַיּוֹם כְּאָמֹר):

וּבַהֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ מִקְרָא קִדְשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת
עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וְעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ
לִרְיָח נִיחַח לִי פַר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
שְׁבַעַת הַמִּימָם:

וּמִנְחָתָם וּנְסָפֵיהֶם כְּמִדְבַר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר. וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לְאֵיל. וְעֶשְׂרֹן לְכִבְשֵׁי. וַיֵּין כְּנֶסֶפּוֹ. וְשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכֶפֶר.
וְשְׁנֵי תָמִידִים בְּהַלְבָּתָם: מִלֶּבֶד עֲלֵת הַחֲדָשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וּנְסָפֵיהֶם בְּמִשְׁפָּטָם לִרְיָח נִיחַח אִשָּׁה לִי:

^{לשבת}
יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנַג עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי כְּלֶפֶס
יִשְׁפְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ כִּמְטוֹבְךָ. וּבְשְׁבִיעֵי רְצִיָּה בֹּ וְקִדְשָׁהּ חֲמִדָּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֵדוֹן הַכֹּל לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עֵשְׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת: וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ בְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם:
וְאַנְחָנוּ בַּזְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד

תפלת ראש השנה

פֶּעֹל כִּי אֶתָּה פִּעַלְתָּנוּ וַיְבִין כָּל יְצוּר כִּי אֶתָּה יִצְרָתָנוּ
וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוּ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה: (לשכת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)
קדשנו

מוסף לראש השנה

אָרֶץ. וּמוֹשָׁב יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי
מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אִמַּת מַלְכְּנוּ אִפְס
אֵלְתוֹ כִּפְתוֹב בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֵל
לְכַבֵּד כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲזֶךָ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
מִן הָאָרֶץ וְהָאֵלִילִים פְּרוֹת יִפְרֹתוֹן. לְתַנְּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל
בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִפְרִיּוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי
הַבֵּל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ
וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְר יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֵת עוֹל מַלְכוּתְךָ וְתַמְלוּךָ עֲלֵיהֶם
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלוּךָ בְּכַבוֹד:
בְּכַתוֹב בְּתוֹרָתְךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וַיֹּאמֶר לֹא הֵבִיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֵמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וְתִרְוַעַת
מֶלֶךְ בּוֹ: וַיֹּאמֶר וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֲסֵף רֵאשֵׁי עַם יַחַד שְׁבַטֵי
יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוֹב לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וַיֹּאמֶר
יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְיָ עֵזוֹ הַתְּאֲזֹר אַף תִּפְּוֹן תִּבְרַל בַּל תִּמּוֹט: וַיֹּאמֶר שְׂאוּ
שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְיָ עֵזוֹ וְגִבּוֹר יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: וְעַל
יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּכִיאִים כְּתוֹב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגִאֲלוּ יְיָ צְבָאוֹת
אֱנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִפְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּהַר
צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֵת הַר עֲשׂוֹ וְהִיְתָה לִי הַמְּלוּכָה: וַיֹּאמֶר וְהִיְתָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהִיְתָה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כְּתוֹב לֵאמֹר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם (פְּלוֹ) בְּכַבוֹדְךָ וְהִנְשְׂאוּ

תפלת ראש השנה

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
ושמחנו בישועתך: (לשבת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה ויגורו בו ישראל מקדשי שמה) וטחר לבנו לעבדך

באמת

סוסף לראש השנה

על כל הארץ ביקרה וחופע בחדר גאון עזקה על כל יושבי תבל
ארצה. וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה
יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו
בכל משלה: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה בקטנותנו) קדשנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך: (לשבת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה ויגורו בו ישראל מקדשי שמה) וטחר לבנו
לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד: ברוך
אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל העלמות
והמוזן נסתרות שמפראשית. כי אין שכחה לפני פסא כבודה. ואין
נסתר מפני עיניך: אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נכחד
מפניך. הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומפיט עד סוף כל הדורות.
כי תביא חוק וזרון להפקד כל רוח נפש. להזכר מעשים רבים והמוזן בריות
לאין תכלית. מראשית בואת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת
מעשיך וזרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל
המדינות בו יאמר. איזו לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.
ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות. מי לא נפקד בזה היום הזה. כי זכר
כל היצור לפניך בא. מעשה איש ופקדתו. ועלילות מצעדי גבר. מחשבות
אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש: אשרי איש שלא ישכחך. וכן אדם
יתאמן בך. כי דרשיה לעולם לא יפשו. ולא יכלמו לנצח כל החוסים
בך. כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כדם: וגם את נח
באהבה וזכרת. ותפקדוהו בדבר ישועה ורחמים בהביאה את מי המבול
לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על בן זכרוננו בא לפניך יי אלהינו
להרבות זרעו כעפרות תבל. וצאצאיו כחול הים: כפתוב בתורתך ויזכור
אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור
אלהים

תפלת ראש השנה

בְּאֵמֶת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֵמֶת וּדְבַרְךָ אֵמֶת וְקוֹם לְעַד :

ברוך

מוסף לראש השנה

אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב : וְנֹאמַר וּזְכַרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ
אֲזַכֵּר : וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתַי תַּחֲנוּן וּרְחוּם ה' :
וְנֹאמַר מִרְפָּה נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְהַם
כָּרַב חֲסָדָיו : וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים כְּתוּב לֵאמֹר הִלֵּךְ וּקְרָאתָ בְּאָזְנֵי
יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי וְזָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵת כְּלוּלוֹתֶיךָ לְכַתֵּב
אֲחֵרֵי בַמִּדְבָר בְּאָרֶץ לֹא זֹרְעָה : וְנֹאמַר וּזְכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בְּיַם
נְעוּרֶיךָ וְהַקִּימוֹתַי לָךְ בְּרִית עוֹלָם : וְנֹאמַר הֲבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד
שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מְדֵי דַבְרֵי בּוֹ זָכוֹר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל בֶּן הַמָּוֶה מַעֲי לֹא רָחַם
אַרְחַמְנוּ נָאָם יי :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקַדְנוּ בְּפִקְדוֹת
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קָדְשׁ וְזָכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׂבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּחַר הַמַּרְיָה וְהַתְּרָאָה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שְׁעֵקֵד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק
בְּנוֹ עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ וּכְבֹּשׁ רַחֲמָיו לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֹם בֶּן
יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פַּעֲסֶךָ מֵעַלְיָנוּ וּבְמִזְבֵּחַ הַגָּדוֹל יִשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ
מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנְחַלְתֶּךָ וְקוֹם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאֵמֹר : וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַנְּזוּיִם לְהִיּוֹת לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יי : כִּי זָכַר כָּל הַנִּשְׁפָּחוֹת אֲתָה הוּא מֵעוֹלָם וְאִין
שָׂכָחָה לְפָנֶי פֶּסַח כְּבוֹדֶךָ . וְעֲקֵדָת יִצְחָק לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים
תִּזְכֹּר : בְּרוּךְ אַתָּה יי זָכַר הַבְּרִית :

אֲתָה נִגְלִיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קִדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׂמֵעִים
קוֹלֶךָ וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טַהֲרָה . גַּם (כָּל) הָעוֹלָם כְּלוּ חַל מִפְּנֵיךָ
וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חֲרָדוֹ מִפְּנֵי בְהַגְלוֹתֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תוֹרָה
וּמִצְוֹת וְתַשְׁמִיעֵם אֶת הַזֶּר קוֹלֶךָ וּדְבָרֹת קִדְשֶׁךָ מְלַהֲבוֹת אִישׁ . בְּקִלְתָּ
וּבְרַקִּים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ . בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיּוֹת הַבָּקָר נִהְיָ קָלַת וּבְרַקִּים וַעֲנַן כְּסָבַד עַל הַהָר וְקוֹל שׁוֹפָר

ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל
יום הזכרון:

רצה

מוסף לראש השנה

הזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר ויהי קול השפר הולך וחוק
מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: ונאמר וכל העם ראים את הקולת
ואת הלפידים ואת קול השפר ואת החר עשן וירא העם וינעו וינעו ויעמדו
מרחק: וברברי קדשה כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר:
ונאמר בחצצרות וקול שופר הרעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו בחודש
שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

ונאמר הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו
הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכבוד:
הללוהו בתה ומחול הללוהו בכמים וענב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ועל ידי עבדיה הנביאים כתוב לאמר כל ישבי חבל ושכני ארץ פגש נפ
הרים תראו ובתקוע שופר השמעו: ונאמר והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים והשתחו
ל'י בחר הקדש בירושלים: ונאמר ויני עליהם יראה ויצא כפרק חצו ואדני
יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: יי צבאות יגן עליהם. פן תמ
על עמך ישראל בשלומה:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ
גלותינו וקרוב פזורינו מפין הגוים ונפוצותינו בגו
מירפתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו פמנחה
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

וביום שמתתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם
ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם:
כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך:
ברוך אתה יי שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:

רצה

תפלת ראש השנה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל פְּרָצוֹן ותהי לְרָצוֹן תמיד עבודת ישראל עמך:

והתזינה עינינו בשוֹבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי המְחַיֵּה הַמֵּתוּת שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מוֹרִים דְּרַבִּין

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. ועל נְשׂוֹמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נְסִיָּה שְׂבָבֶל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבֶל עַת. עָרַב וּבָקֵר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב פִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם פִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנו לָךְ: וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתוּב לַחַיִּים מוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וּכְלַח הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמַּת הָאֵל יִשְׁוֹעַתְנוּ וְעוֹרַתְנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת: לְשִׁיחַ בְּרַכַּת כַּהֲנַיִם

עֲשֵׂים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֲנוּחַס וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל שְׁלֹוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ פָּרְכְנוּ אֲבִינוּ פָּרְכְנוּ פֶּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ פִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים לְעוֹלָם פִּי אַתָּה הוּא וְנִתְּבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. מִלֶּךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ: בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים מוֹבִים וְלִשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

אלהי צעור וכו'

נחמין בליל ראשון של ראש השנה לומר איש לחבירו לשנה טובה.
לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּב וְסַחַתְּם: לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבוּ וְתַחַתְּמוּ: לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּבוּ וְתַחַתְּמוּ:
לזכר לזכר לזכר

קידוש לראש השנה

בשחל ראש השנה בשבת כשהליל יום הששי ונחל סתחילן סברי טרג:
 בלש ויהי ערב ויהי בקר:

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

קידוש לראש השנה

על היין סברי מרגו ורגנו וכבתי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו . ונתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה ואת יום הזכרון הזה . יום יקר) תרועה (באהבה) מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים . כי בנו בחרת ואיתנו קדשת מכל העמים . וזכרת אמת וקיום לעד : ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון :

בקדוש ליל שני של ראש השנה לכוש בנר הדש או מניח פרי חדש ואומר שהינו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחתה לנו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

כשחל ראש השנה במצאי שבת מקדשן וקנהו . ר"ח יין , קידוש , נר , הברכה , וק :

על הגר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבקלת . ואת יום השביעי משישת ימי המעשה קדשת . הבקלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך : ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש :

ובנר שרתיו

נדתין לאכול בליל ראשון של ראש השנה תפוח סתוק כדבש ומברכין בפה' ואחר אכילת התפוח אומרים ה' יהי רצון מלפניך יי אלהינו נאלהי אבותינו שחתה לנו שנה טובה ומתוקה :

סדר תשליך

ביום א' דר"ה אחר מנחה קודם שקיעת החמה הולכין לנהר או לבאר מים ואומרים מי אל כמך וכו' (אם חל בשבת הולכים ביום ב' דר"ה) :

מי אל כמך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפן כי תפץ חסד הוא : ישוב ורחמנו יכפוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל הפאחם : תמן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : מן המצר קראתי יה ענגי בפרחב יהוה יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם : יי לי בעזרי ואני אראה בשנאי : טוב לחסות ביי מבטח פאדם : טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים : ואומרים רננו צדיקים וגי' תמצא בשחרית לשבת ואח"כ יאמר זה :

לא יקעו ולא ישקוהו בכל החרקדשי כי מלאה הארץ דעה אתי יי בפנים לים מכסיני : ויאמר שיר המעלות ממעמקים תמצא בברכי נפשי . ונעזרים שולי הנערים :

סדר כפרות

לוקח הכפרה בידו הימנית ואומר נפש תורת נפשי ואומר כזה הלשון ג' :

**בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי הַשָּׁד וְצִלְמוֹת אִסְרֵי עֵינַי וּבְרוּל: יוֹצִיאַם
מִחֶשֶׁד וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִתֵּק: אֱלִים מִדָּרָךְ
פִּשְׁעֵם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתַּעֲנוּ: כָּל אֶכֶל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּגְעֵנוּ
עַד שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ אֵלַי בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם
וַיִּשְׁעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וּרְפָאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יִדְוּ
לִי חֲסִדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלַי מִלֵּאךְ
מִלִּיץ אֶחָד מִנֵּי אֵלֶיךָ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל: וַיִּהְיֶנּוּ וַיֹּאמְרוּ
פְּדֵעֵהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מִצְּאֵתִי כִּפֹּר:**

ויען איין זכר שלאגט אליין כפרות ואל ער דאס זאגן דרייא מאל :

**זֶה חֲלִיפְתִּי. זֶה תְּמוּרָתִי. זֶה כְּפָרְתִּי. זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלְךְ לְמִיתָה. וְאֲנִי אֵלֶיךָ
וְאֶפְגָּם לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

אז תיבך נאך כפרות שלאגן ואל ער נעבך דיא כפרה צום שורש אונ דער שוחם ואל דאס קוילין :

ויען צווייא זכרים שלאגן כפרות זאלין זייא דאס זאגן דרייא מאל :

**זֶה חֲלִיפְתָנוּ. זֶה תְּמוּרָתָנוּ. זֶה כְּפָרְתָנוּ. זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלְךְ לְמִיתָה. וְאֲנַחְנוּ
נֶפְגָּם וְנִלְךְ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

ויען איינער שלאגט כפרות אונ זאגט פיר פאר זיין זון ואל ער דאס זאגן דרייא מאל :

**זֶה חֲלִיפְתְּךָ. זֶה תְּמוּרָתְךָ. זֶה כְּפָרְתְּךָ. זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלְךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה
תֶּפְגָּם וְתִלְךְ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

אזן איינער שלאגט כפרות אונ זאגט פיר פאר צווייא אדער פאר דרייא זכרים ואל ער דאס זאגן דרייא מאל :

**זֶה חֲלִיפְתְּכֶם. זֶה תְּמוּרָתְכֶם. זֶה כְּפָרְתְּכֶם. זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלְךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּם
תֶּפְגָּסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

ויען איינער שלאגט כפרות אונ זאגט פיר פאר איין נקבה ואל ער דאס זאגן דרייא מאל :

**זֹאת חֲלִיפְתְּךָ. זֹאת תְּמוּרָתְךָ. זֹאת כְּפָרְתְּךָ. זֹאת הַתְּרַנְגוּלָת תִּלְךְ לְמִיתָה.
וְאַתָּה תֶּפְגָּסִי וְתִלְכִּי לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

איין אשה פיר זיך אליין ואל זיא דאס זאגן דרייא מאל :

**זֹאת חֲלִיפְתִּי. זֹאת תְּמוּרָתִי. זֹאת כְּפָרְתִּי. זֹאת הַתְּרַנְגוּלָת תִּלְךְ לְמִיתָה.
וְאֲנִי אֵלֶיךָ וְאֶפְגָּם לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

ויען איינער זאגט פיר פאר צווייא נקבות אדער מער ואל ער דאס זאגן דרייא מאל :

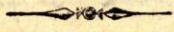
**זֹאת חֲלִיפְתְּכֶן. זֹאת תְּמוּרָתְכֶן. זֹאת כְּפָרְתְּכֶן. זֹאת הַתְּרַנְגוּלָת תִּלְךְ לְמִיתָה.
וְאַתֶּן תֶּפְגָּסְנָה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

ויען צווייא ווייבער נעמען איין זון זאלין זייא דאס זאגן דרייא מאל :

**זֹאת חֲלִיפְתָנוּ. זֹאת תְּמוּרָתָנוּ. זֹאת כְּפָרְתָנוּ. זֹאת הַתְּרַנְגוּלָת תִּלְךְ לְמִיתָה.
וְאֲנַחְנוּ נֶפְגָּם וְנִלְךְ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

איין אשה מעוברת פאר זיך אליין ואל זיא דאס זאגן דרייא מאל :

**אֵלַי חֲלִיפוֹתֵינוּ. אֵדוּ תְּמוּרוֹתֵינוּ. אֵלֵנוּ כְּפָרוֹתֵינוּ. אֵלֵנוּ הַתְּרַנְגוּלָּים יִלְכוּ לְמִיתָה.
וְאֲנַחְנוּ נֶפְגָּם וְנִלְךְ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:**

תפלת יום כפור לערבית לשחרית למוסף למנחה ולנעילה

למוסף למנחה ולנעילה **בִּי יְיָ אֱקַרְא הַבּוֹ גְדֹל לֵאלֹהֵינוּ :**

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמַל הַסְּדִים טוֹבִים וְיָשָׁר הַכֹּל וְזוֹכֵר הַסְּדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוּ בְּאַהֲבָה :
וְאֵלֵינוּ לְרַחֵם מְלֶכֶּה הַרְפֵּץ בְּחַיִּים וּבְתַבְנֵנו ^(לנעילה) וְהִתְכַנְּנוּ בְּסִפּוֹר הַחַיִּים
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים :**

מְלֶכֶה עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁרָאֵל עֹפֵר . מִי כְמוֹךָ בְּעַל

גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶה מְמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מְתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמְתִּים :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכֹל יוֹם יִתְלַלְּךָ סֵלָה :

וּבְבִין תֵּן פִּתְחֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ

וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת וַיִּירָאוּךָ

כָּל הַמַּעֲשִׂים . וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים

וַיַּעֲשׂוּ כָלֵם אֲנָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב

שָׁלֵם . כְּמוֹ שִׁירְדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ

עוֹ בְיָדְךָ וּגְבוּרָה בְיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל

מַה שֶּׁבְרָאת :

וּבְבִין תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמִידָה תְּהַלֵּל לִירֵאִיָּה וּתְקוּהַ טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפְתוּחוֹן פֶּה לְמַיְחֲלִים לָךְ . שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ . וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ . וְצַמְחִיחַת קָרוֹן לְדוֹד עֲבָדְךָ . וְעִרְיַבַת גַּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ בְּמַחֲכָה בְּיָמֵינוּ :

וּבְבִין צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ וַיִּחְסִידִים בְּרָנָה יִגִּידוּ . וְעוֹלָתְהָ תִקְפֵּץ פִּיָּה וְכֹל דְרִישׁעָה כְּלָה בְּעֵשֶׂן תִּקְלָה . פִּי תַעֲבִיר מִמְשַׁלְּתָה זְרוֹן מִן הָאָרֶץ :

וְתִמְלִיךְ אַתָּה יְיָ לְבִיָּךְ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּתֵר צִיּוֹן מִשְׁפַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוֹשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה . בְּפֶתוּחַ בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה . וּמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם

אַלְתֶּיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר תִּלְלוּיָהּ :

תפלת יום כפור

קדוש אלה ונורא שמך • ואין אלוה מפלעך • פכתוב ויגבה יי צבאות
במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה : ברוך אלה יי המלך הקדוש :
אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך •
וקרבתנו מלכנו לעבודתך • ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת :

והתן לנו יי אלהינו פאהבה את יום (לשבת השבת הוה לקדשה
ולמנוחה ואת יום) הפסחים הוה למחילה ולסליחה
ולכפרה ולמחל בו את כל עונותינו (לשבת פאהבה) מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים :

(מוסף מתחילין כהן ומשני המאינו *)

אלהינו ואלהי אבותינו • יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו
וירכך

מוסף ליום כפור

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ובתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנהנו יכולים לעשות טובותינו בבית
בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו
מפני היר שנשתלחה במקדשך : יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם
עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה
ותגדל כבודו : אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרוב
פזרינו מבין הגוים ונפוצותינו פנים מירפתי ארץ :
והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות טובותינו
תמידים כסדרם ומוספם פהליכתם : ואת מוסף יום

תפלת יום כפור

וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון
ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך. לפליטה למנוחה לחן ולחסד ולרחמים לחיים
ולשלום ביום הכפרים הזה: וזכרנו יי אלהינו בו
למנוחה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים:
ובדבר ישועה ורחמים חסד וחננו. ורחם עלינו
והושיענו כי אלוך עינינו כי אל מלך תנון ורחום אתה:

אלהינו

מוסף ליום כפור

לשבת ואת מוספי יום השבת הזה ויום הכפרים הזה. נעשה
ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לשבת
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורנים סלת מנחה
בזולה בשמן ונספו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
ונספה: וזה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:

ובעשור לה' השביעי הזה מקרא קדש יהיה
לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה
לא תעשו: והקרבנתם עלה ליי ריח ניחח פר בן
פקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים
יהיו לכם:

ומנחתם ונספיתם כמדבר. שלשה עשורנים לפר.
ושני עשורנים לאיל. ועשורן לכבש. ויון
כנסבו. ושני שעירים לכפר (כ"א ושעיר לכפר מלכד חטאת הכפורים)
ושני תמידים כהלכתם:

לשבת
ישמחתו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי כלם
ישבעו ויהענגו כטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
ימים אורו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו

א

תפלת יום כפור

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום (לשבת השבת

הזה וכיום) הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו

ותפאתינו מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מוחה

פשעיך למעני ותפאתיך לא אופר: ונאמר מחיתי כעב

פשעיך וכענן תפאתיך שובה אלי כי ואלתיך: ונאמר

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל תפאתיכם

פני יי תטהרו: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנותקנו) קדושים

במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו ממונך ושמתנו

בישועתך (לשבת ותחילתנו יי אלהינו באהבה וברצון שפת קדשך ויגדו בו

ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה

סלתן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל הור ודור

ומבליעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה): ברוך

אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית

ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך

על כל הארץ מקדש (לשבת השבת) ישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדבור

ביתך ואשי ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי רצון

תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזיקה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו

לציון: כולם דובן

מוזרים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור

חינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך

על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיה שפכר יום

עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שפכל עת. ערב ובקר וצתרים. הפיב כי

לא כלו רחמיך ותמרתם כי לא תפנו חסדיך מעולם קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

ובחוב (לעילה וחתום) לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויתללו את שמך באמת האר ישועתנו ועזרתנו סלה:

ברוך אתה יי הפיב שמך ולך נאה להודות: לשיג ברכת כהנים

תפלת יום כפור

לשחרית למוקף למנחה ולנעילה

למעריב

יְשׁוּעָה לְשָׁלוֹם מְרִיבָה וּבִרְכָה חַנוּחַסְדֵּי וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
 פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
 וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם . מְלָךְ אֲרוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם .
 וְמוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַבֵּד אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ :
 בְּסִפְרֵי חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה מְרִיבָה נִזְכָּר וּנְפַתֵּב (לנעילה וּנְחַתֵּם) לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְרִיבִים וְלְשָׁלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם : (יחזו לרצון אסרו פי והגיון לבי לסגוד ה' צורי וגואלי) :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הִבֵּא לְפָנֶיךָ הַתְּפִלָּה . וְאֵל הַתְּעִלֵם מִתְּחִנָּתָנוּ .
 שְׂאֵן אֲנֵנוּ עֵז פָּנִים וְקִשִׁי עֶרְף לֹמֵד לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲמָאנוּ . אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲמָאנוּ :
 אֲשַׁמְנוּ . בְּגָרְנוּ . גּוֹלְנוּ . דְּבַרְנוּ דְּפִי : הֵעֵיטוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . וְדָנוּ . חֲמָסְנוּ .
 מִפְּלֵט שֶׁקֶר : יַעֲזֹנוּ רַע . פּוֹזְנוּ . לָצֵנוּ . מְרַדְנוּ . נֶאֱצָנוּ . סַרְרָנוּ .
 שָׁוִינוּ . פִּשַׁעְנוּ . צָרְרָנוּ . קִשִּׁינוּ עֶרְף : רִשַׁעְנוּ . שִׁחַתְנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲיִנוּ .
 תַּעֲתַעְנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִיה לָנוּ . וְאַתָּה צְדִיק
 עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אִמַּת עִשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :
 מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וְמֵה נְסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים . הֲלֵא כָּל
 הַנְּסַתְרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ : (נעילה ממחילין כאן אתה נותן יד *)
 אַתָּה יוֹדֵעַ רַחֵם עוֹלָם . וְתַעֲלוּמֹת סִתְרֵי כָל חַי : אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בָטָן
 וּבוֹחֵן כְּלִיֹּת וְלֵב . אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִפָּנֶיךָ . וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ :

תפלת נעילה

אֶתְּהַנּוֹתֵן יָד לְפִי שְׁעִים וַיְמִינֶךָ פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל שְׁבִים .
 וְתִלְמַדְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְתַתּוּדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחַדֵּל בְּעֵשֶׁק יְדֵינוּ וְתִקַּבְּלָנוּ בְּתַשׁוּבָה
 שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחוֹתִים לְמַעַן דְּבַרְךָ אֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ . אֵין קֵץ לְאֲשֵׁי תוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹתֵי
 אֲשַׁמְתָּנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲחִרִיתָנוּ רַמָּה וְתוֹלַעַה לְפִיכָךְ
 הִרְבִּיתָ סְלִיחָתָנוּ . מָה אָנוּ מָה חֵינּוּ מָה חֲסָדְנוּ מָה צַדִּיקְנוּ
 מָה יִשְׁעֵנוּ מָה פִּחְנוּ מָה גְבוּרָתָנוּ מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֵא כָּל הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ

תפלת יום כפור

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל הַפְּשָׁעֵינוּ. וְתִמְחַדֵּל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶם וּבְרָצוֹן: וְעַל הַטָּא שֶׁחָל בְּזוּלוֹל הַזְּרִים וּמִזְרִים: עַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹק יָד:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִדּוֹל הַשֵּׁם: עַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִדּוֹל הַשֵּׁם: עַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַפְשׁוֹת פֶּה:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָל בְּכַסּוּי שִׁפְתָיִם: וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי וּבִסְתֵר: עַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיזוֹת:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה: וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹדָעִים: וְכֵלֵא יוֹדָעִים:

וְעַל כָּלֶם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. וּבְמִרְמָה:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְחֹק הַלֵּב: וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִנָּצַח רַע: עַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיָדֵי פֶה:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָל בְּעֵינֵיךָ וְזוֹת: וְעַל הַטָּא שֶׁחָל בְּזֵדוֹן וּבְשִׁנְיָה:

וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע: וְעַל הַטָּא שֶׁחָטְאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן:

תפלת נעילה

וְאֲנֹשֵׁי הַשָּׁמַיִם כֹּלָא הָיוּ וְחִכְמֵי כְּבָלֵי מִדְּעָ וְנִבְוֵנִים כְּבָלֵי הַשָּׁפֵל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוּ וַיְמִי חֵייהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמִזֶּתֶר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֶבֶל הֶבֶל:

אֲתָה הַבְּדִלְתָּ אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וְתִכְיֶרְהוּ לַעֲמוּד לְפָנֶיךָ. כִּי מִי יֹאמֶר לָךְ מָה תִּפְעַל וְאִם יִצְדַּק מָה יִתֵּן לָךְ: וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לש"י לשבת השבת

הַזֶּה וְאֵת יוֹם) צוֹם הַכֹּפְרִים הַזֶּה קֶץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִחְדָּל מֵעַשְׂק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֲסִדֵי רְצוֹנְךָ בְּלֵבב שְׁלָם: וְאֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תִּהְיוּ בְּהַשְׁתַּת עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר דַּרְשׁוּ יי בְּהַמְצֵאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: וְנֶאֱמַר יַעֲזוּב רִשְׁעֵי דַרְכּוֹ וְאִישׁ אֶן מִחֲשֻׁבוֹתָיו וַיֵּשֶׁב אֵל יי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ

תפלת יום כפור

על הטא שחטאנו לפניה בקלות ראש:	על הטא שחיל במשא ובמתן :
ועל הטא שחטאנו לפניה בקשיות ערף :	ועל הטא שחיל במאכל ובמשתה :
על הטא שחיל בנשה ובמרבית :	על הטא שחיל ברצת רגלים להרע :
ועל הטא שחטאנו לפניה ברבילות :	ועל הטא שחטאנו לפניה בנמית גרון :
על הטא שחטאנו לפניה בשקור עין :	על הטא שחטאנו לפניה בשפיתונו :
ועל הטא שחטאנו לפניה בשנאת חנם :	ועל הטא שחטאנו לפניה בעיני רמות :
ועל הטא שחטאנו לפניה בתשומת יד :	ועל הטא שחטאנו לפניה בעזות מצח :
ועל כלם אלוה סליחות . סלח לנו .	ועל כלם אלוה סליחות . סלח לנו .
מחל לנו . בפך לנו :	מחל לנו . בפך לנו :
ועל הטאים שאנו חיבים עליהם עולה :	ועל הטאים שחטאנו לפניה בפריקת עול :
ועל הטאים שאנו חיבים עליהם חטאת :	ועל הטא שחטאנו לפניה בפלילות :
ועל הטאים שאנו חיבים עליהם קרבן :	ועל הטא שחטאנו לפניה בצדית רע :
ועל הטא שחטאנו לפניה בצרות עין :	ועל הטא שחטאנו לפניה בצרות עין :

תפלת נעילה

כי ירבה לסלוח : ואתה אלוה סליחות תנון ורחום ארך
אפים ורב חסד ואמת ומרבה להיטיב ורוצה אתה
בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במותתם שנאמר
אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות
הרשע כי אם פשוב רשע מדרך וחייה . שובו שובו
מדרךכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל : ונאמר
החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא פשובו
מדרך וחייה : ונאמר כי לא אחפץ במות המת נאם
אדני יהוה והשיבו וחיו : כי אתה סלחן לישראל ומחלן
לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך
מוחל וסולח (אלא אתה) :

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר
אני בחיי . קל וחמר במיתתי . דבי אני לפניה בכלי מלא בושה
ובלמה . יהי רצון מלפניה יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד . ומה
שחטאתי לפניה מרק ברחמיה הרבים . אבל לא על ידי יסורים וחללים רעים :

תפלת יום כפור

מעל המאים שאנו חייבים עליהם ואשל ועל המאים שאנו חייבים עליהם	בדאי ותלוי :
מיתה פידי שמים :	
מעל המאים שאנו חייבים עליהם מבח ועל המאים שאנו חייבים עליהם	מדרות :
פרת ועירי :	
מעל המאים שאנו חייבים עליהם ועל המאים שאנו חייבים עליהם	מלקות ארבעים :
ארבע מיתות בית דין :	

סקילה . שרפה . הרג . וחנק . על מצות עשה ועל מצות לא תעשה
 בין שיש בה קום עשה . ובין שאין בה קום עשה . את הגלויים
 לנו ואת שאינם גלויים לנו . את הגלויים לנו ככר אמרנום לפניך . והודינו לך
 עליהם . ואת שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים . כדבר שנאמר
 הנסקרות ליי אלהינו . והנגלות לנו ולבנינו עד עולם . לעשות את כל דברי
 התורה הזאת : כי אתה סלחן לישראל ומחלן לישבתי ישראל בבל דור ודור
 וכבלעדיה אין לנו מלך מלך וסולח (אלא אתה) :

אלהי עד שלא נוצרתי אני כדאי ועבש שנוצרתי באלו לא נוצרתי . עפר
 אני בחי . קל וחמר במיתתי . הרי אני לפניך כבלי מלא בושה
 ובלמה . יהי רצון מלפניך יי אלהי נאלהי אבותי שלא אחטא עוד . ומה
 שחטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים . אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים :

אלהי בצור וכו'

סדר מרכת כהנים

כשהכהנים ילדים לחזקת חסד לחתונה אילים חסד והקל והערב :

ותעב לפניך עזרתנו בשלה וקרוב . אגא רחום ברחמיך הרבים השב
 עבדתך לציין עתה וסדר העבודה לירושלים : ותחוננה עינינו
 בשובה לציין ברחמיך ולשם נעבדה בידאיה כימי עולם וכלשנים קדמוניות : יי
 לקל וחסד ממים ברוך אתה יי שאותה לבדה בידאיה נעבוד : מרים וכו' .

קדם החזק אורים בלשח ח :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו נאלהי אבותינו שתהא הפרכה הזאת
 (לכתיים שצויתנו) (לקל שצוית) לברך את עמך ישראל ברכה שלמה
 ולא יהיה בה שום מבשול ועון מעתה ועד עולם :

חזק אומר אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה וכו' :

חזק אומר בקול רם ברהמים והקל עונים עם קדושה באומר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה: אמן

חלומותי עלי ועל כל ישראל למזכה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן

יאר. אלהי נגלי ויברכנו יאר שניו אמתנו סלה:

יהנה. יי אל רחום ותפון ארצה אפים ורב חסד ואמת:

פניו. פנה אלי ותחנני בייחוד ועני אגני: אליה. אליה יי נפשי אשא:

ויחנה. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניכם כעיני שפחה אל יד גברתה פן עינינו אל יי אלהינו עד שיתחננו: רכשל

ישא. ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

יהנה. יי חננו לך קונו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה:

פניו. אל תסתור פניו מפני פזים צד לי תפוח אלהי אונגה פזים אקרא מהר ענני:

אליה. אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים:

וישם. וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

לה. לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והתוד כי כל בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכל ראש:

שלום. שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

יברכה. יי מציון עשה שמים וארץ:

יהנה. יי אדונינו מה אדיר שמו בכל הארץ:

וישמרה. שמרני אל כי חסיתי בך: כשהכתובים סגורים וישמך אמרים הקל זה:

רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שקד:

חלום חלמתי ואני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי

אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל

ישראל למזכה. בין שחלמתי על עצמי ובין

שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי. אם

טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו בי ובהם בחלומות

שלי יוסף הצדיק ואם צדיקים רפואה רפואם

בחזקתו מלך יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה

ובנעמן מצרעתו. וכמי מרה על ידי משה רבנו.

וכמי יריחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת את קללת

בלעם הרשע מקל לך לברכה פן תהפוך כל

תנ"ת א

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֱתֶר וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: אמן

חלומותי עלי ועל כל
ישראל לטובה ותשמרני
ותחנני ותרצני: אמי

יאר. אלה. נחני וברכנו יאר
פניו אפנו סלה:

יהנה. יי אל רחום ותנון ארף
אפים ורב חסד ואמת:

פניו. פנה אלי ותחנני כיתיד ועני אגני:
אליה. אליה יי נפשי אשא:

ותחנה. הנה בעיני עבדים אל יד
אדוניתם בעיני שפחה אל יד
גברתה פן עינינו אל יי
אלהינו עד שיתחננו: רבש

ישא. ישא ברכה מאת יי וצדקה
מאלהי ישעו. ומצא חן ושקל
טוב בעיני אלהים ואדם:

יהנה. יי חננו לה קונו היה זרעם
לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה:

פניו. אל מסתר פנה ממני ביום צר
לי הטה אלי אונה ביום אקרא
מחר ענני:

אליה. אליה נשאתי את עיני מישבי
בשמים:

וישם. וישמו את שמי על פני ישראל
ואני אברכם:

לה. לה יי הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח ותהוד כי כל
בשמים ובארץ לה יי הממלכה
והמיתנשא לכל לראש:

שלוש. שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמי יי ורפאתיו:

יברכה. יברכה יי מציון עשה
שמים וארץ:

יהנה. יי אדונינו מה אדיר
שמה בכל הארץ:

וישמרה. שמרני אל כי חסיתי בה:
כשהכונים פננים וישמך אמרים הקלו זה:

רבנו של עולם אני שלך
וחלומותי שך

חלום חלמתי ואני יודע מה
הוא. יהי רצון מלפניך יי

אלהי ואלהי אבותי שיהיו
כל חלומותי עלי ועל כל

ישראל לטובה. בין
שחלמתי על עצמי ובין

שחלמתי על אחרים ובין
שחלמו אחרים עלי. אם

טובים הם חזקם ואמצם
ויתקומו בי ובהם כחלומות

שך יוסף הצדיק ואם
צריכים רפואה רפאם

כתוקיהו מלך יהודה מחליו
וכמרים הנביאה מצרעתה

וכנעמן מצרעתו. וכמי
מרה על ידי משה רבנו.

וכמי יריחו על ידי אלישע.
וכשם שהפכת את קללת

בלעם הרשע מקל לה
לברכה כן תתפוך כל

סדר נשיאת כפים

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת חסדך
 וגדל נחמך הפושטים ולמען טהרת שמה הגדול הגבור והנורא בן
 עשרים ושנים אריות היוצאים מן המסוקים של ברכת כהנים (אמרם ע"ה)
 האמורה טפי אחרון ובני עם קדושה שתתקן קרוב לי בקראי
 לך ותשמע הפלתי נאמתי ואמתי תמיד בשם שישמעת אנקת יעקב
 תטיקנה הנקרא איש הם ותמן לי ולכל נפשות ביתי מאונותינו ופרנסתנו
 פרנסת ולא בצמצום בחסד ולא באסור בנחת ולא בצער מנחת ידך הרחבה
 בשם שנתה פסת לחם לאכל ובגד ללבוש לעקב אבינו הנקרא איש הם
 ותחנני לרחבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיך ויהי דברי
 נשמעים לעבודתך בשם שנתה את יוסף צדיקה בשעה שהלבושו אביו
 בתנה פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיך ותעשה עמי
 נפלאות ונסים ולטובה אוח ותחליתני בדרכי ותן קדפי בינה להבין
 ולהשכיל ולקום את כל דברי הלמד תורתך וסודותיה ותחלני משגיאות.
 ותפטר בעיני ולפי לעבודתך ולדאקה ותאריך ימי וימי אשתי ובני ובנותי
 (טו ש"י אב אים אמר י"מ אבי ואמר צמוב ובגועימות פרח עו ולחם אמן סלה.)

אמר ויהי עשרים ושתים

אמר ויהי עשרים ושתים

<p>רבונו של עולם עשנו מה שגזרת עלינו אף אפה עשה עשנו כמו שתבטחקנו. השקפה משהו גדולה מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת הארצה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:</p>	<p>אריך בערום טובן בנבדה אפה שלום ושקה שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וקיום לשלשלת שלום:</p>
--	---

סדר ברכת המזון

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת חסדך וגדל נחמך הפושטים ולמען טהרת שמה הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושנים אריות היוצאים מן המסוקים של ברכת כהנים האמורה טפי אחרון ובני עם קדושה שתתקן קרוב לי בקראי לך ותשמע הפלתי נאמתי ואמתי תמיד בשם שישמעת אנקת יעקב תטיקנה הנקרא איש הם ותמן לי ולכל נפשות ביתי מאונותינו ופרנסתנו פרנסת ולא בצמצום בחסד ולא באסור בנחת ולא בצער מנחת ידך הרחבה בשם שנתה פסת לחם לאכל ובגד ללבוש לעקב אבינו הנקרא איש הם ותחנני לרחבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיך ויהי דברי נשמעים לעבודתך בשם שנתה את יוסף צדיקה בשעה שהלבושו אביו בתנה פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיך ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אוח ותחליתני בדרכי ותן קדפי בינה להבין ולהשכיל ולקום את כל דברי הלמד תורתך וסודותיה ותחלני משגיאות. ותפטר בעיני ולפי לעבודתך ולדאקה ותאריך ימי וימי אשתי ובני ובנותי (טו ש"י אב אים אמר י"מ אבי ואמר צמוב ובגועימות פרח עו ולחם אמן סלה.)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הוון את העולם כלו
 במזובו ברחן בחסד וברחמים הוא נותן לחם לכל
 בשור כפי לעולם חסדו. ובמזובו הגדול תמיד לא חסר
 לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול
 כפי הוא אלון ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל
 בריותיו אשר ברא: ברוך אתה יי הוון את הכל:

גודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חסדה טובה ורחבה ועל
 שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מפית עבדים ועל פריחה
 שחקמת בבשרנו ועל תורתך שדמדתנו ועל חקיה שהודעתנו ועל חיים חן

סדר ברכת המזון

וְחֶסֶד שְׂחַנְנָתְנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֵּון שְׂאֵתָהּ זֶן וּמִפְרָגֶם אוֹהֲנֵנוּ הַמִּיד בְּכָל יוֹם
וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה :

כתובים וכפולים ואמרים כחן על הנסים :

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְחִבְרָה שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל
חַי הַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד . בְּפִתּוֹב וְאֲכִלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ
עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזֵּון :
רָחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָהּ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו . אֱלֹהֵינוּ אֲבִינֵהוּ רַעְיָנוּ אֲנֵנוּ פְּרִנְסָנוּ וּכְלָלָנוּ וְהִרְוִיחְנוּ
וְהִרְוַח לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִתְּרָה כִּפְלַ צְרוּתֵנוּ . וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לֹא
לִידֵי מִתְּנַת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאתֶם כִּי אִם לַיְדֵי הַמְלָאָה הַפְּתוּחָה
הַקָּדוֹשֶׁה וְהַרְחֵבָה שְׂלֵא גְבוּשׁ וְלֹא גְבֻלָם לְעוֹלָם וָעֶד :

בשבת
רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת וְהַשְּׁבִיעֵי הַשְּׁבֶת הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גְדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוּנָה וּבְרְצוּנָה הַגִּיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שְׂלֵא תִהְיֶה צְרָה וְגוֹן
וְאֲנַחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ . וְהִרְאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּנַחֲמַת צִיּוֹן עִירְךָ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קְדוֹשֶׁה כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבְעַל הַנְּחֻמוֹת :

כמה וכפולים וכפולים ואמרים כחן יעלה ויבא :

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה בְרַחֲמֵי
יְרוּשָׁלַיִם . אָמֵן : בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִינֵנוּ מִלְכֵנוּ
אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קָדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמְלִיךָ
הַפּוֹזֵב וְהַמְטִיב לְכָל שְׂבָבָר יוֹם וָיוֹם הוּא הַמִּיב . הוּא מְטִיב . הוּא יִמְיֵב לָנוּ .
הוּא גְמַלְנוּ הוּא גּוֹמְלֵנוּ הוּא יְגַמְלֵנוּ לְעַד לַחַן וְלַחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצְּלָה
וְהַצְּלָחָה בְּרַכָּה וַיִּשְׁעָה נַחֲמָה פְּרִנְסָה וּכְלָפְלָה וּרְחֻמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל
טוֹב וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יְחַסְּרֵנוּ : תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :
תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יְחַבְּרֵנוּ וּבְאֶרֶץ תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וְיִתְפָּאֵר
בְּנוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : תְּרַחֲמֵנוּ הוּא
יְפְרִנְסֵנוּ בְּכָבוֹד : תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מַעַל צְוָאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת
לְאָרְצֵנוּ : תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרַכָּה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה
שֶׁאֲכָלְנוּ עָלָיו : תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֵת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּיְבַשֵּׁר
לָנוּ בְּשׂוֹרֵה טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וּנְחֻמוֹת : תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ לָנוּ וְיִשְׁלַח אֵת
אֲבֵי מוֹרֵי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֵת אֲמֵי מוֹרְתֵי בְּעַלַת הַבַּיִת הַזֶּה . וְלֹא כוֹס נִשְׁוִי וְיִשְׁוִי
אוֹתִי וְאֵת אֲשֶׁתִּי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לִי . אוֹתָם וְאֵת בֵּיתָם וְאֵת זְרַעֲם וְאֵת

סדר ברכת המזון

כַּל אֲשֶׁר לָחֵם אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכֹל מַלְאכַּת כָּל בֶּן יִבְרָךְ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן :
בְּמִרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵינוּ וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת
יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

הַרְחֵמֵן הוּא יִגְחִילָנוּ יוֹם שְׂפָדוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים •

הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה :

הַרְחֵמֵן הוּא יִגְחִילָנוּ יוֹם שְׂפָלוֹ טוֹב :

הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה :

הַרְחֵמֵן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סִבְתֵּי דָוִד הַטּוֹפֵלֹת :

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לִימֵת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֹּא : כחול מגדיל (בר"ח ושבת וי"ח

וחו"מ תארי"ט מגדול) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד

עולם: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבֹו וְדוֹרְשֵׁי יְיָ

לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב : הַדּוֹד לִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : פּוֹתַח אֶת

יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי וְהָיָה יְיָ מִבְּטַחוֹ :

נֶשֶׁר הַיָּתִי גַם יִקְנֵתִי וְלֹא רֵאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֵם : יְיָ עֲזוּ

לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בִּישְׁלוֹם :

אחר ברכת המזון כשהוא מנכר על כנוס א"ס על סיון מנכר בורא פרי הגפן. ועל שאר משקין מנכר שהכל :

על סיון ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. ואל"כ מנכר ברכה משין שלש

על מים ועל סכר מנכר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו :

סדר ברכה אחרונה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

על מעשה קדוה מסי' מיני דגן	על סיון מנכרין על נאמיו ז"ס	על סירות משנת אלן ישראל	אכל מן ס' מיני דגן וגם סמס יין
----------------------------	-----------------------------	-------------------------	--------------------------------

המחיה ועל הפלפלה	הגפן ועל פרי העץ ועל פרי	המחיה ועל הפלפלה	המחיה ועל הפלפלה
------------------	--------------------------	------------------	------------------

ועל התנובת השודה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו	ועל הגפן ועל פרי הגפן	ועל העץ	ועל הגפן ועל פרי הגפן
--	-----------------------	---------	-----------------------

ועל התנובת השודה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו

לאכול מפריה ולשבע מטובה. רחם (נא) יי אלהינו על ישראל עמך ועל

ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחה ועל היכלה ובנה ירושלים

עיר הקדש במהרה בימינו. והעלנו לתובה. ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה.

ונשבע מטובה. ונברכה עליה במקדשה ובטהרה: נשם ורצה והחליצנו ביום

השבת הזה: כהאם חודש וזכרנו ל... בה ביום ראש החודש הזה: כהאם חודש וזכרנו

סדר ברכה אחרונה

לְטוֹבָה בַּיּוֹם הַזֶּה וְהַזְכָּרוֹן הַזֶּה : כְּסִמּוּ וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה :
 כְּסִמּוּשׁוֹת וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה : כְּסִמּוּשׁוֹת וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג
 הַסִּפּוֹת הַזֶּה : כְּסִמּוּשׁוֹת וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה : כְּסִמּוּשׁוֹת וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג
 הַמִּצּוֹת הַזֶּה : כְּסִמּוּשׁוֹת וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה : כְּסִמּוּשׁוֹת וְשִׁמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה :

על מעשה קדש	על סיון	על הַגִּפְּן	על הַפְּרוֹת	על מעשה קדש ועל סיון
וְעַל הַמִּצְוָה :	וְעַל פְּרֵי הַגִּפְּן :	וְעַל הַפְּרוֹת :	וְעַל הַמִּצְוָה וְעַל פְּרֵי	
בְּרוּךְ אַתָּה יי	בְּרוּךְ אַתָּה יי	בְּרוּךְ אַתָּה יי	בְּרוּךְ אַתָּה יי	
עַל הָאָרֶץ וְעַל	עַל הָאָרֶץ וְעַל	עַל הָאָרֶץ וְעַל	עַל הָאָרֶץ וְעַל	
הַמִּצְוָה :	פְּרֵי הַגִּפְּן :	הַפְּרוֹת :	הַמִּצְוָה וְעַל פְּרֵי הַגִּפְּן :	

עַל סִדּוֹת הַאֵילָן מִזֶּן מִיּוֹם וְעַל סִדּוֹת הַחֹמֶס וְהַקֹּמֶס וְעַל דְּבַר שֶׁאֵין גִּידוּלוֹ מִן הַאֵץ מִכֹּהֵן אֲחֵר אֲכִילָתוֹ בְּכֶסֶף וְ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחַסְרוֹנָן עַל כָּל
 מַה יִּשְׁבְּרָא לְהַחְיֹת בָּהֶם נַפְשׁ כָּל חַי . בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים :

סדר קריאת שמע על הנמטה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפְּפִיל חֲבָלֵי שְׁנָה עַל עֵינַי וְתַנּוּמָה
 עַל עַבְעֵפַי : וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּשְׁבִּיבֵנִי
 לְשִׁלּוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשִׁלּוֹם . וְאֵל יִבְהַלְּוֵנִי כַעֲשׂוֹנֵי וְחַלּוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים
 רָעִים וְתֵהָא מִפְּתֵי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמּוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּאִיר לְעוֹרַם כָּל בְּכֹבֹדוֹ :

אל מלך נאמן

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

וְאַהֲבַת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ :
 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ :
 וְשִׁנְנָתָם לְבִנְיָה וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְמִצְפֵּת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וְכַתְּבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ : וַיְהִי נֹעַם יוֹשֵׁב בְּסֵתֵר מִן וְאֵרְאוּהוּ בִישׁוּעָתִי
 יי מַה רַבּוֹ צְרִי רַבִּים קָמִים עָלָי : רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לֹא בְּאֵהִים
 סֵלָה : וְאַתָּה יי מִגֵּן בַּעֲדֵי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי : קוּלִי אֵל יי אֲקַרָּא וַיַּעֲנֵנִי
 מִתַּר קֹדֶשׁוֹ סֵלָה : אֲנִי שִׁכְבְּתִי וְאִישָׁנָה הַקִּצּוֹתִי כִי יי יִסְמְכֵנִי : לֹא אִירָא
 בְּרַכְבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלָי : קוּמָה יי הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי הַכִּיתָ אֵת כָּל
 אֹיְבֵי לְחַי שְׁנֵי רִשְׁעִים שִׁבְרָתָ : לִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּה סֵלָה :

סדר קריאת שמע

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אלהינו לשלום והעמירנו מלפניו לחיים . ופרוש עלינו סבת
שְׁלֹמֶה . ותקננו בעצה טובה מלפניך . והושיענו למען שְׁמֶךָ .

והגן בעָבְנוּ . והסר מעלינו אויב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן וְהִסַּר שְׁטָן מִלִּפְנֵינוּ
וּמֵאַחֲרֵינוּ . ובצל כְּנֶפֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ . כי אל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה . כי אל מְלַךְ
הַגּוֹן וְרַחוּם אַתָּה . וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם . בְּרוּךְ יי בְּלֵילָה . בְּרוּךְ יי בְּשִׁכְבֵנוּ . בְּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ . כי
בִּידֶךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר
אִישׁ . בְּיָדֶךָ אֶפְקֵיד רוּחֵי פְרִיְתָה אוֹתִי יי אֵל אֱמֶת : אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד
שְׁמֶךָ וְקִים מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְיֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְהִגֵּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מְלֶכֶךְ
אֱלֹהֶיךָ : יי מְלֶכֶךְ יי מְלֶכֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : כי הַמַּלְכוּת שְׁלֶכָה הִיא
וּלְעוֹלָמִי עַד הַמְּלוֹךְ בְּכַבוֹד . כי אֵין לָנוּ מְלֶכֶךְ אֵלָּא אַתָּה :

הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֶכְךָ אֵת הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם
אֲבוֹתַי אֲבָרְכֶם וְיִצְחָק וְיִדְּוּ לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲנֹת
לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמְרַתְּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בַּמִּצְרַיִם לֹא

אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יי רַפְּאָה : וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁמַן יַגְעַר יי בָּהּ הַשָּׁמַן וַיַּגְעַר יי
בָּהּ הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַיִם הַלֹּא זֶה אוֹד מִצֵּל מֵאִשׁ : הִנֵּה מִפְתּוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שְׁשִׁים
גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל : כָּלֵם אַחֲזִי חָרֵב מִלְּפָדֵי מַלְחָמָה אִישׁ חֲרָפוֹ
עַל יָרְכוּ מִפְּחָד בְּלֵילוֹת : גִּם יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְּךָ :
יֵשֵׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָהּ שְׁלוֹם : גִּם הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל :
גִּם לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יי . קְוִיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ . יי לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי : גִּם בְּשֵׁם יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיָּמֵינוּ מִיָּבֵאל וּמִשְׁמֵאֵלֵי גְבוּרֵיֵאל וּמִדְּפַנֵּי אוּרִיֵאל וּמֵאַחֲזֵרֵי
רַפְּאֵל וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יֵרָא יי הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכָּיו : יִגִּיעַ כַּפְּךָ כִּי תֹאכַל
אֲשֶׁרֶךָ וְטוֹב לָךְ : אֲשַׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פּוֹרֵיחַ בְּיַרְדֵּי בֵיתְךָ בְּנִיחַ כְּשִׁתְּלִי
זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנֶךָ : הִנֵּה כִּי בֵן יְבָרְכֶךָ גְּבוּר יֵרָא יי : יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן וְרָאָה
בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְרָאָה בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל :

גִּם רְגֹזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁבַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ וְכוּ

סדר קידוש לבנה

קודם סידור הללנו יאמר הללויה הללו את ה' מן השמים עד חק נתן ולא יעבור . ולא יכ יאמר זכ :
 דרינו טבחן ומוזמן לקיים המצוה לקדש הלבנה לשם יהוד קוביה ושכינתיה על ידי
 שדוא ממיר ונעלם בשם כל ישראל :
 ויאמר רגליו ויבית בלגסה פעם אחת קודם כבדסה וכפיהחיל לנכך לא ידעה כס כלל :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 במאמרו ברא שחקים . וברוח פיו כל צבאם .
 חק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם .
 ששים ושמוחים לעשות רצון קונם . פועל אמת
 שפעלתו אמת . וללבנה אמר שתתחדש
 עמרת תפארת לעמוסי בטן . שהם עתידים
 להתחדש כמותה . ולפאר ליוצרים על שם כבוד
 מלכותו : ברוך אתה יי מחדש חדשים :

יש ברוך יוצרה . ברוך עושה . ברוך קונה . ברוך
 בוראה : ורוק גש ואמר כשם שאני רוקד פנגדה
 ואיני יכול לנגוע בה לא יוכלו כל אויבי
 לנגוע בי לרעה : יש תפל עליהם אימתה ופחד
 בגדול זרועה ידמו כאבן : יש כאבן ידמו זרועה
 בגדול ופחד אימתה עליהם תפל :
 יש דוד מלך ישראל חי וקים :

יאמר לחברו יש שלום עליכם : וחברו משיב גש עליכם שלום :
 יש סמן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן :
 קול דודי הנה זה בא מדלג על התרים מקפיץ על
 הנבעות : דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה
 עומד אחר כתלנו משגיח מן התלנות מציץ מן התרבים :

ויאמר שיר למעלות אשא עיני ונר . הללויה הללו אל בקדשו ונר :

תנא רבי רבי ישמעאל . אלהי

לא זכו ישראל אלא להקביל פני
 אבותיהם שבשמים פעם אחת
 בתוך שנים. אמר אביי הלכך
 צריך למימרא מעומד: מי זאת
 עולה מן המדבר מתרפקת על
 דודה: ויהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי למלא את פנימת
 הלבנה. ולא יהיה בה שום
 מעוטה. ויהי אור הלבנה כאור
 החמה וכאור שבעת ימי
 בראשית כמו שהיתה קודם
 מעומדה. שנאמר את שני
 המארות הגדלים. ויתקים בגו
 מקרא שבתוב ובקשו את יי
 אלהיהם ואת דוד מלכם אמן:

למנצח בנינות מזמור שיר וכו' ק"י. וינעך טולי נגדיו:

